ВЕЩНО ПРАВО

СЪСОБСТВЕНОСТ

РЕШЕНИЕ № 61 ОТ 08.07.2011 Г. ПО ГР. Д. № 669/2010 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

НИЩОЖНОСТТА НА АДМИНИСТРАТИВНИЯ АКТ МОЖЕ ДА БЪДЕ РЕЛЕВИРАНА В РАМКИТЕ НА ЕДИН ГРАЖДАНСКО-ПРАВЕН СПОР И СЪОТВЕТНО КОНСТАТИРАНА ОТ ГРАЖДАНСКИЯ СЪД В РАМКИТЕ НА ЗАДЪЛЖЕНИЕТО МУ ЗА ПРЕЦЕНКА НА ПРАВОПОРАЖДАЩИТЕ ФАКТИ, ДОКОЛКОТО КОНКРЕТЕН АДМИНИСТРАТИВЕН АКТ ИМА ЗНАЧЕНИЕ ЗА КОНКРЕТНИЯ МАТЕРИАЛНО-ПРАВЕН СПОР. ПО ТОЗИ ВЪПРОС НАСТОЯЩИЯТ СЪСТАВ НЯМА РАЗЛИЧНО ВИЖДАНЕ ОСВЕН, ЧЕ ПРИ ОСЪЩЕСТВЯВАНЕТО НА КОСВЕНИЯ СЪДЕБЕН КОНТРОЛ ЗА ВАЛИДНОСТ НА АДМИНИСТРАТИВЕН АКТ, РЕШАВАЩИЯТ СЪД СЛЕДВА ДА СЪОБРАЗИ И СЪДЕБНА ПРАКТИКА ПО ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ NO 78/1973 НА ОСГК НА ВС, ПОСТАНОВЕНА В СМИСЪЛ, ЧЕ В РАМКИТЕ НА ЗАДЪЛЖИТЕЛНАТА ПРЕЦЕНКА НА ПРАВОПОРАЖДАЩИТЕ ФАКТИ, РЕШАВАЩИЯТ СЪД МОЖЕ ДА КОНСТАТИРА НИЩОЖНОСТТА НА ЕДИН АДМИНИСТРАТИВЕН АКТ И С ОГЛЕД НА ТОВА, БЕЗ ДА ГО ИЗМЕНЯВА ИЛИ ОТМЕНЯВА, ДА ПРИЕМЕ СЪЩЕСТВУВАНЕТО ИЛИ НЕ НА ОПРЕДЕЛЕНИЕ ПРАВООТНОШЕНИЕ, И ИЗЦЯЛО РАЗЯСНЕНИЯТА, ДАДЕНИ С ТР 1/1991 ГОДИНА НА ВС ОСГК, КАСАЕЩИ ПОНЯТИЕТО НИЩОЖНОСТ НА АДМИНИСТРАТИВНИЯ АКТ, КОГАТО ПОСЛЕДНИЯ Е ИЗДАДЕН ПРИ КОМПЕТЕНТНОСТ НА АДМИНИСТРАТИВНИЯ ОРГАН.

Чл. 36 ЗС във вр. с
Чл. 72 от ППЗДС (отм.)
Чл. 108 ЗС

РЕШЕНИЕ № 71 ОТ 19.04.2011 Г. ПО ГР. Д. № 727/2010 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

ПРИ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ПОЛЗВАНЕТО ПО ЧЛ. 32, АЛ. 2 ЗС СЕ ИЗХОЖДА САМО ОТ ФАКТИЧЕСКОТО ПОЛОЖЕНИЕ И НЕ МОГАТ ДА СЕ РАЗПОРЕЖДАТ ИЛИ ВЗИМАТ ПРЕДВИД НИКАКВИ ПРОМЕНИ В ИМОТА. С РЕШЕНИЕТО ПО ЧЛ. 32, АЛ. 2 ЗС СЪДЪТ ЗАМЕСТВА ЛИПСВАЩОТО ИЛИ ВЗЕТО ВЪВ ВРЕДА НА ОБЩАТА ВЕЩ СЪГЛАСИЕ НА СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ ОТНОСНО РЕАЛНОТО ПОЛЗВАНЕ НА ИМОТА И С ОГЛЕД ПРАВОТО НА ВСЕКИ СЪСОБСТВЕНИК ДА СИ СЛУЖИ С ОБЩАТА ВЕЩ. ИЗПОЛЗВАНОТО В ЧЛ. 31, АЛ. 2 ЗС ПОНЯТИЕ "СЛУЖЕНЕ С ОБЩАТА ВЕЩ" ОЗНАЧАВА ПРЯКОТО Й ИЗПОЛЗВАНЕ СЪВМЕСТИМО С НЕЙНОТО НОРМАЛНО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ, БЕЗ ДА СЕ УВРЕЖДА СУБСТАНЦИЯТА Й ИЛИ ДА СЕ НАКЪРНЯВАТ СВОЙСТВАТА Й. ИМЕННО ЗАТОВА СЪДЕБНАТА АДМИНИСТРАЦИЯ ПО ЧЛ. 32, АЛ. 2 ЗС СЕ ОСЪЩЕСТВЯВА ПРИ СЪОБРАЗЯВАНЕ С ФАКТИЧЕСКОТО СЪСТОЯНИЕ И С ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕТО НА ВЕЩТА И СЪДЪТ НЯМА ПРАВО ДА ПРЕДПИСВА ИЛИ ВЗЕМА ПРЕДВИД КАКВИТО И ДА БИЛО БЪДЕЩИ ПРЕУСТРОЙСТВА С ЦЕЛ ОБОСОБЯВАНЕ НА ОТДЕЛНИ ДЯЛОВЕ ЗА ПОЛЗВАНЕ.

Чл. 32, ал. 2 ЗС

РЕШЕНИЕ № 73 ОТ 14.02.2011 Г. ПО ГР. Д. № 1936/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ДОГОВОР ЗА ДОБРОВОЛНА ДЕЛБА, ПО КОЙТО СЪДЕЛИТЕЛЯТ НЕ ПОЛУЧАВА ИМОТ ИЛИ ПАРИЧНО УРАВНЕНИЕ, Е НИЩОЖЕН. ИЗХОЖДА СЕ ОТ СЪОБРАЖЕНИЕТО, ЧЕ ТАКЪВ ДОГОВОР СЪДЪРЖА ДАРСТВЕНО РАЗПОРЕЖДАНЕ, КОЕТО НЕ Е ИЗВЪРШЕНО В ПРЕДВИДЕНАТА В ЧЛ. 18 ОТ ЗЗД ФОРМА И ЗАТОВА Е НИЩОЖЕН ПО СИЛАТА НА ЧЛ. 26, АЛ. 2 ОТ ЗЗД.

Чл. 30, ал. 2 от ЗС
Чл. 18 от ЗЗД
Чл. 26, ал. 2 от ЗЗД

РЕШЕНИЕ № 80 ОТ 24.02.2010 Г. ПО ГР. Д. № 102/2009 Г., Г. К., IV Г. О. НА ВКС

ЗАКОНЪТ НЕ ОГРАНИЧАВА ПРАВОТО НА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ПО ЧЛ. 31 ЗС САМО ДО СЛУЧАИТЕ НА ЛИЧНА УПОТРЕБА НА ОБЩАТА ВЕЩ ОТ ЕДИН СЪСОБСТВЕНИК.

Чл. 31, ал. 2 ЗС

РЕШЕНИЕ № 103 ОТ 06.06.2011 Г. ПО ГР. Д. № 876/2010 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

ПРИ ДОГОВОР ЗА ДОБРОВОЛНА ДЕЛБА МОЖЕ ДА БЪДЕ УГОВОРЕНО САМО ПАРИЧНО УРАВНЕНИЕ НА НЕРАВЕНСТВОТО В ДЯЛОВЕТЕ, НО НЕ И АЛЕАТОРНА НАСРЕЩНА ПРЕСТАЦИЯ. ПРЕХВЪРЛЯНЕТО НА ПРАВО НА СОБСТВЕНОСТ, РЕСП.ИДЕАЛНА ЧАСТ ОТ ПРАВО НА СОБСТВЕНОСТ СРЕЩУ ЗАДЪЛЖЕНИЕ ЗА ИЗДРЪЖКА И ГЛЕДАНЕ, НЕ СЪСТАВЛЯВА ДЕЛБА И ДОГОВОРЪТ СЛЕДВА ДА БЪДЕ СКЛЮЧЕН В НОТАРИАЛНА ФОРМА СЪГЛАСНО ЧЛ. 18 ЗЗД.

Чл. 35, ал. 1 от ЗС
Чл. 18 ЗЗД
Чл. 472 ГПК (отм.) вр.
Чл. 476, б. "а" ГПК (отм.)
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 119 ОТ 11.03.2009 Г. ПО ГР. Д. № 3204/2008 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

СЪГЛАСНО РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ. 31, АЛ. 1 ЗС ВСЕКИ СЪСОБСТВЕНИК МОЖЕ ДА СИ СЛУЖИ С ОБЩАТА ВЕЩ СЪОБРАЗНО НЕЙНОТО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ И ПО НАЧИН ДА НЕ ПРЕЧИ НА ДРУГИТЕ СЪСОБСТВЕНИЦИ ДА СИ СЛУЖАТ С НЕЯ СПОРЕД ПРАВАТА ИМ, КАТО НЕПОЛЗУВАЩИЯТ ИМА ПРАВО НА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ПО СИЛАТА НА ИЗРИЧНАТА РАЗПОРЕДБА НА ЧЛ. 31, АЛ. 2 ЗС. ФАКТЪТ, ЧЕ ЕДИН ОТ СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ ПОЛЗУВА ЦЯЛАТА ВЕЩ, САМ ПО СЕБЕ СИ ДАВА ПРАВОТО НА ДРУГИЯ СЪСОБСТВЕНИК ДА ПРЕТЕНДИРА ЗАПЛАЩАНЕ НА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ОТ ДЕНЯ НА ПИСМЕНОТО ПОИСКВАНЕ, ТЪЙ КАТО Е ЛИШЕН ОТ ВЪЗМОЖНОСТТА ДА ИЗВЛИЧА ПОЛЗИТЕ ОТ ВЕЩТА ПО ПРИЧИНА ДЕЙСТВИЯТА НА ДРУГИЯ СЪСОБСТВЕНИК.

НЕПОЛЗУВАЩИЯТ ВЕЩТА НЕ Е ДЛЪЖЕН ДА ИЗЯВИ ЖЕЛАНИЕ ЗА ЛИЧНО ПОЛЗУВАНЕ, ЗА ДА МОЖЕ ДА ПРЕТЕНДИРА ОБЕЗЩЕТЕНИЕТО, ТЪЙ КАТО ПРИЧИНА ЗА РАЗМЕСТВАНЕТО НА БЛАГА В ИМУЩЕСТВЕНИТЕ СФЕРИ НА ДВАМАТА СЪСОБСТВЕНИЦИ Е ОСЪЩЕСТВЕНОТО САМО ОТ ЕДИН ОТ ТЯХ ПОЛЗУВАНЕ НА ЦЯЛАТА СЪСОБСТВЕНА ВЕЩ, А НЕ ЛИПСАТА НА ИЗРАЗЕНА ВОЛЯ ОТ ДРУГИЯ СЪСОБСТВЕНИК ДА ПОЛЗУВА ВЕЩТА СПОРЕД ПРАВАТА СИ. РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ. 31, АЛ. 2 ЗС ОБВЪРЗВА ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ЗА ЗАПЛАЩАНЕ НА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ПРЯКО С ОСЪЩЕСТВЯВАНОТО САМО ОТ ЕДИНИЯ СЪСОБСТВЕНИК ПОЛЗУВАНЕ НА ЦЯЛАТА ВЕЩ. ДОСТАТЪЧНО Е НЕПОЛЗУВАЩИЯТ ВЕЩТА СЪСОБСТВЕНИК ДА ОТПРАВИ ПИСМЕНА ПОКАНА ЗА ЗАПЛАЩАНЕ НА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ, ЗА ДА ВЪЗНИКНЕ ОСНОВАНИЕ ЗА АНГАЖИРАНЕ ОТГОВОРНОСТТА НА ПОЛЗУВАЩИЯ ВЕЩТА СЪСОБСТВЕНИК. ЗА ДА СЕ ОСВОБОДИ ОТ ОТГОВОРНОСТ ПОСЛЕДНИЯТ СЛЕДВА ДА ПРЕДЛОЖИ НА СЪСОБСТВЕНИКА СИ ДА ПОЛЗУВА ВЕЩТА ЛИЧНО СПОРЕД ПРАВАТА МУ В СЪСОБСТВЕНОСТТА И ДА МУ ОСИГУРИ ВЪЗМОЖНОСТТА РЕАЛНО ДА УПРАЖНЯВА ТОВА СВОЕ ПРАВО.

Чл. 31, ал. 2 ЗС
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 172 ОТ 02.03.2010 Г. ПО ГР. Д. № 62/2009 Г., Г. К., IV Г. О. НА ВКС

КОГАТО ОТНОШЕНИЯТА МЕЖДУ СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ СА УРЕДЕНИ С ДОГОВОР ЗА ДЕЛБА, НЕЗАВИСИМО ДАЛИ ВСЕКИ ОТ ТЯХ ПОЛУЧАВА РЕАЛЕН ДЯЛ ИЛИ БРОЯТ НА СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ СЕ НАМАЛЯВА, СДЕЛКАТА НЕ Е СИМУЛАТИВНА ДОРИ И ДА НЕ ВКЛЮЧВА УГОВОРКИ ЗА ПЛАЩАНЕ НА СУМИ ЗА УРАВНЕНИЕ НА ДЯЛОВЕТЕ, ТЪЙ КАТО ИЗЯВЛЕНИЕТО НА СЪДЕЛИТЕЛИТЕ, ЧЕ ВСИЧКИ ОТНОШЕНИЯ СА УРЕДЕНИ ВЪВ ВРЪЗКА С НАСЛЕДСТВОТО ОТГОВАРЯ НА ДЕЙСТВИТЕЛНАТА ВОЛЯ НА СТРАНИТЕ - ПРЕКРАТЯВАНЕ НА СЪСОБСТВЕНОСТТА.

Чл. 35, ал. 1 от ЗС
Чл. 77, ал. 2 ЗН
Чл. 212, ал. 2 ЗЗД
Чл. 26, ал. 2 ЗЗД
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 242 ОТ 31.05.2011 Г. ПО ГР. Д. № 881/2010 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

СПОРЕД ЧЛ. 32 ЗС ОБЩАТА ВЕЩ СЕ ИЗПОЛЗУВА И УПРАВЛЯВА СЪГЛАСНО РЕШЕНИЕТО НА СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ, ПРИТЕЖАВАЩИ ПОВЕЧЕ ОТ ПОЛОВИНАТА ОТ ОБЩАТА ВЕЩ. АКО НЕ МОЖЕ ДА СЕ ОБРАЗУВА МНОЗИНСТВО, ИЛИ АКО РЕШЕНИЕТО НА МНОЗИНСТВОТО Е ВРЕДНО ЗА ОБЩАТА ВЕЩ, РАЙОННИЯТ СЪД ПО ИСКАНЕ НА КОЙТО И ДА Е ОТ СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ РЕШАВА ВЪПРОСА, ВЗЕМА НЕОБХОДИМИТЕ МЕРКИ И АКО Е НУЖНО НАЗНАЧАВА УПРАВИТЕЛ НА ОБЩАТА ВЕЩ. В ПРОИЗВОДСТВОТО ЗА РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ПОЛЗВАНЕТО НА СЪСОБСТВЕН ИМОТ СЛЕДВА ДА СЕ КОНСТИТУИРАТ КАТО СТРАНИ ВСИЧКИ СЪСОБСТВЕНИЦИ. ТЪЙ КАТО ПРАВАТА ИМ ПРОИЗТИЧАТ ОТ ЕДНО И СЪЩО ПРАВООТНОШЕНИЕ, ТЕ ИМАТ КАЧЕСТВОТО НА НЕОБХОДИМИ ДРУГАРИ. СЪДЪТ Е ЗАДЪЛЖЕН СЛУЖЕБНО ДА

СЛЕДИ ЗА КОНСТИТУИРАНЕТО НА СТРАНИТЕ И АКО НЕ СА КОНСТИТУИРАНИ, ТРЯБВА ДА УКАЖЕ НА ИЩЕЦА ДА ОТСТРАНИ ТАЗИ НЕРЕДНОСТ, КАТО МУ ДА СРОК В КОЙТО ДА ПОСОЧИ ИМЕНАТА И АДРЕСИТЕ НА НЕВКЛЮЧЕНИТЕ В ДЕЛОТО СЪСОБСТВЕНИЦИ. АКО В ДАДЕНИЯ ИМ СРОК НЕ ОТСТРАНЯТ НЕДОСТАТЪЦИТЕ В ИСКОВАТА МОЛБА, СЪДЪТ ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ДЕЛОТО И ВРЪЩА ИСКОВАТА МОЛБА. НО АКО НЕ СТОРИ ТОВА, А РЕШИ ДЕЛОТО БЕЗ УЧАСТИЕТО НА НЯКОЙ ОТ СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ, РЕШЕНИЕТО МУ НЯМА ДА БЪДЕ НЕДЕЙСТВИТЕЛНО, А НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Чл. 32, ал. 2 ЗС
Чл. 38, ал. 2 ЗС
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 244 ОТ 09.05.2011 Г. ПО ГР. Д. № 1207/2010 Г., Г. К., IV Г. О. НА ВКС

СДЕЛКАТА Е СКЛЮЧЕНА ПРИ ЗАОБИКАЛЯНЕ НА ЗАКОНА, КОГАТО ЗАБРАНЕНА ОТ ЗАКОНА ЦЕЛ СЕ ПОСТИГА С ПОЗВОЛЕНИ СРЕДСТВА; КОГАТО МАКАР И ОТ ВЪНШНА СТРАНА ПРАВНАТА ФОРМА ДА Е СПАЗЕНА ЦЕЛТА Е ЧРЕЗ НЕЯ ДА СЕ ПОСТИГНЕ ЕДИН НЕПОЗВОЛЕН ИЛИ ЗАБРАНЕН ОТ ЗАКОНА РЕЗУЛТАТ. КОГАТО СЪСОБСТВЕНИК НА ИДЕАЛНИ ЧАСТИ ОТ ИМОТ ЦЕЛИ ДА ОСУЕТИ ПРАВОТО НА ИЗКУПУВАНЕ НА СЪСОБСТВЕНИК ЧРЕЗ ПРИКРИВАНЕ НА ПРОДАЖБА, ДАРЕНИЕТО НЕ Е В ЗАОБИКАЛЯНЕ НА ЗАКОНА, ТЪЙ КАТО С НЕГО НЕ СЕ ПОСТИГА ЗАБРАНЕН ОТ ЗАКОНА РЕЗУЛТАТ. ПРАВОТО НА ИЗКУПУВАНЕ ОТ СЪСОБСТВЕНИКА НЕ ВЪЗНИКВА ПРИ ВАЛИДНОСТ НА ДАРЕНИЕТО ПРЕДВИД ОБСТОЯТЕЛСТВОТО, ЧЕ ПОСЛЕДВАЩАТА ПРОДАЖБА Е ИЗВЪРШЕНА МЕЖДУ СЪСОБСТВЕНИЦИ.

Чл. 33, ал. 2 ЗС
Чл. 26, ал. 1 пр.2 ЗЗД
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 265 ОТ 27.06.2011 Г. ПО ГР. Д. № 912/2010 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

В ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ЧЛ. 32, АЛ. 2 ОТ ЗС СЛЕДВА ДА УЧАСТВАТ ВСИЧКИ СЪСОБСТВЕНИЦИ И НОСИТЕЛИ НА ОГРАНИЧЕНОТО ПРАВО НА ПОЛЗВАНЕ, ТЪЙ КАТО ТЕ СА НЕОБХОДИМИ ДРУГАРИ. РЕШЕНИЕТО ЗА РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ПОЛЗВАНЕТО СЛЕДВА ДА Е ЕДНАКВО ЗА ВСИЧКИ. СЪДЪТ СЛУЖЕБНО СЛЕДИ ЗА ПРАВИЛНОТО КОНСТИТУИРАНЕ НА СТРАНИТЕ И В СЛУЧАИТЕ НА НЕОБХОДИМО ДРУГАРСТВО САМ ПРЕДПРИЕМА ДЕЙСТВИЯ ЗА ОБЕЗПЕЧАВАНЕ УЧАСТИЕТО В ПРОЦЕСА НА ВСИЧКИ НЕОБХОДИМИ ДРУГАРИ. НЕИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ТОВА ЗАДЪЛЖЕНИЕ ВОДИ ДО ПОСТАНОВЯВАНЕ НА НЕДОПУСТИМО РЕШЕНИЕ.

Чл. 32, ал. 2 от ЗС
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 270 ОТ 20.05.2010 Г. ПО ГР. Д. № 1162/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

СЪГЛАСНО ПРЕЗУМПЦИЯТА НА ЧЛ. 69 ЗС ПРЕДПОЛАГА СЕ, ЧЕ ТОЗИ КОЙТО

УПРАЖНЯВА ФАКТИЧЕСКА ВЛАСТ ВЪРХУ ВЕЩТА Я ДЪРЖИ ЗА СЕБЕ СИ, ДОКАТО НЕ СЕ УСТАНОВИ, ЧЕ Я ДЪРЖИ ЗА ДРУГИГО. КОГАТО ФАКТИЧЕСКАТА ВЛАСТ Е ПРИДОБИТА НА ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, ТО УПРАЖНЯВАЩИЯТ СЕ ЯВЯВА ДЪРЖАТЕЛ И В ТОЗИ СЛУЧАЙ ПРЕЗУМЦИЯТА НА ЧЛ. 69 ЗС Е ОПРОВЕРГАНА, А СЪОТВЕТНО В ТЕЖЕСТ НА ТОЗИ, КОЙТО СЕ ПОЗОВАВА НА ПРИДОБИВНА ДАВНОСТ Е ДА УСТАНОВИ, ЧЕ ТАКАВА Е ЗАПОЧНАЛА ДА ТЕЧЕ ЧРЕЗ ЯВНА ПРОМЯНА НА ДЪРЖАНЕТО ВЪВ ВЛАДЕНИЕ. РАЗГЛЕЖДАНО В ПОСОЧЕНИЯ КОНТЕКСТ НАСЛЕДЯВАНЕТО, КАТО ПРАВЕН СПОСОБ ЗА ПРЕМИНАВАНЕ НА ИМУЩЕСТВОТО НА ЕДНО ПОЧИНАЛО ЛИЦЕ КЪМ НЕГОВИТЕ НАСЛЕДНИЦИ, СЕ ЯВЯВА ПРАВНОТО ОСНОВАНИЕ ЗА УПРАЖНЯВАНЕ НА ФАКТИЧЕСКАТА ВЛАСТ. КОГАТО КЪМ НАСЛЕДЯВАНЕ СА ПРИЗОВАНИ ПОВЕЧЕ ОТ ЕДНО ЛИЦА, КОИТО СА ПРИЕЛИ НАСЛЕДСТВОТО, МЕЖДУ ТЯХ ВЪЗНИКВА НАСЛЕДСТВЕНА ИМУЩЕСТВЕНА ОБЩНОСТ /СЪСОБСТВЕНОСТ ПО НАСЛЕДЯВАНЕ/. ВЪТРЕШНИТЕ ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ СЪНАСЛЕДНИЦИТЕ ПО ПОЛЗВАНЕТО НА ОБЩАТА ВЕЩ СЕ УРЕЖДАТ СЪГЛАСНО ПРАВИЛАТА НА ЧЛ. 31 ЗС. В ТЕЗИ СЛУЧАИ СЪНАСЛЕДНИКЪТ, КОЙТО УПРАЖНЯВА ФАКТИЧЕСКАТА ВЛАСТ ВЪРХУ ОПРЕДЕЛЕНА НАСЛЕДСТВЕНА ВЕЩ ИМА КАЧЕСТВОТО ДЪРЖАТЕЛ НА ПРАВАТА НА ОСТАНАЛИТЕ СЪНАСЛЕДНИЦИ. ЗА ДА ЗАПОЧНЕ В НЕГОВА ПОЛЗА ДА ТЕЧЕ ПРИДОБИВНА ДАВНОСТ Е НЕОБХОДИМО ЗАВЛАДЯВАНЕТО НА ТЕЗИ ПРАВА ДА Е ДЕМОНСТРИРАНО ЧРЕЗ ДЕЙСТВИЯ, КОИТО НЕДВУСМИСЛЕНО ДА ОТРАЗЯВАТ НАМЕРЕНИЕТО ЗА СВОЕНЕ И ОТРИЧАНЕ ПРАВАТА НА ОСТАНАЛИТЕ СЪНАСЛЕДНИЦИ.

Чл. 31 ЗС
Чл. 69 ЗС
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 298 ОТ 29.06.2011 Г. ПО ГР. Д. № 892/2010 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

КОГАТО НЯКОЛКО ЛИЦА ПРИДОБИЯТ ОБЩО СОБСТВЕНОСТТА ВЪРХУ ЕДНА ВЕЩ, ДЯЛОВЕТЕ ИМ СЕ СЧИТАТ РАВНИ ДО ДОКАЗВАНЕ НА ПРОТИВНОТО, СЪГЛАСНО ЧЛ. 30, АЛ. 2 ОТ ЗС. АКО ПРИДОБИВНИЯТ СПОСОБ Е ВЪЗМЕЗДНА СДЕЛКА И АКО ПРИ СКЛЮЧВАНЕТО И НЯКОЙ ОТ ПРИОБРЕТАТЕЛИТЕ СЕ НАМИРА В БРАК ПОД РЕЖИМА НА СК ОТ 1985 Г. (ОТМ.), НЕГОВАТА ЧАСТ СТАВА СЪПРУЖЕСКА ИМУЩЕСТВЕНА ОБЩНОСТ, СЪГЛАСНО ЧЛ. 19, АЛ. 1 ОТ СК (ОТМ.). И В ТОЗИ СЛУЧАЙ ДЕЙСТВА ПРЕЗУМПЦИЯТА НА ЧЛ. 19, АЛ. 3 ОТ СК (ОТМ.) - СЪВМЕСТНИЯТ ПРИНОС СЕ ПРЕДПОЛАГА ДО ДОКАЗВАНЕ НА ПРОТИВНОТО. ПРИ СПОР ЗА СОБСТВЕНОСТ СЪДЪТ Е ДЛЪЖЕН ДА ПРИЛОЖИ ДВЕТЕ ПРЕЗУМПЦИИ - ТАЗИ НА ЧЛ. 30, АЛ. 2 ОТ ЗС И НА ЧЛ. 19, АЛ. 3 ОТ СК (ОТМ.) И САМО АКО Е ДОКАЗАНО ПРОТИВНОТО - ДА ПРИЕМЕ, ЧЕ ДЯЛОВЕТЕ НА СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ В ОБЩАТА ВЕЩ НЕ СА РАВНИ ИЛИ ПЪК ЧЕ ПРИДОБИТИЯТ ДЯЛ ОТ ЕДИНИЯ СЪПРУГ Е НЕГОВА ЛИЧНА СОБСТВЕНОСТ, А НЕ СЪПРУЖЕСКА ИМУЩЕСТВЕНА ОБЩНОСТ.

Чл. 30, ал. 2 от ЗС
Чл. 19, ал. 3 от СК (отм.)
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 351 ОТ 13.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 573/2009 Г., Г. К., III Г. О. НА ВКС

ПИСМЕНОТО ПОИСКВАНЕ ПО ЧЛ. 31, АЛ. 2 ЗС ПРЕДСТАВЛЯВА ЕДНОСТРАННО ВОЛЕИЗЯВЛЕНИЕ НА ЛИШЕНИЯ ОТ ПОЛЗВАНЕ СЪСОБСТВЕНИК, ОТПРАВЕНО ДО ПОЛЗВАЩИЯ СЪСОБСТВЕНИК, С КОЕТО СЕ ИСКА /ПРЕТЕНДИРА/ ЗАПЛАЩАНЕ НА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ЗА ПОЛЗАТА, ОТ КОЯТО Е ЛИШЕН. ВЕДНЪЖ ОТПРАВЕНО, ПИСМЕНОТО ПОИСКВАНЕ ДЕЙСТВА ЗАНАПРЕД БЕЗ ОГРАНИЧЕНИЕ ВЪВ ВРЕМЕТО. БЕЗ ЗНАЧЕНИЕ Е ДАЛИ ПОКАНАТА Е НАРОЧНА ИЛИ СЕ СЪДЪРЖА В ДРУГ АКТ - НАЙ ЧЕСТО В ИСКОВА МОЛБА ЗА СЪЩОТО ОБЕЗЩЕТЕНИЕ.

Чл. 31, ал. 2 ЗС
Чл. 6, ал. 6 ЗОСОИ
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 352 ОТ 13.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 618/2009 Г., Г. К., III Г. О. НА ВКС

ПИСМЕНОТО ПОИСКВАНЕ ПО ЧЛ. 31, АЛ. 2 ЗС ПРЕДСТАВЛЯВА ЕДНОСТРАННО ВОЛЕИЗЯВЛЕНИЕ НА ЛИШЕНИЯ ОТ ПОЛЗВАНЕ СЪСОБСТВЕНИК, ОТПРАВЕНО ДО ПОЛЗВАЩИЯ СЪСОБСТВЕНИК, С КОЕТО СЕ ИСКА /ПРЕТЕНДИРА/ ЗАПЛАЩАНЕ НА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ЗА ПОЛЗАТА, ОТ КОЯТО Е ЛИШЕН. ВЕДНЪЖ ОТПРАВЕНО, ПИСМЕНОТО ПОИСКВАНЕ ДЕЙСТВА ЗАНАПРЕД БЕЗ ОГРАНИЧЕНИЕ ВЪВ ВРЕМЕТО ДО НАСТЪПВАНЕ НА ПРАВОПОГАСЯВАЩ ФАКТ. БЕЗ ЗНАЧЕНИЕ Е ДАЛИ ПОКАНАТА Е НАРОЧНА ИЛИ СЕ СЪДЪРЖА В ДРУГ АКТ - НАЙ- ЧЕСТО В ИСКОВА МОЛБА ЗА СЪЩОТО ОБЕЗЩЕТЕНИЕ. ПРАВНОТО ОСНОВАНИЕ НА ИСКА СЕ ОПРЕДЕЛЯ ОТ СЪДА ВЪЗ ОСНОВА НА ФАКТИЧЕСКИТЕ ОБСТОЯТЕЛСТВА И ПЕТИТУМА НА ИСКОВАТА МОЛБА, Т.Е. ОТ ТВЪРДЯНОТО СПОРНО МАТЕРИАЛНО ПРАВО.

Чл. 31, ал. 2 ЗС
Чл. 59 ЗЗД
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 381 ОТ 08.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 272/2009 Г., Г. К., IV Г. О. НА ВКС

РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ. 31, АЛ. 2 ЗС Е СПЕЦИАЛНА ХИПОТЕЗА НА ИНСТИТУТА НА НЕОСНОВАТЕЛНОТО ОБОГАТЯВАНЕ. КОГАТО СПОРЪТ Е ЗА ПОЛЗВАНЕТО НА СЪСОБСТВЕНА ВЕЩ МЕЖДУ СЪСОБСТВЕНИЦИ, ТОВА Е НОРМАТА, КОЯТО УРЕЖДА ОТНОШЕНИЯТА МЕЖДУ СТРАНИТЕ. ПРАВО ДА ПОЛЗВА ОБЩАТА ВЕЩ ИМА ВСЕКИ ЕДИН ОТ СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ. ФАКТЪТ, ЧЕ САМО ЕДИН ОТ ТЯХ, НЕЗАВИСИМО КОЛКО Е ГОЛЯМА КВОТАТА МУ, Я ПОЛЗВА ИЗЦЯЛО, ВОДИ ДО ОБОГАТЯВАНЕТО МУ ЗА СМЕТКА ПАТРИМОНИУМА НА ДРУГИЯ СЪСОБСТВЕНИК. В СЛУЧАЯ, ОБАЧЕ, ЗАКОНОДАТЕЛЯТ Е ОГРАНИЧИЛ ВЪЗМОЖНОСТТА ДА СЕ ТЪРСИ ОТГОВОРНОСТ, СЪОТВЕТНО ОБЕЗЩЕТЕНИЕ, ОТ ДАТАТА НА ПОКАНАТА, ОТПРАВЕНА ОТ НЕВЛАДЕЕЩИЯТ СЪСОБСТВЕНИК. ТОВА Е ТАКА, ЗАЩОТО С ОГЛЕД ОБЩНОСТТА НА ПРИТЕЖАВАНОТО СУБЕКТИВНО МАТЕРИАЛНО ПРАВО, ТОВА Е МОМЕНТЪТ, В КОЙТО ПОЛЗВАЩИЯТ ЦЯЛАТА ВЕЩ СЪСОБСТВЕНИК ЩЕ ИМА УКОРИМО ПОВЕДЕНИЕ /ЗА РАЗЛИКА ОТ ОБЩАТА ХИПОТЕЗА НА ЧЛ. 59, АЛ. 1 ЗЗД, В КОЯТО ОБЕЗЩЕТЕНИЕ СЕ ДЪЛЖИ ОТ ДАТАТА НА НЕОСНОВАТЕЛНОТО ВЛАДЕНИЕ ВЪРХУ ВЕЩТА/.

Чл. 31, ал. 2 ЗС

Чл. 59 ЗЗД
Чл. 25 СК (отм.)
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 383 ОТ 26.10.2010 Г. ПО ГР. Д. № 532/2010 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

КОГАТО СЪСОБСТВЕНИКЪТ Е УВЕДОМЕН ЧРЕЗ ОТПРАВЕНА ПОКАНА ЗА ИЗКУПУВАНЕ ОТНОСНО НАМЕРЕНИЕТО НА СЪСОБСТВЕНИКА СИ ДА СЕ РАЗПОРЕДИ СЪС СВОЯ ДЯЛ ОТ ВЕЩТА, ТО ПРИ СКЛЮЧВАНЕ НА ТАКАВА СДЕЛКА СРОКЪТ ЗА ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ПРЕТЕНЦИЯ ЗА ИЗКУПУВАНЕ ПО ЧЛ. 33, АЛ. 2 ЗС ТЕЧЕ ОТ ДЕНЯ НА СДЕЛКАТА. БЕЗ ЗНАЧЕНИЕ Е ДАЛИ Е НАЛИЦЕ ПЪЛНО СЪОТВЕТСТВИЕ МЕЖДУ СЪЩЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ НА ДОГОВОРА, СЪДЪРЖАЩИ СЕ В ПРЕДЛОЖЕНИЕТО И УСЛОВИЯТА, ПРИ КОИТО Е ИЗПОВЯДАНА СДЕЛКАТА С ТРЕТОТО ЛИЦЕ. ТОВА Е ТАКА, ЗАЩОТО НАЛИЧИЕТО НА ТАКОВА СЪОТВЕТСТВИЕ ИЛИ НЕСЪОТВЕТСТВИЕ СЕ УСТАНОВЯВА ЕДВА СЛЕД ИЗВЪРШВАНЕ НА РАЗПОРЕЖДАНЕТО. А НЕ МОЖЕ В ЗАВИСИМОСТ ОТ ПОСОЧЕНИТЕ В ПРЕДЛОЖЕНИЕТО И В ДОГОВОРА КЛАУЗИ ДА СЕ ПРЕЦЕНЯВА ОТ КОЙ МОМЕНТ ТЕЧЕ СРОКЪТ ЗА ИЗКУПУВАНЕ. ОТ ЗНАЧЕНИЕ ЗА НАЧАЛОТО НА СРОКА Е НАЛИЧИЕТО ИЛИ ЛИПСАТА НА ОТПРАВЕНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ИЗКУПУВАНЕ ДО СЪСОБСТВЕНИКА, Т.Е. ЗНАНИЕТО НА СЪСОБСТВЕНИКА ЗА ПРЕДСТОЯЩАТА СДЕЛКА. САМО В СЛУЧАИТЕ, КОГАТО СЪСОБСТВЕНИКЪТ ИЗОБЩО ПО НИКАКЪВ НАЧИН НЕ Е УВЕДОМЕН ЗА ИЗВЪРШЕНОТО РАЗПОРЕЖДАНЕ, ТО ТОГАВА ТОЙ ЩЕ МОЖЕ ДА УПРАЖНИ ПРАВОТО СИ НА ИЗКУПУВАНЕ В ДВУМЕСЕЧЕН СРОК ОТ УЗНАВАНЕ НА ПРОДАЖБАТА.

ИЗКУПВАЧЪТ ДЪЛЖИ ДЕЙСТВИТЕЛНО УГОВОРЕНАТА, А НЕ ПОСОЧЕНАТА В НОТАРИАЛНИЯ АКТ ЦЕНА, ДОРИ КОГАТО ПОСОЧЕНАТА В АКТА ЦЕНА Е ПО-НИСКА ОТ ДЕЙСТВИТЕЛНАТА.

Чл. 33, ал. 2 ЗС
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 394 ОТ 18.05.2010 Г. ПО ГР. Д. № 1045/2009 Г., Г. К., IV Г. О. НА ВКС

ЛИШАВАНЕ ОТ ПОЛЗАТА ОТ ОБЩАТА ВЕЩ ВКЛЮЧВА НЕ САМО ПРЯКО ПОЛЗУВАНЕ, НО И ПОЛЗУВАНЕ ЧРЕЗ ТРЕТИ ЛИЦА. В ТЕОРИЯТА И ПРАКТИКАТА МНОГОКРАТНО Е ЗАСТЪПВАНО СТАНОВИЩЕТО, ЧЕ СЪГЛАСНО ЧЛ. 31, АЛ. 2 ОТ ЗС, КОГАТО ОБЩАТА ВЕЩ СЕ ПОЛЗВА ЛИЧНО САМО ОТ НЯКОЙ ОТ СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ, ТОЙ ДЪЛЖИ ОБЕЗЩЕТЕНИЕ НА ОСТАНАЛИТЕ ЗА ПОЛЗАТА, ОТ КОЯТО СА ЛИШЕНИ, ОТ ДЕНЯ НА ПИСМЕНОТО ПОИСКВАНЕ. ПРЕДПОСТАВКА ЗА ВЪЗНИКВАНЕ НА ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ЗА ОБЕЗЩЕТЯВАНЕ ПРИ ТАЗИ ХИПОТЕЗА Е СЪСОБСТВЕНОТО ИМУЩЕСТВО ДА СЕ ПОЛЗВА ЛИЧНО, НО КАТО СЕ ВЗЕМЕ ПРЕДВИД И ОТДАВАНЕТО МУ ПОД НАЕМ ИЛИ ЗА ПОЛЗУВАНЕ НА ТРЕТИ ЛИЦА. ИМЕННО ТОЗИ ПОСЛЕДЕН ФАКТ НЕ Е БИЛ СЪОБРАЗЕН ОТ ВЪЗЗИВНИЯ СЪД ПРИ ПОСТАНОВЯВАНЕ НА РЕШЕНИЕТО В ОБЖАЛВАНАТА МУ ЧАСТ.

Чл. 31, ал. 2 ЗС и
Чл. 86 ЗЗД
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 399 ОТ 04.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 1069/2006 Г., Г. К., IV Г. О. НА ВКС

СЪГЛАСНО РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ. 31, АЛ. 2 ОТ ЗС КОГАТО ОБЩАТА ВЕЩ СЕ ПОЛЗВА ЛИЧНО САМО ОТ НЯКОИ ОТ СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ, ТЕ ДЪЛЖАТ ОБЕЗЩЕТЕНИЕ НА ОСТАНАЛИТЕ ЗА ПОЛЗАТА, ОТ КОЯТО СЕ ЛИШЕНИ, ОТ ДЕНЯ НА ПИСМЕНОТО ПОИСКВАНЕ. ОБЕЗЩЕТЕНИЕТО СЕ ДЪЛЖИ ОТ МОМЕНТА НА ПИСМЕНОТО ПОИСКВАНЕ. ПО ЕСТЕСТВОТО СИ ТО ПРЕДСТАВЛЯВА ЕДНОСТРАННО ВОЛЕИЗЯВЛЕНИЕ, ОТ КОЕТО СЛЕДВА ДА Е ВИДНО, ЧЕ ЛИШЕНИЯТ ОТ ПОЛЗВАНЕ ИСКА ДА МУ ЗАПЛАЩА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ. БЕЗ ЗНАЧЕНИЕ Е ДАЛИ ПОКАНАТА Е НАРОЧНА. СЪЩАТА МОЖЕ ДА СЕ СЪДЪРЖА И В ИСКОВА МОЛБА ЗА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ПО ЧЛ. 31, АЛ. 2 ОТ ЗС.

Чл. 31, ал. 2 от ЗС
Чл. 59 от ЗЗД
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 409 ОТ 26.05.2010 Г. ПО ГР. Д. № 224/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ОБЩА ЧАСТ ПО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ ПРИДОБИТА ПО ДАВНОСТ ОТ ЛИЦЕ, КОЕТО ИМА СОБСТВЕНО ЖИЛИЩЕ В СЪЩАТА СГРАДА.

Чл. 32, ал. 2 от ЗС
Чл. 40, ал. 1 от ЗУТ
Чл. 188, ал. 1 от ГПК (отм.)
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 413 ОТ 26.05.2010 Г. ПО ГР. Д. № 2636/2008 Г., Г. К., III Г. О. НА ВКС

РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ. 33, АЛ. 2 ЗС, КЪМ КОЯТО ПРЕПРАЩА И ЧЛ. 66 ЗС, ИМА РЕСТРИКТИВЕН ХАРАКТЕР И ТРЯБВА ДА СЕ ПРИЛАГА ОГРАНИЧИТЕЛНО. САМО КОГАТО ЗА ОТЧУЖДИТЕЛЯ - СЪСОБСТВЕНИК Е БЕЗРАЗЛИЧНО НА КОГО ЩЕ ПРЕХВЪРЛИ СОБСТВЕНОСТТА СИ, ТОЙ СЛЕДВА ДА СЪБЛЮДАВА ПРЕДВИДЕНИЯ В ЗАКОНА РЕД ЗА ИЗКУПУВАНЕ ОТ СЪСОБСТВЕНИКА, РЕСП. СОБСТВЕНИКА НА ЗЕМЯТА. СДЕЛКАТА, КОЯТО УДОВЛЕТВОРЯВА ТОВА ИЗИСКВАНЕ Е ПОКУПКО-ПРОДАЖБАТА В НЕЙНИЯ ЧИСТ ВИД, ТЪЙ КАТО САМО В ТОЗИ СЛУЧАЙ ПРЕХВЪРЛЯНЕТО НА СОБСТВЕНОСТТА Е СВЪРЗАНО С НАСРЕЩНА ЗАМЕСТИМА ПРЕСТАЦИЯ - ПЛАЩАНЕТО НА УГОВОРЕНА ЦЕНА. ПРОДАЖНАТА ЦЕНА СЕ ПЛАЩА В ПАРИ - ЗАМЕСТИМИ ВЕЩИ С ФИКСИРАНА НОМИНАЛНА СТОЙНОСТ, КОИТО СА УНИВЕРСАЛНО РАЗПЛАЩАТЕЛНО СРЕДСТВО И МОГАТ ДА СЕ ПРЕСТИРАТ ОТ ВСЕКИ, ВКЛЮЧИТЕЛНО И ОТ ЛИЦАТА С ПРАВО НА ИЗКУПУВАНЕ. ХИПОТЕЗАТА Е МИСЛИМА И В СЛУЧАЙ НА ДОГОВОР ЗА ЗАМЯНА СРЕЩУ РОДОВО ОПРЕДЕЛЕНИ ВЕЩИ. ОБРАТНО - РАЗПОРЕДБАТА НЕ МОЖЕ ДА СЕ ПРИЛОЖИ ВЪВ ВСИЧКИ ОСТАНАЛИ СЛУЧАИ, КОГАТО ЗА СЪСОБСТВЕНИКА НЕ Е БЕЗРАЗЛИЧНО НА КОГО ЩЕ ПРЕХВЪРЛИ СОБСТВЕНОСТТА СИ С ОГЛЕД ИЗИСКВАНЕТО ЗА НАСРЕЩНА ПРЕСТАЦИЯ И НЕЙНОТО ЕСТЕСТВО, КАКТО И С ОГЛЕД ПРЕДМЕТА /ОБЕКТИТЕ/ НА ПРЕХВЪРЛЯНЕ -

НАСЛЕДЯВАНЕ, ДАРЕНИЕ, ЗАМЯНА С ИНДИВИДУАЛНИ ВЕЩИ, ИЗДРЪЖКА И ГЛЕДАНЕ, ПРОДАЖБА НА НАСЛЕДСТВО /ТР № 50/56 Г. ОСГК/ И ДР.

Чл. 33, ал. 2 ЗС
Чл. 66 ЗС
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 472 ОТ 26.05.2010 Г. ПО ГР. Д. № 278/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

КАКТО Е РАЗЯСНЕНО В Т. 4, Б. "А" НА П. № 7 ОТ 1973 Г. НА ПЛЕНУМА НА ВЪРХОВНИЯ СЪД, ОСНОВНИЯТ ПРЕДМЕТ НА ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ЧЛ. 34 ЗС Е ПРЕКРАТЯВАНЕ НА СЪЩЕСТВУВАЩАТА СЪСОБСТВЕНОСТ. С ОГЛЕД НА ТОВА СЪДЕЛИТЕЛИТЕ МОГАТ ДА ПРЕДЯВЯТ ИСКАНИЯ САМО ЗА ТАКИВА СМЕТКИ, КОИТО ИМАТ ВРЪЗКА С ОБЩНОСТТА, ПРЕДМЕТ НА ДЕЛБАТА. КАТО ПРИМЕРИ В ТЪЛКУВАТЕЛНИЯ АКТ СА ПОСОЧЕНИ ИСКАНИЯ НА СЪДЕЛИТЕЛИТЕ ВЪВ ВРЪЗКА С ЛИЧЕН ЗАЕМ И ЗАЕМ ОТ ЕДИН НА ДРУГ СЪДЕЛИТЕЛ, ЗА ДА БЪДЕ ЗАКУПЕНА ОБЩАТА ВЕЩ.

Чл. 34 ЗС
Чл. 21 СК от 1985 г. (отм.)
П. № 7 от 1973 г. на Пленума на Върховния съд
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 491 ОТ 28.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 363/2009 Г., Г. К., IV Г. О. НА ВКС

С ПРИЕМАНЕТО НА НАСЛЕДСТВОТО, НАСЛЕДНИЦИТЕ ПОЕМАТ И ВЕЧЕ ВЪЗНИКНАЛОТО ЗАДЪЛЖЕНИЕ ЗА НАСЛЕДОДАТЕЛЯ ИМ ЗА ПЛАЩАНЕ НА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ПО ЧЛ. 31, АЛ. 2 ЗС БЕЗ ДА Е НЕОБХОДИМО ОТНОВО ДА БЪДЕ ИСКАНО ПИСМЕНО ТАКОВА. ВЕДНЪЖ ОТПРАВЕНО, ТО ИМА ДЕЙСТВИЕ ДОКАТО ТРАЕ ПОЛЗВАНЕТО НА СЪСОБСТВЕНИЯ ИМОТ САМО ОТ ЧАСТ ОТ СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ, БЕЗ ДА Е НЕОБХОДИМО ЗА ВСЕКИ СЛЕДВАЩ ПЕРИОД ДА СЕ ОТПРАВЯ НОВА ПИСМЕНА ПОКАНА.

Чл. 31, ал. 2 ЗС
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 520 ОТ 22.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 496/2010 Г., Г. К., IV Г. О. НА ВКС

В СЛУЧАЙ КАТО НАСТОЯЩИЯ, ПРИ КОЙТО ЕТАЖИТЕ В СГРАДАТА СА САМО ДВА И СОБСТВЕНИЦИТЕ ИМ СА С РАВНИ ПРАВА, ИМА ОЩЕ ПО-ГОЛЯМО ОСНОВАНИЕ УРЕДБАТА НА ОТНОШЕНИЯТА ДА СЕ ИЗВЪРШИ ПО ПРАВИЛАТА ЗА СЪСОБСТВЕНОСТТА, ТЪЙ КАТО НА ПРАКТИКА НЕ МОЖЕ ДА СЕ ОБРАЗУВА МНОЗИНСТВО ЗА НАЧИНА НА ПОДДЪРЖАНЕ НА ОБЩАТА СГРАДА. ЕТО ЗАЩО ОТНОШЕНИЯТА МЕЖДУ ЕТАЖНИТЕ СОБСТВЕНИЦИ СЛЕДВА ДА СЕ УРЕДЯТ СЪГЛАСНО ЧЛ. 30, АЛ. 3 ОТ ЗС, В КОЙТО СМИСЪЛ Е ТЪЛКУВАНЕТО ПО ЦИТИРАНИТЕ АКТОВЕ.

СПОРЕД ПОСОЧЕНАТА РАЗПОРЕДБА ВСЕКИ СЪСОБСТВЕНИК УЧАСТВА В

ПОЛЗИТЕ И ТЕЖЕСТИТЕ ОТ ОБЩАТА ВЕЩ СЪОБРАЗНО С ЧАСТТА СИ. ПОД "ТЕЖЕСТИ" СЕ РАЗБИРАТ ТЕЗИ ГРИЖИ И РАЗНОСКИ, КОИТО СА НЕОБХОДИМИ ЗА ЗАПАЗВАНЕ НА ВЕЩТА. СЪСОБСТВЕНИКЪТ НЯМА ПРАВО НА ИЗМЕНЕНИЯ В ОБЩАТА ВЕЩ БЕЗ СЪГЛАСИЕТО НА ОСТАНАЛИТЕ СЪСОБСТВЕНИЦИ. КОГАТО ИЗВЪРШИ ПОДОБРЕНИЯ В СЪСОБСТВЕН ИМОТ БЕЗ ЗНАНИЕТО И СЪГЛАСИЕТО НА ОСТАНАЛИТЕ СЪСОБСТВЕНИЦИ, ТОЙ ИМА ВЗЕМАНЕ ЗА ИЗРАВНЯВАНЕ ЗА НЕОСНОВАТЕЛНОТО ОБОГАТЯВАНЕ, ВЪЗНИКНАЛО В РЕЗУЛТАТ НА ДЕЙСТВИЯТА МУ, НО НЕ И НА ПЪЛНАТА ЧАСТ ОТ РАЗНОСКИТЕ, НАПРАВЕНИ ЗА ПОДОБРЕНИЯТА. ПРИ ТОВА КАТО ПОДОБРЕНИЯ НА ВЕЩТА СЕ СЧИТАТ ТЕЗИ НОВОВЪВЕДЕНИЯ В НЕЯ, КОИТО УВЕЛИЧАВАТ ПОЛЕЗНИТЕ Й КАЧЕСТВА, НО НЕ И ТЕЗИ, КОИТО НЯМАТ ПРАКТИЧЕСКИ СМИСЪЛ. ПОСЛЕДНИТЕ НЕ ПОДЛЕЖАТ НА ОБЕЗЩЕТЯВАНЕ И ОСТАВАТ ЗА СМЕТКА НА ТОЗИ, КОЙТО ГИ Е ИЗВЪРШИЛ.

Чл. 30, ал. 3 от ЗС
Чл. 121 от ЗЗД
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 528 ОТ 21.03.2011 Г. ПО ГР. Д. № 158/2010 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

СЛЕД ПРЕКРАТЯВАНЕ НА СЪПРУЖЕСКАТА ИМУЩЕСТВЕНА ОБЩНОСТ С РАЗВОД, ТЯ СТАВА ОБИКНОВЕНА СЪСОБСТВЕНОСТ, ПОРАДИ КОЕТО И ОТНОШЕНИЯТА МЕЖДУ БИВШИТЕ СЪПРУЗИ СЕ УРЕЖДАТ КАТО ТАКИВА МЕЖДУ СЪСОБСТВЕНИЦИ. ПРИ ИЗПЪЛНЕН ФАКТИЧЕСКИ СЪСТАВ НА ЧЛ. 31, АЛ. 2 ЗС, СЪПРУГЪТ, НА КОГОТО Е БИЛО ПРЕДОСТАВЕНО ПОЛЗВАНЕТО НА СЪСОБСТВЕНОТО СЕМЕЙНО ЖИЛИЩЕ, ДЪЛЖИ ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ЗА ПОЛЗВАНЕТО НА ДРУГИЯ СЪПРУГ. ОБСТОЯТЕЛСТВОТО ДАЛИ ПРАВОИМАЩИЯТ СЪПРУГ Е МОГЪЛ ЛИЧНО И РЕАЛНО ДА ПОЛЗВА ИМОТА, СЪОБРАЗНО ЧАСТТА СИ, Е ИРЕЛЕВАНТНО.

Чл. 31, ал. 2 ЗС
Чл. 59 ЗЗД
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 544 ОТ 23.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 736/2009 Г., Г. К., IV Г. О. НА ВКС

СЪГЛАСНО ЧЛ. 31, АЛ. 2 ЗС, КОГАТО ОБЩАТА ВЕЩ СЕ ИЗПОЛЗУВА ЛИЧНО САМО ОТ НЯКОИ ОТ СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ, ТЕ ДЪЛЖАТ ОБЕЗЩЕТЕНИЕ НА ОСТАНАЛИТЕ ЗА ПОЛЗАТА, ОТ КОЯТО СА ЛИШЕНИ, ОТ ДЕНЯ НА ПИСМЕНОТО ПОИСКВАНЕ. КАКТО ВЕЧЕ ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД СЕ Е ПРОИЗНЕСЪЛ С РЕШЕНИЕ № 466 ОТ 21.05.2010 Г. ПО ГР. Д. № 4249/2008 Г. НА IV Г.О., ВЕДНЪЖ ОТПРАВЕНО, ПИСМЕНОТО ИСКАНЕ СЕ РАЗПРОСТИРА НЕОГРАНИЧЕНО ВЪВ ВРЕМЕТО ДОКАТО СЪЩЕСТВУВА СЪСОБСТВЕНОСТТА ИЛИ СЕ ПРЕКРАТИ ПОЛЗВАНЕТО ОТ СЪСОБСТВЕНИКА. ОБЕЗЩЕТЕНИЕТО СЕ ДЪЛЖИ В РАЗМЕР СЪОБРАЗНО КВОТАТА ОТ СЪСОБСТВЕНОСТТА НА ЛИШЕНИЯ ОТ ПОЛЗАТА ОТ ОБЩАТА ВЕЩ, КОЙТО ПРИ ПРОМЯНА НА ДЕЛА МУ ОТ СЪСОБСТВЕНОСТТА ДЪЛЖИ ОТПРАВЯНЕ НА НОВО ПОИСКВАНЕ САМО КОГАТО КВОТАТА МУ СЕ Е УВЕЛИЧИЛА.

КОГАТО КВОТАТА НА СЪСОБСТВЕНИКА СЕ Е УВЕЛИЧИЛА ОТ НАСЛЕДСТВЕНО ПРАВОПРИЕМСТВО, НАСЛЕДНИКА НА КРЕДИТОРА НЕ ДЪЛЖИ ОТПРАВЯНЕ НА НОВО

ПИСМЕНО ПОИСКВАНЕ, ТЪЙ КАТО ПОКАНАТА ОТ НАСЛЕДОДАТЕЛЯ МУ ГО ПОЛЗВА. НОВО ПИСМЕНО ПОИСКВАНЕ ОТ ЛИШЕНИЯ ОТ ПОЛЗИТЕ СЪСОБСТВЕНИК ПРИ УВЕЛИЧЕНИЕ НА КВОТАТА ОТ СЪСОБСТВЕНОСТТА В РЕЗУЛТАТ НА НАСЛЕДСТВЕНО ПРАВОПРИЕМСТВО СЕ ДЪЛЖИ САМО В СЛУЧАИТЕ, КОГАТО НАСЛЕДОДАТЕЛЯТ МУ НЕ Е ОТПРАВИЛ ПИСМЕНО ПОИСКВАНЕ ЗА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ЗА СВОЯ ДЯЛ ДО ПОЛЗВАЩИЯ ОБЩАТА ВЕЩ.

Чл. 31, ал. 2 ЗС

Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 593 ОТ 28.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 1275/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

СГРАДИТЕ-БЛИЗНАЦИ СА ДВЕ ОТДЕЛНИ СГРАДИ, ДОЛЕПЕНИ ЕДНА ДО ДРУГА. ПО ОТНОШЕНИЕ НА ТЕЗИ СГРАДИ ЛИПСВАТ НАЙ-ХАРАКТЕРНИТЕ БЕЛЕЗИ НА ЕТАЖНАТА СОБСТВЕНОСТ - ОБЩ ВХОД И СТЪЛБИЩА, ОБЩИ ОСНОВИ, ПЛОЧИ, ТРЕГЕРИ, ВЪНШНИ СТЕНИ, НОСЕЩИ СТЕНИ, ОБЩИ ВХОДОВЕ, СТЪЛБИЩЕ И КОРИДОРИ КЪМ ТАВАНСКИТЕ И ИЗБЕНИ ПОМЕЩЕНИЯ И ДР. ПРИ ТЯХ ИМА САМО ОБЩА СЪЕДИНИТЕЛНА СТЕНА И СЪЕДИНЕН ПОКРИВ, НО ВСЯКА ЧАСТ ОТ ТОЗИ ПОКРИВ ОБСЛУЖВА САМО ОТДЕЛНАТА СГРАДА-БЛИЗНАК. ТОЕСТ, МЕЖДУ СОБСТВЕНИЦИТЕ НА ЕДНАТА СГРАДА-БЛИЗНАК И НА ДРУГАТА СГРАДА-БЛИЗНАК НЕ ВЪЗНИКНА ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ И СЛЕДОВАТЕЛНО ДВОРНОТО МЯСТО НЕ Е ОБЩА ЧАСТ НА ЕТАЖНАТА СОБСТВЕНОСТ. ПОРАДИ ТОВА ДВОРНО МЯСТО МОЖЕ ДА БЪДЕ ПРЕДМЕТ НА РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ МЕЖДУ СОБСТВЕНИЦИТЕ НА ДВАТА БЛИЗНАКА ПО РЕДА НА ЧЛ. 32, АЛ. 2 ОТ ЗС.

КОГАТО ОБАЧЕ ЕДНАТА ИЛИ И ДВЕТЕ СГРАДИ-БЛИЗНАЦИ СА ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ МЕЖДУ НЯКОЛКО ЛИЦА /КОГАТО В СГРАДИТЕ-БЛИЗНАЦИ СА ОБОСОБЕНИ ОТДЕЛНИ ОБЕКТИ НА СОБСТВЕНОСТ - АПАРТАМЕНТИ, АТЕЛИЕТА, МАГАЗИНИ И ДР. С ОБЩ ВХОД И ОБЩО СТЪЛБИЩЕ/, СГРАДАТА-БЛИЗНАК Е ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ МЕЖДУ СОБСТВЕНИЦИТЕ НА ОБЕКТИТЕ В ТАЗИ СГРАДА. В ТОЗИ СЛУЧАЙ, РАЗПРЕДЕЛЕНИЕТО НА ДВОРНОТО МЯСТО ПО РЕДА НА ЧЛ. 32, АЛ. 2 ОТ ЗС СЛЕДВА ДА СЕ ИЗВЪРШИ НА ДВЕ ЧАСТИ: ЕДНА ЗА ЕТАЖНИТЕ СОБСТВЕНИЦИ НА ЕДНАТА СГРАДА-БЛИЗНАК И ВТОРА ЗА ЕТАЖНИТЕ СОБСТВЕНИЦИ НА ВТОРАТА СГРАДА-БЛИЗНАК, А РАЗПРЕДЕЛЕНИЕТО НА ЧАСТТА НА СГРАДАТА-БЛИЗНАК, КОЯТО Е ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ, МЕЖДУ ОТДЕЛНИТЕ ЕТАЖНИ СОБСТВЕНИЦИ НА ТАЗИ СГРАДА СЛЕДВА ДА СЕ ИЗВЪРШИ СЪГЛАСНО ЧЛ. 42 ОТ ЗС ПО РЕШЕНИЕ НА ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА ЕС.

Чл. 32, ал. 2 от ЗС

Чл. 42 от ЗС

Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 635 ОТ 25.10.2010 Г. ПО ГР. Д. № 1405/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ДЕКЛАРИРАНЕТО НА ИМОТА В ДАНЪЧНИТЕ СЛУЖБИ НА СВОЕ ИМЕ, БЕЗ ТОВА ДЕКЛАРИРАНЕ ДА Е СТАНАЛО ИЗВЕСТНО НА ОСТАНАЛИТЕ СЪНАСЛЕДНИЦИ, НЕ ПРЕДСТАВЛЯВА ДЕЙСТВИЕ НА ОТРИЧАНЕ НА ТЕХНИТЕ ПРАВА. ПЛАЩАНЕТО НА ДАНЪЦИ И КОНСУМАТИВНИ РАЗНОСКИ ЗА ИМОТА, ИЗВЪРШВАНЕТО НА РЕМОНТИ В

ИМОТА СЪЩО НЕ СА ТАКИВА ДЕЙСТВИЯ, ЗАЩОТО СЪГЛАСНО ЧЛ. 31 ОТ ЗС ВСЕКИ СЪСОБСТВЕНИК Е ДЛЪЖЕН ДА УЧАСТВА В ПОЛЗИТЕ И ТЕЖЕСТИТЕ ЗА ОБЩАТА ВЕЩ СЪОБРАЗНО ДЕЛА СИ, А КОГАТО САМ Е ПОЕЛ ЦЕЛИТЕ РАЗНОСКИ ЗА СЪСОБСТВЕНАТА ВЕЩ МОЖЕ ДА ИСКА ОТ ОСТАНАЛИТЕ СЪСОБСТВЕНИЦИ ДА МУ ЗАПЛАТЯТ ТАКАВА ЧАСТ ОТ ТЕЗИ РАЗНОСКИ, КОЯТО СЪОТВЕТСТВА НА ТЕХНИЯ ДЯЛ В СЪСОБСТВЕНОСТТА. ФАКТЪТ, ЧЕ РАЗНОСКИТЕ ЗА ДАДЕН ИМОТ СА ПОЕТИ САМО ОТ ЕДИН ОТ СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ, САМ ПО СЕБЕ СИ НЕ ОЗНАЧАВА, ЧЕ ТОЗИ СЪСОБСТВЕНИК ОТРИЧА ПРАВАТА НА ОСТАНАЛИТЕ СЪСОБСТВЕНИЦИ.

Чл. 31 от ЗС
Чл. 108 от ЗС
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 745 ОТ 16.10.2009 Г. ПО ГР. Д. № 3259/2008 Г., Г. К., IV Г. О. НА ВКС

ВЪПРОСЪТ ЗА ИЗВЪРШЕНИТЕ В ИМОТА ПОДОБРЕНИЯ И НАСАЖДЕНИЯ ИМА ЗНАЧЕНИЕ ПРИ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕТО НА ПОЛЗВАНЕТО НА СЪСОБСТВЕНИЯ ИМОТ СПОРЕД ТРАЙНАТА ПРАКТИКА НА ВКС НА РБ.

Чл. 32, ал. 2 от ЗС
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 1024 ОТ 18.12.2009 Г. ПО ГР. Д. № 3417/2008 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

В ПРОИЗВОДСТВОТО ЗА РАЗПРЕДЕЛЯНЕ ПОЛЗВАНЕТО НА ОБЩИЯ ИМОТ ПО ЧЛ. 32, АЛ. 2 ЗС СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ СА ЗАДЪЛЖИТЕЛНО НЕОБХОДИМИ ДРУГАРИ - Т. Е. УЧАСТИЕТО НА ВСИЧКИ ТЯХ В ПРОЦЕСА Е ПРЕДПОСТАВКА ЗА НЕГОВАТА ДОПУСТИМОСТ, ЗА КОЯТО СЪДЪТ СЛЕДИ СЛУЖЕБНО. ПРИ НЕПРЕДЯВЯВАНЕ НА ИСКА СРЕЩУ ВСИЧКИ СЪСОБСТВЕНИЦИ И КОГАТО ИМА НАПРАВЕНО ИСКАНЕ ОТ НЯКОИ ОТ СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ ЗА КОНСТИТУИРАНЕ КАТО СТРАНИ ПО ДЕЛОТО И НА ДРУГИ СЪСОБСТВЕНИЦИ, СРЕЩУ КОИТО НЕ Е БИЛ ПРЕДЯВЕН ИСКА ПО ЧЛ. 32, АЛ. 2 ЗС, СЪДЪТ Е ДЛЪЖЕН ДА ГИ КОНСТИТУИРА КАТО СТРАНА ПО ДЕЛОТО. АКО НЕ СТОРИ ТОВА И РЕШИ ДЕЛОТО БЕЗ УЧАСТИЕТО НА НЯКОИ ОТ СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ, РЕШЕНИЕТО МУ НЯМА ДА БЪДЕ НЕДЕЙСТВИТЕЛНО, А НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО. ТО ЩЕ ИМА СИЛАТА И ПО ОТНОШЕНИЕ НА НЕУЧАСТВУВАЛИТЕ В ДЕЛОТО СЪСОБСТВЕНИЦИ.

Чл. 32, ал. 2 ЗС
Чл. 290 ГПК

ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ

РЕШЕНИЕ № 37 ОТ 11.03.2010 Г. ПО ГР. Д. № 528/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

В ЧЛ. 38, АЛ. 1 ЗС СА ИЗБРОЕНИ ПРИМЕРНО ОТДЕЛНИ ЕЛЕМЕНТИ ОТ СГРАДАТА, КОИТО ПРЕДСТАВЛЯВАТ ОБЩИ ЧАСТИ И Е ОБОБЩЕНО, ЧЕ ТАКИВА ЧАСТИ СА И "ВСИЧКО ДРУГО, КОЕТО ПО ЕСТЕСТВОТО СИ ИЛИ ПО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ СЛУЖИ ЗА ОБЩО ПОЛЗВАНЕ". ОБЩИ ЧАСТИ ПО ЕСТЕСТВОТО СИ СА ТАКИВА

ЕЛЕМЕНТИ ОТ СГРАДАТА, БЕЗ КОИТО СЪЩАТА НЕ МОЖЕ ДА СЪЩЕСТВУВА КАТО СГРАДА И КОИТО С ОГЛЕД НА СВОЯ ХАРАКТЕР ОБСЛУЖВАТ ОТДЕЛНИТЕ ОБЕКТИ. ПРЕДМЕТ НА СОБСТВЕНОСТ, ОБЩА НА ВСИЧКИ ЕТАЖНИ СОБСТВЕНИЦИ /ПРИТЕЖАТЕЛИ НА ОТДЕЛНИ ЖИЛИЩНИ ИЛИ МАГАЗИННИ ОБЕКТИ/ Е И ПОКРИВЪТ НА СГРАДАТА. РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ. 38, АЛ. 1 ЗС ГО ПРИЧИСЛЯВА КЪМ ОБЩИТЕ ЧАСТИ НА ЕТАЖНАТА СОБСТВЕНОСТ, БЕЗ ДА ПРАВИ РАЗЛИКА ДАЛИ ПОКРИВЪТ Е ОБИКНОВЕН, ТЕРАСОВИДЕН ИЛИ ИМА ДРУГА КОНСТРУКЦИЯ. ТЕРАСАТА СЕ ОКАЧЕСТВЯВА КАТО ПОКРИВ НЕ САМО КОГАТО СТОИ НАД ЦЯЛАТА ПОСТРОЙКА, НО И ТОГАВА, КОГАТО ПОКРИВА ОПРЕДЕЛЕНА ЧАСТ ОТ НЕЯ. ХАРАКТЕРЪТ НА ПОКРИВА НЕ СЕ ИЗМЕНЯ ОТ ИЗПОЛЗВАНЕТО МУ И КАТО ТЕРАСА, АКО ТОЙ Е ТЕРАСОВИДЕН, ЗАЩОТО И В ТАКЪВ СЛУЧАЙ ЗАПАЗВА ФУНКЦИИТЕ СИ НА ПОКРИВ, КОЯТО Е ГЛАВНАТА, ФУНКЦИЯ НА ТОЗИ ВИД ТЕРАСИ. ЕСТЕСТВЕНО, БАЛКОННИТЕ ТЕРАСИ, КОИТО НЕ ИЗПЪЛНЯВАТ РОЛЯТА НА ПОКРИВ, СА СЪСТАВНИ ЧАСТИ НА ОТДЕЛНИТЕ АПАРТАМЕНТИ И ПРИНАДЛЕЖАТ НА ОТДЕЛНИТЕ ЕТАЖНИ СОБСТВЕНИЦИ. ЩОМ КАТО ТЕРАСАТА ОБСЛУЖВА КАТО ПОКРИВ ОСТАНАЛИТЕ ПОД НЕЯ ОБЕКТИ, ТЯ Е ОБЩА ЧАСТ, НЕЗАВИСИМО ОТ ОБСТОЯТЕЛСТВОТО, ЧЕ КАТО ПЛОЩ СЕ ПОЛЗВА ОТ ЕДИН ИЛИ НЯКОЛКО СОБСТВЕНИКА.

Чл. 38, ал. 1 ЗС

РЕШЕНИЕ № 41 ОТ 20.06.2011 Г. ПО ГР. Д. № 415/2010 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ДВОРЪТ ИЗВЪН ЗАСТРОЕНАТА МУ ЧАСТ Е СРЕД ИЗРИЧНО ИЗБРОЕНИТЕ В ЧЛ. 38 ЗС КАТО ОБЩА ЧАСТ. ТОЙ ОБАЧЕ НЕ Е ОБЩА ЧАСТ ПО ЕСТЕСТВОТО СИ, А ПО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ, ЗАЩОТО ЕТАЖНАТА СОБСТВЕНОСТ МОЖЕ ДА СЪЩЕСТВУВА И БЕЗ НЕГО. КАТО ОБЩА ЧАСТ ПО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ, НЕГОВИЯТ СТАТУТ БИ МОГЪЛ ДА БЪДЕ ПРОМЕНЕН ПО ОБЩО СЪГЛАСИЕ НА СОБСТВЕНИЦИТЕ ИЛИ ПО РАЗПОРЕЖДАНЕ НА ЗАКОНА. ТАКАВА Е ХИПОТЕЗАТА НА ЧЛ. 63 ЗС - КОГАТО СГРАДАТА Е ПОСТРОЕНА ВЪЗ ОСНОВА НА УЧРЕДЕНО ПРАВО НА СТРОЕЖ ИЛИ Е ПРЕХВЪРЛЕНА ОТДЕЛНО ОТ ЗЕМЯТА ИЛИ ПО ДРУГ СПОСОБ Е УЧРЕДЕНА СУПЕРФИЦИАРНА СОБСТВЕНОСТ. ПРИ ЛИПСА НА ТЕЗИ ПРЕДПОСТАВКИ /ОБЩО СЪГЛАСИЕ НА СОБСТВЕНИЦИТЕ И СУПЕРИЦИАРНА СОБСТВЕНОСТ/ МЯСТОТО ПРЕДСТАВЛЯВА ОБЩА ЧАСТ И ПРАВАТА НА СОБСТВЕНИЦИТЕ НА ОТДЕЛНИ ОБЕКТИ В ЕТАЖНАТА СОБСТВЕНОСТ СЛЕДВА ДА СЕ ОПРЕДЕЛЯТ ПО РЕДА НА ЧЛ. 40 ЗС. ПРАВИЛОТО НА ЧЛ. 40 ЗС Е ЗАДЪЛЖИТЕЛНО И СЪГЛАШЕНИЕ, СПОРЕД КОЕТО ПРАВАТА ОТ ДВОРНОТО МЯСТО СА РАЗЛИЧНИ ОТ УСТАНОВЕНИТЕ В ЧЛ. 40 ЗС Е НИЩОЖНО ПОРАДИ ПРОТИВОРЕЧИЕ СЪС ЗАКОНА НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 26, АЛ. 1 ЗЗД.

Чл. 40 ЗС
Чл. 38 ЗС
Чл. 26, ал. 1 ЗЗД

РЕШЕНИЕ № 63 ОТ 31.03.2011 Г. ПО ГР. Д. № 1283/2010 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

ПОКРИВНАТА ТЕРАСА Е ОБЩА ЧАСТ НА СГРАДАТА В РЕЖИМ НА ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ И КАТО ТАКАВА, СЪГЛАСНО РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ. 38 ОТ ЗС НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ ИНДИВИДУАЛНА СОБСТВЕНОСТ НА ЕТАЖЕН СОБСТВЕНИК И СЛУЖИ

ЗА ПОКРИВ НА СГРАДАТА, СЪГЛАСНО СВОЕТО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ, НЕЗАВИСИМО ОТ ФАКТА, ЧЕ СЕ ИЗПОЛЗУВА КАТО ТЕРАСА. ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ ВЪРХУ ПОКРИВНАТА ТЕРАСА ПРИНАДЛЕЖИ ОБЩО НА ЕТАЖНИТЕ СОБСТВЕНИЦИ, КАТО ОБЩА ЧАСТ И ДОКОЛКОТО СЕ ПОЛЗУВА ОТ ЕДИН ОТ ЕТАЖНИТЕ СОБСТВЕНИЦИ, ТО НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 108 ОТ ЗС, ТОЙ ДЪЛЖИ ПРЕДАВАНЕ НА ДЪРЖАНЕТО Й НА ОСТАНАЛИТЕ ЕТАЖНИ СОБСТВЕНИЦИ, СЪОБРАЗНО ПРИТЕЖАВАНИТЕ ОТ ТЯХ ИДЕАЛНИ ЧАСТИ ОТ ОБЩИТЕ ЧАСТИ НА СГРАДАТА.

Чл. 38 от ЗС

Чл. 108 от ЗС

РЕШЕНИЕ № 75 ОТ 26.02.2010 Г. ПО ГР. Д. № 395/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

ПОКРИВЪТ Е ОБЩА ПО ЕСТЕСТВОТО СИ ЧАСТ, Т.Е. ТАКАВА БЕЗ КОЯТО Е НЕВЪЗМОЖНО СЪЩЕСТВУВАНЕТО НА САМАТА СГРАДА, ПОРАДИ КОЕТО Е НЕДОПУСТИМО ПРОМЯНАТА НА ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕТО МУ, ДОРИ И ПО РЕШЕНИЕ НА ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА ЕТАЖНИТЕ СОБСТВЕНИЦИ, ОСВЕН В ХИПОТЕЗАТА НА ЧЛ. 185, АЛ. 2 ЗУТ, КОЯТО ОБАЧЕ ИЗИСКВА ИЗРИЧНО СЪГЛАСИЕ НА ВСЕКИ ЕТАЖЕН СОБСТВЕНИК, ДАДЕНО ПИСМЕНО С НОТАРИАЛНА ЗАВЕРКА НА ПОДПИСА. СЛЕД КАТО ОБЩИТЕ ПО ЕСТЕСТВОТО СИ ЧАСТИ МОГАТ ДА БЪДАТ ИЗПОЛЗВАНИ САМО ПО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕТО СИ, ТО РЕШЕНИЕТО НА ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА ЕТАЖНАТА СОБСТВЕНОСТ В ПРОТИВЕН СМИСЪЛ ПРОТИВОРЕЧИ НА ЗАКОНА /ЧЛ. 3, АЛ. 1 ОТ ПУРНЕС-ОТМ./ И НЕ САНИРА НАРУШЕНИЕТО. БЕЗ ПРАВНО ЗНАЧЕНИЕ Е В СЛУЧАЯ ДАЛИ СЪЩАТА Е ПРЕУСТРОИЛА ПОКРИВА В ИЗПОЛЗВАЕМА ТЕРЕСА ИЛИ ТОВА Е СТАНАЛО ПРИ СТРОИТЕЛСТВОТО НА СГРАДАТА. БЕЗ ПРАВНО ЗНАЧЕНИЕ ЗА ИЗХОДА НА СПОРА ПО ЧЛ. 109 ЗС Е И НАЛИЧИЕТО НА ПРИКЛЮЧИЛА ПРОЦЕДУРА ПО ЧЛ. 224 ИЛИ ЧЛ. 225 ОТ ЗУТ, ТЪЙ КАТО ЦЕЛТА НА НЕГАТОРНИЯ ИСК Е ДА ДАДЕ ЗАЩИТА НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ СРЕЩУ ВСЯКО ПРЯКО ИЛИ КОСВЕНО НЕОСНОВАТЕЛНО ВЪЗДЕЙСТВИЕ, ПОСЕГАТЕЛСТВО ИЛИ ВРЕДНО ОТРАЖЕНИЕ НАД ОБЕКТА НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ, КОЕТО ПРЕЧИ НА ДОПУСТИМОТО ПЪЛНОЦЕННО ПОЛЗВАНЕ НА ВЕЩТА СПОРЕД НЕЙНОТО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ, А ТАКОВА ВЪЗДЕЙСТВИЕ СЪСТАВЛЯВА И ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ОБЩА ПО ЕСТЕСТВОТО СИ ЧАСТ НЕ ПО НЕЙНОТО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ.

Чл. 38 ЗС

Чл. 109 от ЗС

Чл. 45 от ЗЗД

Чл. 185, ал. 2 ЗУТ

РЕШЕНИЕ № 99 ОТ 20.07.2011 Г. ПО ГР. Д. № 827/2010 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

ВЪЗМОЖНО Е ДА СЕ ПРИДОБИЕ НА ОСНОВАНИЕ ДАВНОСТНО ВЛАДЕНИЕ ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ ВЪРХУ ОБЕКТ, ПРЕДСТАВЛЯВАЩ ПРИНАДЛЕЖНОСТ КЪМ ЖИЛИЩЕ В ЕДНА СГРАДА /ЧЛ. 37 ЗС/, ДОКОЛКОТО ВЛАДЕНИЕТО СЕ ОСЪЩЕСТВЯВА ОТ ЕДИН ОТ СОБСТВЕНИЦИТЕ НА ЖИЛИЩЕ СПРЯМО ДРУГ ТАКЪВ В СЪЩАТА СГРАДА.

Чл. 37 ЗС

Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 177 ОТ 13.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 745/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

ПРИ ЕТАЖНАТА СОБСТВЕНОСТ ВСЕКИ ОТ ЕТАЖНИТЕ СОБСТВЕНИЦИ МОЖЕ ДА СЕ РАЗПОРЕДИ С ПРАВОТО СИ НА СОБСТВЕНОСТ ВЪРХУ ПРИТЕЖАВАНИЯ ОТ НЕГО САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ, БЕЗ ДА ИСКА СЪГЛАСИЕТО ОТ ОСТАНАЛИТЕ ЕТАЖНИ СОБСТВЕНИЦИ, ТЪЙ КАТО ИДЕАЛНИТЕ ЧАСТИ ОТ ДВОРНОТО МЯСТО И ОТ ДРУГИТЕ ОБЩИ ЧАСТИ СЕ ПРЕХВЪРЛЯТ ЗАЕДНО С ОБЕКТА, КЪМ КОЙТО ПРИНАДЛЕЖАТ ПО РАЗПОРЕЖДАНЕ НА ЗАКОНА.

СОБСТВЕНОСТТА ВЪРХУ ПРИСТРОЕНОТО КЪМ СГРАДАТА ПОМЕЩЕНИЕ, КОГАТО АРХИТЕКТУРНО ТО Е ИЗГРАДЕНО КАТО ЧАСТ ОТ СТАРО ЖИЛИЩЕ, ПРИНАДЛЕЖИ НА СОБСТВЕНИКА НА ТОВА ЖИЛИЩЕ, А НЕ НА СОБСТВЕНИЦИТЕ НА МЯСТОТО.

Чл. 38, ал. 1 ЗС
Чл. 33 ЗС
Чл. 92 ЗС и
Чл. 97 ЗС
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 212 ОТ 16.04.2010 Г. ПО ГР. Д. № 2937/2008 Г., Г. К., III Г. О. НА ВКС

ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ОБЩИТЕ ЧАСТИ ПО СМИСЪЛА НА ЗАКОНА.
Чл. 38, ал. 2 ЗС
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 279 ОТ 20.06.2011 Г. ПО ГР. Д. № 915/2010 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

КОГАТО ПРЕДМЕТ НА ДЕЛБА Е ОТДЕЛЕН ОБЕКТ В ЕТАЖНАТА СОБСТВЕНОСТ, ДО ДЕЛБА СЕ ДОПУСКА И ПРИПАДАЩАТА МУ СЕ ИДЕАЛНА ЧАСТ ОТ ЗЕМЯТА И ОТ ДРУГИТЕ ОБЩИ ЧАСТИ НА СГРАДАТА. ПО СЪЩИЯ НАЧИН СЕ ПОСТЪПВА И ПРИ ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА СОБСТВЕНОСТТА ВЪРХУ ОТДЕЛЕН ОБЕКТ В ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ - ЗАЕДНО С ОБЕКТА СЕ ПРЕХВЪРЛЯТ И СЪОТВЕТНИТЕ ИДЕАЛНИ ЧАСТИ ОТ ОБЩИТЕ ЧАСТИ, КОИТО ГО СЛЕДВАТ.

Чл. 38, ал. 1 от ЗС
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 296 ОТ 29.06.2011 Г. ПО ГР. Д. № 990/2010 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

КОГАТО ТАВАНЪТ Е ИЗГРАДЕН КАТО ОБЩА ЧАСТ ПО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ, ПОСЛЕДВАЩОТО ОДОБРЯВАНЕ НА АРХИТЕКТУРЕН ПРОЕКТ ЗА ПРЕУСТРОЙСТВОТО МУ В ЖИЛИЩЕ САМО ПО СЕБЕ СИ НЕ Е ДОСТАТЪЧНО, ЗА ДА СЕ ПРИЕМЕ, ЧЕ ТОЙ ИМА ВЕЧЕ ДРУГ СТАТУТ. СЪЩЕСТВЕНОТО ЗА ПРОМЯНАТА НА ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕТО

Е СЪГЛАСИЕТО НА ВСИЧКИ ЕТАЖНИ СОБСТВЕНИЦИ, БЕЗ КОЕТО ТАВАНЪТ ПРОДЪЛЖАВА ДА ИМА ХАРАКТЕРИСТИКАТА НА ОБЩА ЧАСТ НА СГРАДАТА, КОЯТО НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ ОБЕКТ НА ПРЕХВЪРЛИТЕЛНИ СДЕЛКИ ИЛИ НА ДЕЛБА. СЪГЛАСИЕТО ЗА ПРЕВРЪЩАНЕТО МУ В ЖИЛИЩЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ ДАДЕНО И С КОНКЛУДЕНТНИ ДЕЙСТВИЯ - НАПРИМЕР ЧРЕЗ ПОДАВАНЕ НА ДОКУМЕНТИ ЗА ИЗРАБОТВАНЕ НА АРХИТЕКТУРЕН ПРОЕКТ ЗА ПРОМЯНА НА ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕТО, ИЛИ ЧРЕЗ ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ИСК ЗА ДЕЛБАТА МУ. АКО СЪДЪТ Е ПРИЕЛ, ЧЕ ТАКОВА ЕДИНОДУШНО СЪГЛАСИЕ ЗА ПРОМЯНА НА ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕТО НА ПОДПОКРИВНОТО ПРОСТРАНСТВО ЛИПСВА, ТОЙ СЛЕДВА ДА ГО ТРЕТИРА КАТО ОБЩА ЧАСТ НА СГРАДАТА, НЕЗАВИСИМО ОТ ОДОБРЕНИЯ АРХИТЕКТУРЕН ПРОЕКТ, КОЙТО МУ ПРИДАВА ДРУГО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ. В ТОЗИ СЛУЧАЙ СЪДЪТ НЕ МОЖЕ ДА ГО ДОПУСКА ДО ДЕЛБА МЕЖДУ ЕТАЖНИТЕ СОБСТВЕНИЦИ ПО НАЧИНА, ПО КАКТО СЕ ДОПУСКА ДО ДЕЛБА САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ. КОГАТО СЕ ДОПУСКА ДЕЛБА НА ОБЕКТ В СГРАДА - ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ, ДО ДЕЛБА СЕ ДОПУСКАТ И ПРИПАДАЩИТЕ СЕ ИДЕАЛНИ ЧАСТИ ОТ ОБЩИТЕ ЧАСТИ НА СГРАДАТА, ВКЛЮЧИТЕЛНО И ОТ ТАВАНА, АКО ТОЙ Е ОБЩА ЧАСТ. ТОВА ОБАЧЕ НЕ ОЗНАЧАВА, ЧЕ ТАКЪВ ТАВАН МОЖЕ ДА БЪДЕ САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ НА ДЕЛБА.

Чл. 38, ал. 3 от ЗС
Чл. 40 от ЗС
Чл. 92 от ЗС
Чл. 185, ал. 3 от ЗУТ
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 332 ОТ 06.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 633/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПОДПОКРИВНОТО ПРОСТРАНСТВО /ТАВАНА/ НА СГРАДИ, ПРИТЕЖАВАНИ В ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ, РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ. 38 ЗС СЛЕДВА ДА НАМЕРИ ПРИЛОЖЕНИЕ САМО КОГАТО СЪЩОТО НЕ Е ИЗГРАДЕНО КАТО ЖИЛИЩА, АТЕЛИЕТА, СТАИ ЗА ТВОРЧЕСКА ДЕЙНОСТ, ТАВАНСКИ СКЛАДОВИ ПОМЕЩЕНИЯ ИЛИ ДРУГИ ОТДЕЛНИ ОБЕКТИ. САМО В ТОЗИ СЛУЧАЙ МОЖЕ ДА СЕ ПРИЕМЕ, ЧЕ ПОДПОКРИВНОТО ПРОСТРАНСТВО /ТАВАНЪТ/ Е ОБЩА ЧАСТ НА СГРАДАТА.

Чл. 38 ЗС
Чл. 32, ал. 2 ЗС
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 480 ОТ 02.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 819/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

АКО ПРОВЕДЕНОТО СЪБРАНИЕ Е ПЪРВО ЗА ЕС, ТО НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 43, АЛ. 3 ЗС АКО В ОПРЕДЕЛЕНИЯ ЧАС НЕ СЕ ЯВЯТ НУЖНИЯ БРОЙ ЧЛЕНОВЕ, ПРОВЕЖДАНЕТО МУ СЕ ОТЛАГА ЗА СЛЕД ЕДИН ЧАС И СЕ ПРОВЕЖДА ПРИ СЪЩИЯ ДНЕВЕН РЕД, КАТО СЕ СЧИТА ЗА ЗАКОННО НЕЗАВИСИМО ОТ БРОЯ НА ЯВИЛИТЕ СЕ ЧЛЕНОВЕ.

Чл. 43, ал. 3 ЗС
Чл. 13, ал. 2 ПУРНЕС
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 661 ОТ 02.11.2010 Г. ПО ГР. Д. № 1437/2009 Г., Г. К, I Г. О. НА ВКС

СЪГЛАСНО ЧЛ. 38 ОТ ЗС, ДВОРНОТО МЯСТО Е ОБЩА ЧАСТ КЪМ ЕТАЖНАТА СОБСТВЕНОСТ. ТОВА Е ТАКА ОБАЧЕ, САМО КОГАТО ВСИЧКИ ЕТАЖНИ СОБСТВЕНИЦИ СА СЪСОБСТВЕНИЦИ И НА ДВОРНОТО МЯСТО И ТЕ СА ИЗРАЗИЛИ ИЗРИЧНО ВОЛЯ ДВОРНОТО МЯСТО ДА БЪДЕ ОБЩА ЧАСТ. ТЕ МОГАТ ДА УГОВОРЯТ ОБАЧЕ ДВОРНОТО МЯСТО ДА ОСТАНЕ СЪСОБСТВЕНО. В ТОЗИ СМИСЪЛ ПОЛОЖЕНИЕТО НА ЗЕМЯТА, ВЪРХУ КОЯТО Е ИЗГРАДЕНА СГРАДА ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ, Е СХОДНО /НО НЕ АНАЛОГИЧНО/ С ТОВА НА ОБЩИТЕ ЧАСТИ ПО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ, ЗАЩОТО ЗАВИСИ ОТ ВОЛЯТА НА СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ. ТОВА РАЗБИРАНЕ ПРОИЗТИЧА ОТ ВЪЗМОЖНОСТТА, ПРЕДВИДЕНА В ЧЛ. 63 ОТ ЗС, СГРАДА ИЛИ САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ НА ГРАЖДАНСКИЯ ОБОРОТ ДА СЕ ПРИТЕЖАВА ОТ ПРАВЕН СУБЕКТ ОТДЕЛНО ОТ ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ ВЪРХУ ТЕРЕНА. ВЪЗМОЖНО Е ЧАСТ ОТ СЪСОБСТВЕНЦИТЕ НА ТЕРЕНА ДА НЕ ПРИТЕЖАВАТ ОБЕКТИ ОТ ЕТАЖНАТА СОБСТВЕНОСТ, ЗАЩОТО СА УЧРЕДИЛИ САМО ПРАВО НА СТРОЕЖ В ТОЗИ СЛУЧАЙ СЛЕД ПОСТРОЯВАНЕ НА СГРАДАТА - ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ ТЕ НЕ ИЗГУБВАТ ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ ВЪРХУ ТЕРЕНА ИЛИ ИДЕАЛНА ЧАСТ ОТ НЕГО, ЗАЩОТО СЪГЛАСНО ЧЛ. 99 ОТ ЗС ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ НЕ СЕ ИЗГУБВА, ОСВЕН АКО ДРУГ НЕ ГО ПРИДОБИЕ. ПРИТЕЖАТЕЛЯТ НА ПРАВОТО НА СТРОЕЖ ПРИДОБИВА СГРАДАТА ИЛИ САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ ОТ НЕЯ, НО ТОЙ НЕ ПРИДОБИВА С ИЗГРАЖДАНЕТО Й ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ ВЪРХУ ТЕРЕНА. НОРМАТА НА ЧЛ. 40 ОТ ЗС ОПРЕДЕЛЯ НАЧИНА НА РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ДЯЛОВЕТЕ НА СОБСТВЕНИЦИТЕ В ОБЩИТЕ ЧАСТИ, НО ТЯ НЯМА ОТЧУЖДИТЕЛНО ДЕЙСТВИЕ ПО ОТНОШЕНИЕ НА СОБСТВЕНИЦИТЕ НА ТЕРЕНА, КОИТО НЕ ПРИТЕЖАВАТ ОБЕКТИ ОТ ЕТАЖНАТА СОБСТВЕНОСТ. ЩОМ СОБСТВЕНОСТТА ВЪРХУ СГРАДАТА ИЛИ ЧАСТИ ОТ НЕЯ МОЖЕ ДА ПРИНАДЛЕЖИ НА ЛИЦА, ПРИТЕЖАВАЩИ ПРАВО НА СТРОЕЖ РАЗЛИЧНИ ОТ СОБСТВЕНИЦИТЕ НА ТЕРЕНА, ТО И ДВОРНОТО МЯСТО ПРИДОБИВА СТАТУТ НА ОБЩА ЧАСТ НА ЕТАЖНАТА СОБСТВЕНОСТ САМО ПО ВОЛЯТА НА СТРАНИТЕ. В ТОЗИ СЛУЧАЙ СОБСТВЕНИКЪТ НА ОТДЕЛЕН ОБЕКТ ОТ ЕТАЖНАТА СОБСТВЕНОСТ ПРИТЕЖАВА ПРАВОТО НА СТРОЕЖ ЗА НЕГО БЕЗ ДА ПРИТЕЖАВА ИДЕАЛНА ЧАСТ ОТ ТЕРЕНА.

Чл. 38 от ЗС
Чл. 63 от ЗС
Чл. 66, ал. 2 от ЗС
Чл. 99 от ЗС
Чл. 290 ГПК

ПРАВО НА ПОЛЗУВАНЕ

РЕШЕНИЕ № 347 ОТ 02.12.2011 Г. ПО ГР. Д. № 30/2011 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

В ХИПОТЕЗА, ПРИ КОЯТО ДВЕ ЛИЦА СА ЗАПАЗИЛИ ЗА СЕБЕ СИ ПРАВОТО НА ПОЛЗУВАНЕ ВЪРХУ НЕДВИЖИМ ИМОТ ЗАЕДНО И ПООТДЕЛНО, ВСЯКО ЕДНО ОТ ТЯХ ИМА ПРАВОТО ДА ПОЛЗУВА ЦЯЛАТА ВЕЩ ПРИ ЗАЧИТАНЕ ОБАЧЕ ПРАВАТА И НА ДРУГИЯ ПОЛЗУВАТЕЛ, КАТО ТОВА НЕГОВО ПРАВО Е ПРОТИВОПОСТАВИМО НА

ВСИЧКИ ТРЕТИ ЛИЦА, ВКЛ. И НА СОБСТВЕНИКА НА ИМОТА. ПРАВОТО НА ПОЛЗУВАНЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ ОГРАНИЧЕНО САМО ОТ ПРАВАТА НА ДРУГИЯ ПОЛЗУВАТЕЛ И ТО САМО ДОКОЛКОТО ПОСЛЕДНИЯТ ИЗЯВИ ЖЕЛАНИЕ ДА ГИ УПРАЖНЯВА ЛИЧНО ИЛИ ЧРЕЗ ДРУГИГО В РАМКИТЕ НА ПРАВОМОЩИЯТА ПО ЧЛ. 56, АЛ. 1 ЗС. ВСЕКИ ЕДИН ОТ ПОЛЗУВАТЕЛИТЕ СЛЕДОВАТЕЛНО МОЖЕ ДА ПРЕТЕНДИРА ЗАПЛАЩАНЕ НА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ЗА ЦЕЛИЯ ИМОТ ОТ ВСЯКО ТРЕТО ЛИЦЕ, КОЕТО МУ СЪЗДАВА ПРЕЧКИ ДА УПРАЖНЯВА ПРАВАТА СИ, ВКЛ. И ОТ СОБСТВЕНИКА НА ИМОТА.

ПОЛЗУВАТЕЛЯТ МОЖЕ ДА ДОПУСНЕ ТРЕТИ ЛИЦА В ИМОТА, НО САМО ДО РАЗМЕРА НА ПРАВАТА, КОИТО МОЖЕ ДА ПРОТИВОПОСТАВИ НА ДРУГИЯ ПОЛЗУВАТЕЛ, Т.Е. АКО ПРАВОТО НА ПОЛЗУВАНЕ Е УЧРЕДЕНО В ПОЛЗА НА ДВЕ ЛИЦА ЗАЕДНО И ПООТДЕЛНО, ВСЕКИ ЕДИН ОТ ТЯХ МОЖЕ ДА ПРОТИВОПОСТАВИ НА ДРУГИЯ ПРАВА ВЪРХУ 1/2 ИД.ЧАСТ ОТ ИМОТА.

Чл. 56, ал. 1 ЗС
Чл. 59, ал. 1 ЗЗД
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 561 ОТ 29.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 1201/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

СЪГЛАСНО ЧЛ. 55 ОТ ЗС, ОГРАНИЧЕНИТЕ ВЕЩНИ ПРАВА, ДО КОЛКОТО СА ПРЕДВИДЕНИ В ЗАКОНА МОГАТ ДА СЕ ПРИДОБИВАТ ЧРЕЗ ПРАВНИ СДЕЛКИ, ПО ДАВНОСТ И ПО ДРУГИ НАЧИНИ, ПРЕДВИДЕНИ В ЗАКОНА. ПРАВОТО НА ПОЛЗВАНЕ, КАТО ОГРАНИЧЕНО ВЕЩНО ПРАВО Е УРЕДЕНО В ЧЛ. 56 - 62 ОТ ЗС. СЛЕДОВАТЕЛНО САМО ПРЕДВИДЕНИТЕ В ЗАКОНА ОГРАНИЧЕНИ ВЕЩНИ ПРАВА МОГАТ ДА БЪДАТ ОБЕКТ НА ПРИДОБИВАНЕ И ПРИТЕЖАНИЕ. ПО СВОЯ ХАРАКТЕР, ПРАВОТО НА ПОЛЗВАНЕ ВКЛЮЧВА ПРАВОТО ДА СЕ ИЗПОЛЗВА ЛИЧНО ВЕЩТА СЪОБРАЗНО НЕЙНОТО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ И ПО НАЧИН, ЧЕ ДА НЕ СЕ ПРОМЕНЯ СЪЩЕСТВЕНО. /ЧЛ. 56 ОТ ЗС/. ПРАВОТО НА ОБИТАВАНЕ НЕ Е УРЕДЕНО КАТО САМОСТОЯТЕЛНО ОГРАНИЧЕНО ВЕЩНО ПРАВО В ЗАКОНА И ПОРАДИ ТОВА НЕ ПРЕДСТАВЛЯВА ТАКОВА. ПО СВОЯ ХАРАКТЕР, СЪОБРАЗНО РАЗЯСНЕНИЯТА, ДАДЕНИ В ТР № 47/1961 Г. ПРАВОТО НА ОБИТАВАНЕ Е ВЕЩНО ПРАВО НА ПОЛЗВАНЕ НА НЕДВИЖИМ ИМОТ ЗА ЛИЧНИТЕ НУЖДИ НА ПОЛЗУВАТЕЛЯ. НЕ НАМИРА ОПОРА В ЗАКОНА ИЗВОДЪТ, ЧЕ ПРАВОТО НА ОБИТАВАНЕ Е С ПО-МАЛЪК ОБЕМ ОТ ОБЕМА НА ПРАВОТО НА ПОЛЗВАНЕ.

Чл. 56 от ЗС -
Чл. 62 от ЗС
Чл. 290 ГПК

ПРАВО НА СТРОЕЖ

РЕШЕНИЕ № 53 ОТ 17.02.2011 Г. ПО ГР. Д. № 1467/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ. 67, АЛ. 1 ЗС НЯМА ПРЕДВИД АБСОЛЮТНОТО ЗАВЪРШВАНЕ НА СТРОЕЖА, А ЗАВЪРШВАНЕТО НА ОБЕКТА В ГРУБ СТРОЕЖ ПО СМИСЪЛА НА § 5, Т. 42 ДР ЗУТ, А ИМЕННО ДА СА ИЗПЪЛНЕНИ ОГРАЖДАЩИТЕ СТЕНИ И ПОКРИВА БЕЗ ИЛИ С РАЗЛИЧНА СТЕПЕН НА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ДОВЪРШИТЕЛНИТЕ

РАБОТИ. СТЕПЕНТА НА ЗАВЪРШЕНОСТ НА СТРОЕЖА МОЖЕ ДА БЪДЕ УСТАНОВЕНА С ВСИЧКИ ДОПУСТИМИ ОТ ПРОЦЕСУАЛНИЯ ЗАКОН ДОКАЗАТЕЛСТВЕНИ СРЕДСТВА /ПИСМЕНИ И ГЛАСНИ, КАКТО И С ЕКСПЕРТНИ ЗАКЛЮЧЕНИЯ/, КОИТО СЛЕДВА ДА БЪДАТ ПРЕЦЕНЯВАНИ ОТ СЪДА В ТЯХНАТА СЪВКУПНОСТ, Т.Е. ИЗВОДЪТ ЗА СТЕПЕНТА НА ЗАВЪРШЕНОСТ НА СТРОИТЕЛСТВОТО КЪМ ДАТАТА НА ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ИСКА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ОСНОВАН НА ПРЕЦЕНКА КАКТО НА ПИСМЕНИТЕ, ТАКА И НА ГЛАСНИТЕ ДОКАЗАТЕЛСТВА И ДА БЪДЕ СЪОБРАЗЕНО ПРАВНОТО ЗНАЧЕНИЕ НА ВСИЧКИ ФАКТИ, ЧИЕТО ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ Е УСТАНОВЕНО ПО КАТЕГОРИЧЕН НАЧИН С ТЕЗИ ДОКАЗАТЕЛСТВА, КАКТО И ДА БЪДЕ СЪОБРАЗЕНО КОИ ДОКАЗАТЕЛСТВА СЪДЪРЖАТ ИНДИЦИЯ ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕТО НА ИМАЩИТЕ ПРАВНО ЗНАЧЕНИЕ ЗА СПОРНОТО ПРАВО ФАКТИ.

Чл. 67 ЗС

§ 5, т. 42 ДР ЗУТ

РЕШЕНИЕ № 57 ОТ 04.03.2010 Г. ПО ГР. Д. № 17/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

В НОРМАТА НА ЧЛ. 67 ОТ ЗС НЕ Е ОПРЕДЕЛЕН НАЧАЛНИЯ МОМЕНТ, ОТ КОЙТО ЗАПОЧВА ДА ТЕЧЕ ПЕТГОДИШНИЯ СРОК ЗА ПОГАСЯВАНЕ ПО ДАВНОСТ НА ПРАВОТО НА СТРОЕЖ, А Е НЕПРИЛОЖИМА И НОРМАТА НА ЧЛ. 114 ОТ ЗЗД КЪМ НАЧАЛНИЯ МОМЕНТ ЗА ТЕЧЕНИЕ НА ПЕТГОДИШНИЯ СРОК ЗА ПОГАСЯВАНЕ НА ОГРАНИЧЕНИТЕ ВЕЩНИ ПРАВА. ДОКОЛКОТО ПОГАСИТЕЛНАТА ДАВНОСТ ПРЕДСТАВЛЯВА БЕЗДЕЙСТВИЕ НА ТИТУЛЯРА НА ПРАВОТО, ТО СЛЕДВА ДА НЕ Е ОБУСЛОВЕНО ОТ ДРУГИ ПРИЧИНИ ИЗВЪН ВОЛЯТА И ПОВЕДЕНИЕТО НА НОСИТЕЛЯ НА ПРАВОТО. С ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ПРАВОТО НА СТРОЕЖ НА НОВ ПРАВЕН СУБЕКТ ОБАЧЕ ОТ ТОЗИ НА КОГОТО Е УЧРЕДЕНО НЕ ЗАПОЧВА ДА ТЕЧЕ НОВА ПЕТГОДИШНА ДАВНОСТ. ТОВА Е ТАКА, ЗАЩОТО ПРИОБРЕТАТЕЛЯТ НЕ МОЖЕ ДА ИМА ПОВЕЧЕ ПРАВА ОТ ТОЗИ НА КОГОТО Е УЧРЕДЕНО ПРАВОТО НА СТРОЕЖ. НЕГОВОТО ПРАВО Е ПРОИЗВОДНО ОТ ТОВА НА СУПЕРФИЦИАРА. НОРМАТА НА ЧЛ. 67 ОТ ЗС ЗАЩИТАВА ИНТЕРЕСИТЕ НА СОБСТВЕНИКА НА ТЕРЕНА, ПОРАДИ КОЕТО Е НЕДОПУСТИМО ОПРЕДЕЛЕНИЯ ОТ ЗАКОНА ПЕТГОДИШЕН СРОК ДА СЕ НОВИРА БЕЗ ТЯХНО СЪГЛАСИЕТО ЕДИНСТВЕНО ПО ВОЛЯТА НА СУПЕРФИЦИАРА И ПРАВОПРИЕМНИЦИТЕ МУ.

АКО КАТО ПРАВОТО НА СТРОЕЖ ЗА МНОЖЕСТВО ОБЕКТИ ОТ БЪДЕЩАТА СГРАДА Е УЧРЕДЕНО НА ЕДИН ПРАВЕН СУБЕКТ И ТОЙ Е ПОЕЛ ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ДА ИЗГРАДИ ЦЯЛАТА СГРАДА, ТО ПРАВОТО НА СТРОЕЖ СЕ СЧИТА РЕАЛИЗИРАНО, КОГАТО ЦЯЛАТА СГРАДА, КАТО СЪВКУПНОСТ ОТ ОТДЕЛНИ ОБЕКТИ НА СОБСТВЕНОСТ, ВЕДНО С ПРИНАДЛЕЖАЩИТЕ ИМ ПОМЕЩЕНИЯ И ОБЩИ ЧАСТИ, НЕРАЗДЕЛНА ЧАСТ КЪМ ТЯХ СА ИЗГРАДЕНИ. САМО В СЛУЧАИТЕ НА РАЗРЕШЕНО ПОЕТАПНО ЗАСТРОЯВАНЕ НА ОТДЕЛНИ ЕТАЖИ, ИЛИ ЧАСТИ ОТ СГРАДА ПРЕДВИДЕНА ЗА ЗАСТРОЯВАНЕ, КОИТО МОГАТ ДА СЕ ПОЛЗВАТ САМОСТОЯТЕЛНО В ХИПОТЕЗАТА НА ИЗДАДЕНО СТРОИТЕЛНО РАЗРЕШЕНИЕ ПО ЧЛ. 152, АЛ. 2 ОТ ЗУТ НЕ РЕАЛИЗИРАНЕТО НА ПРАВОТО НА СТРОЕЖ ЗА ПРЕДХОДНИЯ ЕТАП Е ФАКТИЧЕСКА НЕВЪЗМОЖНОСТ ЗА ИЗГРАЖДАНЕ НА ОБЕКТИТЕ ОТ СЛЕДВАЩИЯ ЕТАП.

Чл. 67 от ЗС

Чл. 152, ал. 2 от ЗУТ

§ 5, т. 46 от ЗУТ

Чл. 181 от ЗУТ

РЕШЕНИЕ № 171 ОТ 08.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 5400/2008 Г., Г. К., IV Г. О. НА ВКС

СЪГЛАСНО ЧЛ. 67, АЛ. 1 ЗС, ПРАВОТО ДА СЕ ПОСТРОИ СГРАДА ВЪРХУ ЧУЖДА ЗЕМЯ (ЧЛ. 63, АЛ. 1) СЕ ПОГАСЯВА В ПОЛЗА НА СОБСТВЕНИКА НА ЗЕМЯТА ПО ДАВНОСТ, В СЛУЧАЙ, ЧЕ НЕ СЕ УПРАЖНИ В ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА 5 ГОДИНИ. ПРАВООТНОШЕНИЕТО ВЪЗНИКВА МЕЖДУ СОБСТВЕНИКА НА ЗЕМЯТА И СУПЕРФИЦИАРА НА ПРАВОТО НА СТРОЕЖ. КОГАТО СУПЕРФИЦИАРА НЕ УПРАЖНИ ТОВА ПРАВО В ОПРЕДЕЛЕНИЯ В ЗАКОНА СРОК, ТО СЕ ПОГАСЯВА ПО ДАВНОСТ. КОГАТО СУПЕРФИЦИАРНИЯ СОБСТВЕНИК СЕ РАЗПОРЕЖДА С ЧАСТИ ОТ ПРИДОБИТОТО ПРАВО НА СТРОЕЖ, НЕГОВИТЕ ЧАСТНИ ПРАВОПРИЕМНИЦИ НЕ МОГАТ ДА ИМАТ ПОВЕЧЕ ПРАВА ОТ ПРАВОДАТЕЛЯ СИ, Т.Е. ПРАВОТО НА СТРОЕЖ ТРЯБВА ДА БЪДЕ ОСЪЩЕСТВЕНО, ТАКА КАКТО Е ПРИДОБИТО - В ПЕТГОДИШНИЯ ДАВНОСТЕН СРОК ПО ЧЛ. 67, АЛ. 1 ЗС.

Чл. 67, ал. 1 ЗС
Чл. 69 ЗС
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 250 ОТ 21.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 724/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

ПРИ ПОЛОЖЕНИЕ, ЧЕ ПРЕДВИДЕНАТА ЗА ПОСТРОЯВАНЕ СГРАДА СЕ СЪСТОИ ОТ ОТДЕЛНИ САМОСТОЯТЕЛНИ ОБЕКТИ В НЕЯ, И ПРАВОТО НА СТРОЕЖ СЕ ОТСТЪПИ НА РАЗЛИЧНИ ЛИЦА ЗА ОТДЕЛНИТЕ ОБЕКТИ, ТО ПРЕЦЕНКАТА ДАЛИ ОТСТЪПЕНОТО ПРАВО ЗА ВСЕКИ ОТ ТЯХ Е РЕАЛИЗИРАНО В СРОКА ПО ЧЛ. 67 ЗС ПОСТАВЯ ВЪПРОСЪТ ЗА НЕГОВАТА САМОСТОЯТЕЛНОСТ ОТ ПРАВАТА ЗА ПОСТРОЯВАНЕТО НА ДРУГИТЕ ОБЕКТИ. КОГАТО В ЕДНА СГРАДА Е ПРЕДВИДЕНО СЪЩЕСТВУВАНЕ НА ОТДЕЛНИ САМОСТОЯТЕЛНИ ОБЕКТИ, ТО НАДЛЕЖНО УЧРЕДЕНОТО ПРАВО НА СТРОЕЖ ЗА ВСЕКИ ЕДИН ОТ ТЯХ Е ОТДЕЛНО И САМОСТОЯТЕЛНО ТАКОВА. ОТ МОМЕНТА НА НЕГОВОТО ПОСТРОЯВАНЕ В ГРУБ СТРОЕЖ, ТОВА ПРАВО Е РЕАЛИЗИРАНО, НЕЗАВИСИМО ОТ ТОВА ДАЛИ ЦЯЛАТА СГРАДА Е ЗАВЪРШЕНА НА ЕТАП ГРУБ СТРОЕЖ. ПОСЛЕДНОТО ОБСТОЯТЕЛСТВО Е РЕЛЕВАНТНО ЗА ТРАНСФОРМИРАНЕ НА ПРАВОТО НА СТРОЕЖ ВЪРХУ ОТДЕЛНИЯ ОБЕКТ В ПРАВО НА СОБСТВЕНОСТ ВЪРХУ НЕГО, КОЕТО Е ИРЕЛЕВАНТНО ЗА СПОРА ПО ЧЛ. 67 ЗС.

Чл. 63, ал. 1 ЗС
Чл. 67 ЗС
§ 5, т. 46 ДР на ЗУТ
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 538 ОТ 09.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 519/2009 Г., Г. К., IV Г. О. НА ВКС

СПОРЕД ПРАВИЛОТО НА ЧЛ. 64 ЗС СОБСТВЕНИКЪТ НА ПОСТРОЙКАТА МОЖЕ ДА СЕ ПОЛЗВА ОТ ЗЕМЯТА САМО ДОКОЛКОТО ТОВА Е НЕОБХОДИМО ЗА ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ПОСТРОЙКАТА СЪОБРАЗНО НЕЙНОТО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ. ЦЕЛТА НА РАЗПОРЕДБАТА Е ПРИ РАЗДЕЛНА СОБСТВЕНОСТ НА ЗЕМЯТА И ПОСТРОЙКИТЕ

ВЪРХУ НЕЯ ДА БЪДЕ МАКСИМАЛНО ЗАЩИТЕНА ВЪЗМОЖНОСТТА ЗА ПОЛЗВАНЕ НА ЗЕМЯТА ОТ НЕЙНИЯ СОБСТВЕНИК. ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ЗЕМЯТА ОТ СУПЕРФИЦИАРНИЯ СОБСТВЕНИК НЕ МОЖЕ ДА Е БЕЗПРЕДЕЛНО, А СЛЕДВА ДА СЕ ПРОСТИРА ЕДИНСТВЕНО В РАМКИТЕ НА НЕОБХОДИМОТО ОГРАНИЧАВАНЕ НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНИКА НА ЗЕМЯТА ДА Я ИЗПОЛЗВА. ЗАТОВА ЗАКОНЪТ ОПРЕДЕЛЯ, ЧЕ ПОЛЗВАНЕТО НА ЧУЖДИЯ ИМОТ Е ДОПУСТИМО В ОБЕМА НА НЕОБХОДИМОТО ЗА ПОЛЗВАНЕТО НА СГРАДАТА ПРОСТРАНСТВО.

СПОРЕД СМИСЪЛА, ВЛОЖЕН В ЗУТ, ПРИЛЕЖАЩАТА ПЛОЩ КЪМ СГРАДИТЕ СЛЕДВА ДА СЕ ПРИЕМЕ ЗА ПЛОЩ, НЕОБХОДИМА ЗА ОБСЛУЖВАНЕТО НА СЪОТВЕТНАТА СГРАДА, А ИЗРИЧНОТО ПОСОЧВАНЕ НА ЗАКОНА, ЧЕ ТЕЗИ ПРАВИЛА КАСАЯТ И СЪЩЕСТВУВАЩИ СГРАДИ, ВОДИ ДО ИЗВОДА ЗА ПРИЛОЖИМОСТ НА НОРМИТЕ НА НАРЕДБА № 7 ОТ 2003 Г. И ПРИ ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ПЛОЩИТЕ, ЗА КОИТО ПРАВОТО НА ПОЛЗВАНЕ НА СОБСТВЕНИКА НА ЗЕМЯТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ОГРАНИЧЕНО ПРИ РАЗДЕЛНА СОБСТВЕНОСТ МЕЖДУ ЗЕМЯТА И ПОСТРОЙКИТЕ ВЪРХУ НЕЯ.

Чл. 64 ЗС

Чл. 22, ал. 7 ЗУТ

Наредба № 7 от 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони

Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 539 ОТ 10.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 1077/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

СЪГЛАСНО ЧЛ. 67 ОТ ЗС ПРАВОТО ДА СЕ ПОСТРОИ СГРАДА ВЪРХУ ЧУЖДА ЗЕМЯ СЕ ПОГАСЯВА В ПОЛЗА НА СОБСТВЕНИКА НА ЗЕМЯТА ПО ДАВНОСТ, АКО НЕ СЕ УПРАЖНИ В ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА 5 ГОДИНИ. В ТАЗИ НОРМА НЕ Е ОПРЕДЕЛЕН НАЧАЛЕН МОМЕНТ, ОТ КОЙТО ЗАПОЧВА ДА ТЕЧЕ ТОЗИ ПЕТГОДИШЕН СРОК. В СЛУЧАЯ НЕ МОЖЕ ДА СЕ ПРИЛОЖИ ПО АНАЛОГИЯ НОРМАТА НА ЧЛ. 114 ОТ ЗЗД, ТЪЙ ТЯ КАСАЕ НАЧАЛНИЯ МОМЕНТ НА ДАВНОСТНИЯ СРОК САМО ЗА ОБЛИГАЦИОННИ ВЗЕМАНИЯ. С ОГЛЕД ЦЕЛТА НА РАЗПОРЕДБИТЕ ЗА ДАВНОСТНИТЕ СРОКОВЕ /ДА СЕ ОБВЪРЖЕ БЕЗДЕЙСТВИЕТО НА ТИТУЛЯРА НА ЕДНО ОБЛИГАЦИОННО ИЛИ ВЕЩНО ПРАВО СЪС ЗАГУБВАНЕТО НА ТОВА ПРАВО/, СЛЕДВА ДА СЕ ПРИЕМЕ, ЧЕ ДАВНОСТНИЯТ СРОК ПО ЧЛ. 67 ОТ ЗС ЗАПОЧВА ДА ТЕЧЕ ОТ ВЪЗНИКВАНЕТО НА ФАКТИЧЕСКА ВЪЗМОЖНОСТ ЗА УПРАЖНЯВАНЕТО НА ПРАВОТО НА СТРОЕЖ ОТ СУПЕРФИЦИАРА, КОЯТО В СЛУЧАЯ НАСТЪПВА СЛЕД ОСИГУРЯВАНЕ НА СТРОИТЕЛНИ КНИЖА И СЛЕД ФАКТИЧЕСКОТО ПОЛУЧАВАНЕ НА ДОСТЪП НА СУПЕРФИЦИАРА ДО ИМОТА, В КОЙТО ЩЕ СЕ СТРОИ. С ПРЕХВЪРЛЯНЕТО НА ПРАВОТО НА СТРОЕЖ НА ТРЕТО ЛИЦЕ ОТ ТОЗИ, В ПОЛЗА НА КОГОТО Е УЧРЕДЕНО ТОВА ПРАВО, НЕ ЗАПОЧВА ДА ТЕЧЕ НОВА ПЕТГОДИШНА ДАВНОСТ. ТОВА Е ТАКА, ТЪЙ КАТО ПРИОБРЕТАТЯТ НЕ МОЖЕ ДА ИМА ПОВЕЧЕ ПРАВА ОТ ПРАВОДАТЕЛЯ СИ - НЕГОВОТО ПРАВО Е ПРОИЗВОДНО ОТ ТОВА НА СУПЕРФИЦИАРА. ОСВЕН ТОВА, НОРМАТА НА ЧЛ. 67 ОТ ЗС ЗАЩИТАВА ИНТЕРЕСИТЕ НА СОБСТВЕНИКА НА ТЕРЕНА, ПОРАДИ КОЕТО Е НЕПОДУСТИМО ОПРЕДЕЛЕНИЯТ ОТ ЗАКОНА ПЕТГОДИШЕН ДАВНОСТЕН СРОК ДА СЕ НОВИРА ЕДИНСТВЕНО ПО ВОЛЯТА НА СУПЕРФИЦИАРА И ПРАВОПРИЕМНИЦИТЕ МУ, БЕЗ СЪГЛАСИЕТО НА СОБСТВЕНИКА НА ТЕРЕНА. ПРЕХВЪРЛЯНЕТО НА ПРАВОТО НА СТРОЕЖ ОТ СУПЕРФИЦИАРА НА ТРЕТО ЛИЦЕ НЕ Е

ОСНОВАНИЕ И ЗА СПИРАНЕ ИЛИ ПРЕКЪСВАНЕ НА ДАВНОСТНИЯ СРОК ПО ЧЛ. 67 ОТ ЗС, ТЪЙ КАТО НЕ Е ОТ ОБСТОЯТЕЛСТВАТА, ПОСОЧЕНИ В ЧЛ. 115 И ЧЛ. 116 ОТ ЗЗД. ВЛЯЗЛОТО В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ, С КОЕТО Е УСТАНОВЕНО ПОГАСЯВАНЕТО НА ПРАВОТО НА СТРОЕЖ ЗА ТОЗИ, НА КОГОТО ТОВА ПРАВО Е БИЛО ПЪРВОНАЧАЛНО УЧРЕДЕНО, СЪЩО НЕ Е ОСНОВАНИЕ ЗА НАЧАЛО НА НОВ ПЕТГОДИШЕН ДАВНОСТЕН СРОК ЗА РЕАЛИЗИРАНЕТО МУ ОТ ТРЕТОТО ЛИЦЕ - ПРАВОПРИЕМНИК НА ПЪРВОНАЧАЛНИЯ СУПЕРФИЦИАР, КАКТО ПОРАДИ ГОРЕИЗЛОЖЕНОТО, ТАКА И ПОРАДИ ТОВА, ЧЕ РИСКЪТ ОТ ИЗБОР НА ЛОШ ИЗПЪЛНИТЕЛ НА СТРОЕЖА Е ЗА СМЕТКА НА НОСИТЕЛЯ НА ОГРАНИЧЕНОТО ВЕЩНО ПРАВО, А НЕ НА СОБСТВЕНИКА НА ЗЕМЯТА. НЕИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ДОГОВОРА ЗА СТРОИТЕЛСТВО ОТ СТРОИТЕЛЯ ПО ПРИЧИНИ, КОИТО МОГАТ ДА МУ СЕ ВМЕНЯТ ВЪВ ВИНА, Е ОСНОВАНИЕ ЗА РАЗВАЛЯНЕ НА ТОЗИ ДОГОВОР, НО НЕ СЪСТАВЛЯВА ОБЕКТИВНО ОБСТОЯТЕЛСТВО, СТОЯЩО ИЗВЪН ВОЛЯТА НА НОСИТЕЛЯ НА ОГРАНИЧЕНОТО ВЕЩНО ПРАВО И ИМАЩО ЗА ПОСЛЕДИЦА СПИРАНЕ ИЛИ ПРЕКЪСВАНЕ НА ДАВНОСТТА ПО ЧЛ. 67 ОТ ЗС.

Чл. 67 от ЗС
Чл. 115 от ЗЗД и
Чл. 116 от ЗЗД
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 547 ОТ 24.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 940/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

СЪГЛАСНО ЧЛ. 67 ЗС ПРАВОТО ДА СЕ ПОСТРОИ СГРАДА ВЪРХУ ЧУЖДА ЗЕМЯ /ЧЛ. 63, АЛ. 1 ЗС/ СЕ ПОГАСЯВА В ПОЛЗА НА СОБСТВЕНИКА НА ЗЕМЯТА ПО ДАВНОСТ, АКО НЕ СЕ УПРАЖНИ В ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА 5 ГОДИНИ.

АКО ДЕЙСТВИТЕЛНАТА ОБЩА ВОЛЯ НА СТРАНИТЕ ПО ДОГОВОРА Е ЗА ИЗГРАЖДАНЕ НА МНОГОЕТАЖНА СГРАДА, А НЕ НА ОТДЕЛНИ АПАРТАМЕНТИ ПО УТВЪРДЕНИ ЗА ВСЕКИ ЕДИН ОТ ТЯХ ПРОЕКТИ, ОТ ПРЕУСТАНОВЯВАНЕ НА СТРОИТЕЛСТВОТО Е ЗАПОЧВА ДА ТЕЧЕ НОВ СРОК СЪГЛАСНО ЧЛ. 117, АЛ. 1 ЗЗД, КОЙТО ТЕЧЕ И ПО ОТНОШЕНИЕ НА ОТВЕТНИКА И НЕ МОЖЕ ДА СЕ ПРИЕМЕ, ЧЕ ТО Е УПРАЖНЕНО С ИЗГРАЖДАНЕТО НА ЕДИН ЕТАЖ ИЛИ АПАРТАМЕНТ.

Чл. 67 ЗС
§ 5, т. 46 ЗУТ
Чл. 117, ал. 1 ЗЗД
Чл. 290 ГПК

ВЛАДЕНИЕ. ЗАЩИТА НА ВЛАДЕНИЕ

РЕШЕНИЕ № 11 ОТ 19.03.2010 Г. ПО ГР. Д. № 234/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

С ВЪЗЗИВНОТО РЕШЕНИЕ НА ПРАКТИКА Е ОТЪЖДЕСТВЕНА ОСЪЩЕСТВЯВАНАТА ФАКТИЧЕСКА ВЛАСТ ВЪРХУ ПОСТРОЙКА С ФАКТИЧЕСКА ВЛАСТ, ОСЪЩЕСТВЯВАНА ВЪРХУ ВЕЩНО ПРАВО НА СТРОЕЖ, КАТО ИНДИРЕКТНО Е ПРИЕТО, ЧЕ ВЛАДЕНИЕТО ВЪРХУ ПОСТРОЙКА ВКЛЮЧВА В СЕБЕ СИ И ВЛАДЕНИЕ ВЪРХУ ВЕЩНО ПРАВО НА СТРОЕЖ ИЛИ ЧЕ ВЛАДЕНИЕТО ВЪРХУ ПОСТРОЙКА МОЖЕ ДА СЕ ТРАНСФОРМИРА ВЪВ ВЛАДЕНИЕ ВЪРХУ ВЕЩНО ПРАВО НА СТРОЕЖ СЛЕД

РАЗРУШАВАНЕ НА ПОСТРОЙКАТА. ТОВА РАЗБИРАНЕ НА ВЪЗЗИВНИЯ СЪД НЕ ОТЧИТА ХАРАКТЕРА НА ВЕЩНОТО ПРАВО НА СТРОЕЖ, И ТО В КОНТЕКСТА НА НЕГОВАТА ВЛАДЕЛЧЕСКА ЗАЩИТА, ПРИ КОЯТО ПРЕДМЕТ НА ИСКА ПО ЧЛ. 75 ЗС Е ЗАЩИТАТА НА ВЛАДЕНИЕТО КАТО ФАКТИЧЕСКО ГОСПОДСТВО ВЪРХУ ОГРАНИЧЕНОТО ВЕЩНО ПРАВО, КОЕТО ВЛАДЕНИЕ СЪГЛАСНО ЧЛ. 68 ЗС Е ЕДНО ФАКТИЧЕСКО СЪСТОЯНИЕ.

В ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ИСК ЗА ЗАЩИТА И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ВЛАДЕНИЕ СЕ ПРОВЕРЯВА САМО ФАКТА НА ВЛАДЕНИЕТО И НА НАРУШЕНИЕТО /ЧЛ. 294, АЛ. 2 ГПК (ОТМ.)/, Т. Е. ФАКТИЧЕСКОТО СЪСТОЯНИЕ И НЕ ПОДЛЕЖИ НА ОБСЪЖДАНЕ ДАЛИ Е ПРИДОБИТО ВЕЩНО ПРАВО НА СТРОЕЖ.

Чл. 75 ЗС

Чл. 76 ЗС

Чл. 294 ГПК (отм.) -

Чл. 296 ГПК (отм.)

РЕШЕНИЕ № 33 ОТ 23.03.2009 Г. ПО Т. Д. № 614/2008 Г., Т. К., I Т. О. НА ВКС

ВЗЕМАНЕТО НА ВЛАДЕЛЕЦА ИЗВЪРШИЛ ПОДОБРЕНИЯ В ЧУЖД ИМОТ, СТАВА ИЗИСКУЕМО ОТ МОМЕНТА НА ПРЕКЪСВАНЕ НА ВЛАДЕНИЕТО, ОТ ПРЕВРЪЩАНЕТО МУ В ДЪРЖАНЕ СЪС СЪГЛАСИЕТО НА СОБСТВЕНИКА ИЛИ ОТ МОМЕНТА, КОГАТО ТО БЪДЕ СМУТЕНО ОТ СОБСТВЕНИКА С ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ИСК ЗА ИМОТА.

Чл. 74 ЗС

РЕШЕНИЕ № 96 ОТ 26.02.2010 Г. ПО ГР. Д. № 44/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ПО ОТНОШЕНИЕ НА СЪНАСЛЕДНИЦИТЕ ПРЕЗУМПЦИЯТА ПО ЧЛ. 69 ЗС НЕ СЕ ПРИЛАГА, ТЪЙ КАТО СЪСОБСТВЕНОСТТА ВЪЗНИКВА ОТ ЮФ СМЪРТ НА ОБЩ НАСЛЕДОДАТЕЛ. ТЯ Е ОБЕКТИВНО ОСНОВАНИЕ ЗА ВЪЗНИКВАНЕ НА СЪВЛАДЕНИЕ МЕЖДУ СЪНАСЛЕДНИЦИТЕ ОТ ТОЗИ МОМЕНТ БЕЗ ОГЛЕД НА ВОЛЯТА ИМ. АКО НЯКОЙ ОТ ТЯХ ЖЕЛАЕ ДА ПРИДОБИЕ ПО ДАВНОСТ ЧАСТИТЕ НА ДРУГИТЕ СЪДЕЛИТЕЛИ, ТОЙ ТРЯБВА НЕ САМО ДА УСТАНОВИ ФАКТИЧЕСКА ВЛАСТ ВЪРХУ ТЕХНИТЕ ЧАСТИ, КОЕТО ПРЕДСТАВЛЯВА САМО ДЪРЖАНЕТО ИМ, НО И ДА ДЕМОНСТРИРА ПРЕД ТЯХ, ЧЕ Е ПРОМЕНИЛ УСТАНОВЕНОТО ДЪРЖАНЕ НА ТЕХНИТЕ ЧАСТИ ВЪВ ВЛАДЕНИЕ ЗА СЕБЕ СИ, КОЕТО ТЕ ДА ВЪЗПРИЕМАТ НЕДВУСМИСЛЕНО. ЕДВА СЛЕД КАТО СЪНАСЛЕДНИКА УСТАНОВИ ВЛАДЕНИЕ НА ЧАСТИТЕ НА ОСТАНАЛИТЕ СЪНАСЛЕДНИЦИ ПО ТОЗИ НАЧИН, ИЛИ КОГАТО СЪСОБСТВЕНИК УСТАНОВИ ФАКТИЧЕСКА ВЛАСТ И ДЕМОНСТРИРА НАМЕРЕНИЕТО СИ ЗА СВОЕНЕ ПРЕД ДРУГИТЕ СЪСОБСТВЕНИЦИ МОЖЕ ДА СЕ ПРИЕМЕ, ЧЕ ВЛАДЕЕ ЗА СЕБЕ СИ ТЕХНИТЕ ЧАСТИ. ПРЕЗУМПЦИЯТА НА ЧЛ. 69 ОТ ЗС НЕ СЕ ОТНАСЯ ЗА ДЪРЖАТЕЛЯ, А ЗА ТОЗИ, КОЙТО ПО НЕДВУСМИСЛЕН НАЧИН Е ДОКАЗАЛ, ЧЕ Е УСТАНОВИЛ ВЛАДЕНИЕ. ЗАКОНОВОТО ПРЕДПОЛОЖЕНИЕ Е В СМИСЪЛ, ЧЕ УСТАНОВЕНОТО ВЛАДЕНИЕ СЕ СЧИТА, ЧЕ Е ЗА ВЛАДЕЛЕЦА, А НЕ ЗА ДРУГИГО, А НЕ, ЧЕ УСТАНОВИЛИЯ ДЪРЖАНЕ Е ВЛАДЕЛЕЦ ДО ДОКАЗВАНЕ НА ПРОТИВНОТО.

Чл. 69 от ЗС

Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 123 ОТ 15.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 431/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

КОГАТО СЪСОБСТВЕНОСТТА Е ВЪЗНИКНАЛА ОТ ЮРИДИЧЕСКИ ФАКТ, РАЗЛИЧЕН ОТ НАСЛЕДЯВАНЕТО, ПРИЛОЖЕНИЕ НАМИРА РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ. 69 ЗС, СЪГЛАСНО КОЯТО СЕ ПРЕДПОЛАГА, ЧЕ ВЛАДЕЛЕЦЪТ ДЪРЖИ ВЕЩТА КАТО СВОЯ, ДОКАТО НЕ СЕ ДОКАЖЕ, ЧЕ Я ДЪРЖИ ЗА ДРУГИГО. ИЗРИЧНО МАНИФЕСТИРАНЕ НА НАМЕРЕНИЕ ЗА УПРАЖНЯВАНЕ НА ФАКТИЧЕСКА ТА ВЛАСТ ВЪРХУ ЦЕЛИЯ ИМОТ САМО ЗА СЕБЕ СИ СЪСОБСТВЕНИКЪТ СЛЕДВА ДА ИЗВЪРШИ СПРЯМО ОСТАНАЛИТЕ СЪСОБСТВЕНИЦИ САМО АКО СЪСОБСТВЕНОСТТА Е ВЪЗНИКНАЛА ПО СИЛАТА НА НАСЛЕДСТВЕНО ПРАВОПРИЕМСТВО.

Чл. 69 от ЗС
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 167 ОТ 25.03.2011 Г. ПО ГР. Д. № 364/2010 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ПРИ УВАЖАВАНЕ НА ЧАСТИЧЕН ИСК, СЪС СИЛА НА ПРЕСЪДЕНО НЕЩО СЕ ПОЛЗВА САМО ПРЕДЯВЕНАТА ЧАСТ ОТ ВЗЕМАНЕТО. ЗА НЕПРЕДЯВЕНАТА ЧАСТ ОТ ВЗЕМАНЕТО, КОЯТО Е ПРЕДМЕТ НА НОВ ИСК, ИЩЕЦЪТ СЛЕДВА ДА ДОКАЖЕ ПРЕТЕНЦИЯТА СИ.

Чл. 73, ал. 1 от ЗС
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 912 ОТ 02.02.2010 Г. ПО ГР. Д. № 4713/2008 Г., Г. К., IV Г. О. НА ВКС

ПОГАСИТЕЛНАТА ДАВНОСТ ПРИ ВЗЕМАНИЯ ЗА ИЗВЪРШЕНИ ОТ ДЪРЖАТЕЛ В ЧУЖД ИМОТ ПОДОБРЕНИЯ ЗАПОЧВА ДА ТЕЧЕ ОТ МОМЕНТА НА ИЗВЪРШВАНЕТО ИМ, А НЕ ОТ МОМЕНТА НА ВЛИЗАНЕ В СИЛА РЕШЕНИЕТО, С КОЕТО ДЪРЖАТЕЛЯТ Е БИЛ ОСЪДЕН ДА ПРЕДАДЕ ВЛАДЕНИЕТО ВЪРХУ ИМОТА.

Чл. 68, ал. 1 ЗС
Чл. 114, ал. 1 ЗЗД
П. № 6/1974 г. на Пленума на ВС
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 1029 ОТ 07.01.2010 Г. ПО ГР. Д. № 2588/2008 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

СЪГЛАСНО ЧЛ. 75 ОТ ЗАКОНА ЗА СОБСТВЕНОСТТА, ВЛАДЕЛЕЦЪТ, КОЙТО Е УПРАЖНЯВАЛ ВЛАДЕНИЕ ВЪРХУ ЕДИН ИМОТ В ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА ПОВЕЧЕ ОТ 6 МЕСЕЦА, МОЖЕ ДА СЕ ЗАЩИТИ СРЕЩУ ВСЯКО ЛИЦЕ, КОЕТО НАРУШАВА ВЛАДЕНИЕТО МУ ИЛИ ПОДДЪРЖА ТОВА НЕПРАВОМЕРНО НАРУШЕНИЕ. ТОЕСТ, ОТВЕТНИК ПО ИСК С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 75 ОТ ЗС МОЖЕ ДА БЪДЕ КАКТО ЛИЦЕ, КОЕТО ФАКТИЧЕСКИ ИЗВЪРШВА ДЕЙСТВИЕ, С КОЕТО ПРЕЧИ НА ВЛАДЕЛЕЦА ИЛИ ГО ОТСТРАНЯВА ОТ ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ФАКТИЧЕСКА ВЛАСТ ВЪРХУ ИМОТА /КАТО

НАПРИМЕР В СЛУЧАЯ СЪДЕБЕН ИЗПЪЛНИТЕЛ, КОЙТО ОСЪЩЕСТВЯВА ВЪВОД ВЪВ ВЛАДЕНИЕ, МАКАР ВЪВОДЪТ ВЪВ ВЛАДЕНИЕ ДА Е АКТ НА ДЪРЖАВНА ВЛАСТ/, ТАКА И ВСЯКО ЛИЦЕ, КОЕТО ПОДДЪРЖА ТОВА НЕПРАВОМЕРНО ОТНЕМАНЕ НА ВЛАДЕНИЕТО ОТ ВЛАДЕЛЕЦА /КАТО НАПРИМЕР В НАСТОЯЩИЯ СЛУЧАЙ ОТВЕТНИЦИТЕ К, М. И П., НА КОИТО СЪДЕБНИЯ ИЗПЪЛНИТЕЛ Е ПРЕДАЛ ВЛАДЕНИЕТО СЛЕД ИЗВЪРШЕНИЯ ВЪВОД/.

ВЛАДЕЛЕЦЪТ МОЖЕ ДА СЕ ЗАЩИТИ ЕФЕКТИВНО СРЕЩУ ОСЪЩЕСТВЕН ОТ СЪДЕБЕН ИЗПЪЛНИТЕЛ ВЪВОД ВЪВ ВЛАДЕНИЕ С ВЛАДЕЛЧЕСКИ ИСК, САМО АКО Е ПРИДОБИЛ ВЛАДЕНИЕТО НА ИМОТА-ПРЕДМЕТ НА ВЪВОДА ПРЕДИ ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ИСКА, ПО КОЙТО Е ПОСТАНОВЕНО РЕШЕНИЕТО, КОЕТО СЕ ИЗПЪЛНЯВА - В ТОЗИ СМИСЪЛ Е РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ. 332, АЛ. 3 ОТ ГПК (ОТМ.) И АНАЛОГИЧНАТА РАЗПОРЕДБА НА ЧЛ. 435, АЛ. 5 ОТ НОВИЯ ГПК. ТРЕТОТО ЛИЦЕ, КОЕТО Е УСТАНОВИЛО ВЛАДЕНИЕ ВЪРХУ ИМОТА - ПРЕДМЕТ НА ВЪВОДА ВЪВ ВЛАДЕНИЕ СЛЕД ЗАВЕЖДАНЕ НА ДЕЛОТО, ПО КОЕТО Е ПОСТАНОВЕНО РЕШЕНИЕТО, ВЪЗ ОСНОВА НА КОЕТО Е ИЗДАДЕН ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ ЛИСТ, МОЖЕ ДА СЕ ЗАЩИТИ СРЕЩУ ИЗВЪРШЕНИЯ ВЪВОД ВЪВ ВЛАДЕНИЕ САМО ЧРЕЗ ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ИСК ЗА СОБСТВЕНОСТ, НО НЕ ЧРЕЗ ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ВЛАДЕЛЧЕСКИ ИСК.

Чл. 75 от ЗС
Чл. 435, ал. 5 от ГПК
Чл. 523, ал. 2 от ГПК
Чл. 290 ГПК

ПРИДОБИВАНЕ ПРАВО НА СОБСТВЕНОСТ ПО ДАВНОСТ

РЕШЕНИЕ № 5 ОТ 25.01.2010 Г. ПО ГР. Д. № 2728/2008 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

СЛЕД КАТО ЕДИН ОТ СЪНАСЛЕДНИЦИТЕ Е УСТАНОВИЛ ВЪРХУ СЪСОБСТВЕНИЯ ИМОТ САМОСТОЯТЕЛНА ФАКТИЧЕСКА ВЛАСТ, ОТБЛЪСВАЙКИ ВЛАДЕНИЕТО НА ОСТАНАЛИТЕ СЪНАСЛЕДНИЦИ И МАНИФЕСТИРАЙКИ СПРЯМО ТЯХ НАМЕРЕНИЕ ЗАНАПРЕД ДА ВЛАДЕЕ ЦЕЛИЯ ИМОТ ИЗКЛЮЧИТЕЛНО И САМО ЗА СЕБЕ СИ, ТОЙ МОЖЕ ДА ПРИДОБИЕ ПО ДАВНОСТ И ЧАСТИТЕ НА ОСТАНАЛИТЕ СЪНАСЛЕДНИЦИ СЛЕД ИЗТИЧАНЕ НА ПРЕДВИДЕНИЯ В ЧЛ. 79, АЛ. 1 ЗС 10-ГОДИШЕН ДАВНОСТЕН СРОК, АКО В ТОЗИ ПЕРИОД УПРАЖНЯВА ФАКТИЧЕСКАТА ВЛАСТ ВЪРХУ ИМОТА ЯВНО, НЕОБЕЗПОКОЯВАНО И НЕПРЕКЪСНАТО. ПРЕКЪСВАНЕТО НА ДАВНОСТТА В ПОДОБНА ХИПОТЕЗА СЕ ИЗРАЗЯВА В ИЗВЪРШВАНЕ НА ДЕЙСТВИЕ ПО ОТСТРАНЯВАНЕ НА ВЛАДЕЛЕЦА ОТ ИМОТА, ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ПРАВА ПО СЪДЕБЕН РЕД ИЛИ УСТАНОВЯВАНЕ НА ФАКТИЧЕСКА ВЛАСТ ВЪРХУ СЪЩИЯ ИМОТ ОТ ТРЕТО ЛИЦЕ, ВКЛ. И ОТ ДРУГ СЪНАСЛЕДНИК САМОСТОЯТЕЛНО ИЛИ НАРЕД С ПЪРВОНАЧАЛНИЯ ВЛАДЕЛЕЦ, Т.Е. ВЪВ ФАКТИЧЕСКО ВЪЗДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ САМИЯ ИМОТ ИЛИ ЗАЯВЯВАНЕ НА ПРАВА ЗА ИМОТА ПО СЪДЕБЕН РЕД, НО НЕ И ВЪВ ФАКТИЧЕСКИ ДЕЙСТВИЯ, НАСОЧЕНИ КЪМ ЛИЧНОСТТА НА УПРАЖНЯВАЩОТО ФАКТИЧЕСКАТА ВЛАСТ ЛИЦЕ. ЗАПОЧНАЛАТА ДА ТЕЧЕ В НЕГО ПОЛЗА ПРИДОБИВНА ДАВНОСТ СЛЕДОВАТЕЛНО МОЖЕ ДА БЪДЕ ПРЕКЪСНАТА ЧРЕЗ ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ИСК, ПОСРЕДСТВОМ КОЙТО ОСТАНАЛИТЕ СЪНАСЛЕДНИЦИ ЗАЯВЯВАТ ПРАВАТА СИ ВЪРХУ ИМОТА ИЛИ ЧРЕЗ ПРИЗНАВАНЕ НА ТЕХНИТЕ ПРАВА. САМО ПО ТОЗИ НАЧИН ВЛАДЕНИЕТО МОЖЕ ДА БЪДЕ ОБЕЗПОКОЕНО, РЕСП. ПРЕКЪСНАТО. СЛОВЕСНИТЕ ПРЕРЕКАНИЯ МЕЖДУ СЪНАСЛЕДНИЦИТЕ, ПРЕДЯВЯВАНЕТО НА ПРЕТЕНЦИИ В

РАЗГОВОРИ ПОМЕЖДУ ИМ, КОИТО ОБАЧЕ НЕ СА СЪПРОВОДЕНИ С ДЕЙСТВИЯ, НАСОЧЕНИ КЪМ САМИЯ ИМОТ И ИМАЩИ ЗА ПОСЛЕДИЦА ОТСТРАНЯВАНЕТО НА ВЛАДЕЕЩИЯ СЪНАСЛЕДНИК ОТ ИМОТА, НЕ ПРЕКЪСВАТ ЗАПОЧНАЛАТА ДА ТЕЧЕ В НЕГОВА ПОЛЗА ПРИДОБИВНА ДАВНОСТ И НЕ СМУЩАВАТ ВЛАДЕНИЕТО МУ.

Чл. 79, ал. 1 ЗС

РЕШЕНИЕ № 25 ОТ 28.01.2011 Г. ПО ГР. Д. № 634/2010 Г., Г. К., III Г. О. НА ВКС

АКО ПРИОБРЕТАТЕЛ ВЛАДЕЕ ВЕЩТА НА НИЩОЖНО ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, ТОЙ НЕ МОЖЕ ДА СЕ ПОЗОВАВА НА ДОБРОСЪВЕСТНО ВЛАДЕНИЕ ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ.

Чл. 79 ЗС във вр. с
Чл. 70 ЗС
Чл. 108 ЗС
Чл. 26, ал. 2, предл. 2 ЗЗД
Чл. 22, ал. 2 СК (отм.)
Чл. 22, ал. 3 СК (отм.)

РЕШЕНИЕ № 28 ОТ 04.05.2010 Г. ПО ГР. Д. № 844/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

СЪГЛАСНО ЧЛ. 5, АЛ. 2 ЗВСОНИ И ЧЛ. 10, АЛ. 13, ПР.ПОСЛЕДНО ЗСПЗЗ ПРИОБРЕТАТЕЛЯТ БИ МОГЪЛ ДА СЕ ПОЗОВЕ НА ДАВНОСТ САМО СЛЕД 22.11.1997 Г., КАТО ЗА ПРИДОБИВАНЕТО НА ИМОТА Е НЕОБХОДИМО ДА ИЗТЕЧЕ ДЕСЕТГОДИШНИЯ ДАВНОСТЕН СРОК, А НЕ КРАТКАТА ПРИДОБИВНА ДАВНОСТ, ТАКА ЧЕ КЪМ 12.04.2004 Г., КОГАТО Е ПРЕДЯВЕНА ИСКОВАТА МОЛБА, ДОРИ И ДО ТОЗИ МОМЕНТ ДА Е БИЛО ВЪВ ВЛАДЕНИЕ НА ИМОТА, ДРУЖЕСТВОТО НЕ БИ МОГЛО ДА БЪДЕ ПРИЗНАТО ЗА НЕГОВ СОБСТВЕНИК. НЕОБХОДИМОСТТА ОТ ИЗТИЧАНЕ НА ДЕСЕТГОДИШНИЯ СРОК ПРОИЗТИЧА ОТ ТОВА, ЧЕ В ПОДОБНИ СЛУЧАИ СЛЕД 22.11.1997 Г. ВЛАДЕНИЕТО ПРИДОБИВА ПРАВНА ЗНАЧИМОСТ ПО СИЛАТА НА ЗАКОНА, А НЕ ЗАЩОТО Е ПОЛУЧЕНО ПРИ УСЛОВИЯТА НА ЧЛ. 70, АЛ. 1 ЗС, ДАВАЩ ХАРАКТЕРИСТИКАТА НА ДОБРОСЪВЕСТНОТО ВЛАДЕНИЕ.

Чл. 70, ал. 1 ЗС
Чл. 10, ал. 13 ЗСПЗЗ

РЕШЕНИЕ № 33 ОТ 02.03.2011 Г. ПО Т. Д. № 417/2010 Г., Т. К., II Т. О. НА ВКС

ИСКЪТ ПО ЧЛ. 108 ЗС Е ИСК НА НЕВЛАДЕЕЩИЯТ СОБСТВЕНИК СРЕЩУ ВЛАДЕЕЩИЯТ НЕСОБСТВЕНИК, ПО КОЙТО ИСК ИЩЦАТА СЛЕДВА ДА ДОКАЖЕ ПРАВОТО СИ НА СОБСТВЕНОСТ И ФАКТА, ЧЕ ОТВЕТНИКЪТ ВЛАДЕЕ ИЛИ ДЪРЖИ ИМОТА КЪМ ДАТАТА НА ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ИСКА, А ОТВЕТНИКЪТ - ОСНОВАНИЕТО, НА КОЕТО ДЪРЖИ ИЛИ ВЛАДЕЕ. РЕВАНДИКАЦИОННИЯТ ИСК СЪДЪРЖА УСТАНОВИТЕЛЕН ИСК ЗА СОБСТВЕНОСТ И ОСЪДИТЕЛЕН ИСК ЗА ПРЕДАВАНЕ НА ВЛАДЕНИЕТО ИЛИ ДЪРЖАНЕТО, ПОРАДИ КОЕТО ПО УСТАНОВИТЕЛНАТА ЧАСТ НА ИСКА СЕ ФОРМИРА СИЛА НА ПРЕСЪДЕНО НЕЩО ПО ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ И

ПО ОСЪДИТЕЛНАТА ЧАСТ - СИЛА НА ПРЕСЪДЕНО НЕЩО ПО ПРИТЕЗАНИЕТО ЗА ПРЕДАВАНЕ НА ВЛАДЕНИЕТО ИЛИ ДЪРЖАНЕТО. АКО ОТВЕТНИКЪТ КЪМ МОМЕНТА НА ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ИСКА, ИМА ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ДА ВЛАДЕЕ ИЛИ ДЪРЖИ ИМОТА, ИСКЪТ ЩЕ Е НЕОСНОВАТЕЛЕН И В УСТАНОВИТЕЛНАТА, И В ОСЪДИТЕЛНАТА ЧАСТ.

Чл. 79, ал. 2 ЗС
Чл. 108 ЗС
Чл. 646, ал. 2, т. 3 ТЗ

РЕШЕНИЕ № 33 ОТ 06.04.2010 Г. ПО ГР. Д. № 27/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

МАТЕРИАЛНО ПРАВНАТА ЛЕГИТИМАЦИЯ НА ОТВЕТНИКА - СЪСОБСТВЕНИК В ИМОТА, ПО ИСК ПО ЧЛ. 109 ЗС ПРЕДПОЛАГА УСТАНОВЯВАНЕ НА ФАКТИЧЕСКО ДЕЙСТВИЕ ОТ НЕГОВА СТРАНА, НАДХВЪРЛЯЩО ОГРАНИЧЕНИЯТА НА СОБСТВЕНОСТТА И ПРОТИВОРЕЧАЩО НА УСТАНОВЕНИЯ ПРАВЕН РЕЖИМ НА ПОЛЗВАНЕ НА ИМОТА, ВОДЕЩО ДО НАКЪРНЯВАНЕ ПРАВАТА НА ДРУГИЯ СЪСОБСТВЕНИК. САМО ФАКТЪТ НА ИЗГРАЖДАНЕ НЕЗАКОННА ПОСТРОЙКА В СЪСОБСТВЕНИЯ ИМОТ ОТ ЕДИНИЯ СЪСОБСТВЕНИК, НЕ ПРЕДПОЛАГА УВАЖАВАНЕ НА ИСКА ПО ЧЛ. 109 ЗС СРЕЩУ НЕГО, ПРЕДЯВЕН ОТ ДРУГИЯ СЪСОБСТВЕНИК. СЛЕДВА ДА БЪДАТ УСТАНОВЕНИ ВСИЧКИ ЕЛЕМЕНТИ ОТ ФАКТИЧЕСКИЯ СЪСТАВ НА ЧЛ. 109 ЗС, А ИМЕННО, ЧЕ НЕОСНОВАТЕЛНИТЕ ДЕЙСТВИЯ ПРЕПЯТСТВАТ УПРАЖНЯВАНЕТО НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ НА ИЩЕЦА.

Чл. 109 ЗС
Чл. 188 ГПК (отм.)

РЕШЕНИЕ № 38 ОТ 22.02.2010 Г. ПО ГР. Д. № 2685/2008 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ. 86 ЗС, ДО ИЗМЕНЕНИЕТО С ДВ, БР. 31/1990 Г. ЗАБРАНЯВА ПРИДОБИВАНЕТО ПО ДАВНОСТ НА ВЕЩ, ПРЕДСТАВЛЯВАЩА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА СОБСТВЕНОСТ. КАСАЕ СЕ ДО МАТЕРИАЛНОПРАВНА НОРМА, ПОРАДИ КОЕТО ИЗМЕНЕНИЕТО, НАПРАВЕНО С ДВ, БР. 31 ОТ 1990 Г. НЯМА ОБРАТНА СИЛА. БЕЗСПОРНО Е, ЧЕ ЗАКОНОДАТЕЛСТВОТО ДО ТАЗИ ДАТА Е ДЕФИНИРАЛО "К" КАТО СОЦИАЛИСТИЧЕСКА СОБСТВЕНОСТ. ТОВА СЛЕДВА ОТ СИСТЕМАТИЧЕСКОТО ТЪЛКУВАНЕ НА РАЗПОРЕДБИТЕ НА РАЗДЕЛ ПЪРВИ ОТ ЗС, КОЙТО Е ОПРЕДЕЛИЛ ОБЩОТО ПОНЯТИЕ "СОЦИАЛИСТИЧЕСКА СОБСТВЕНОСТ" С НЕЙНИТЕ РАЗНОВИДНОСТИ: ЧЛ. 1, РЕГЛАМЕНТИРАЩА "Д", А ГЛ.2 - "К". ПРЕДОСТАВЕНОТО НА ТКЗС ПРАВО НА КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕПОЛЗУВАНЕ - ВКЛЮЧВАЩО И РАЗПОРЕЖДАНЕ С КООПЕРАТИВНАТА ЗЕМЯ, ПО СВОЕТО СЪДЪРЖАНИЕ СЕ ПРИРАВНЯВА НА ПРАВОТО НА КООПЕРАТИВНА СОБСТВЕНОСТ. КООПЕРАТОРИТЕ ЗАПАЗВАТ ПРАВОТО СИ НА СОБСТВЕНОСТ ВЪРХУ ВНЕСЕНАТА ЗЕМЕДЕЛСКА ЗЕМЯ, НО САМО В ИДЕАЛНИ ГРАНИЦИ. САМО ВЪРХУ ЗЕМЯТА, ВКЛЮЧЕНА В РЕГУЛАЦИОННИЯ ПЛАН НА СЕЛИЩЕТО, КЪМ МОМЕНТА НА ОБРАЗУВАНЕ НА СТОПАНСТВОТО, ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ СЕ ЗАПАЗВА В НЕЙНИТЕ РЕАЛНИ ГРАНИЦИ /ЧЛ. 10, АЛ. 1 И 2 ПРУТКЗС/. В СЕЛИЩА, КОИТО НЕ СА ИМАЛИ РЕГУЛАЦИОНЕН ПЛАН, ПРИ ОБРАЗУВАНЕТО НА ТКЗС САМО ИМОТИТЕ, НАМИРАЩИ

СЕ В ЗАСТРОЕНАТА ЧАСТ, СЕ ПРИРАВНЯВАТ НА ТАКИВА, ВКЛЮЧЕНИ В РЕГУЛАЦИЯ.

Чл. 86 ЗС

Чл. 79, ал. 1 ЗС

РЕШЕНИЕ № 43 ОТ 16.08.2010 Г. ПО ГР. Д. № 144/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

НЕУСТАНОВЯВАНЕ НА ВСИЧКИ РЕЛЕВАНТНИ ПО ДЕЛОТО ОБСТОЯТЕЛСТВА ОТНОСНО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ЧЛ. 79, АЛ. 1 ЗС - НЕПРЕКЪСНАТОСТ НА ВЛАДЕНИЕТО И ЧЛ. 81 ЗС ОПОРОЧАВАТ ПОСТАНОВЕНОТО АПЕЛАТИВНО РЕШЕНИЕ НА ВТОРАТА ИНСТАНЦИЯ.

Чл. 79, ал. 1 ЗС

Чл. 81 ЗС

Чл. 92 ЗС

Чл. 291, т. 2 ГПК

РЕШЕНИЕ № 91 ОТ 02.07.2010 Г. ПО Т. Д. № 713/2010 Г., Т. К., II Т. О. НА ВКС

СЪГЛАСНО ЧЛ. 79 ОТ ЗС, ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ ПО ДАВНОСТ ВЪРХУ НЕДВИЖИМ ИМОТ СЕ ПРИДОБИВА С НЕПРЕКЪСНАТО ВЛАДЕНИЕ В ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА 10 ГОДИНИ, А АКО ВЛАДЕНИЕТО Е ДОБРОСЪВЕСТНО - С НЕПРЕКЪСНАТО ВЛАДЕНИЕ В ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА 5 ГОДИНИ. СПОРЕД ЛЕГАЛНАТА ДЕФИНИЦИЯ НА ЧЛ. 68, АЛ. 1 ОТ ЗС, ВЛАДЕНИЕТО Е УПРАЖНЯВАНЕ НА ФАКТИЧЕСКА ВЛАСТ /CORPUS/ ВЪРХУ ВЕЩ, КОЯТО ВЛАДЕЛЕЦЪТ ДЪРЖИ ЛИЧНО ИЛИ ЧРЕЗ ДРУГИГО КАТО СВОЯ /ANIMUS/. ЗАКОНЪТ - ЧЛ. 69 ОТ ЗС, УСТАНОВЯВА ОБОРИМА ПРЕЗУМПЦИЯ, ЧЕ ВЛАДЕЛЕЦЪТ ДЪРЖИ ВЕЩТА КАТО СВОЯ, ДОКАТО НЕ БЪДЕ ДОКАЗАНО, ЧЕ Я ДЪРЖИ ЗА ДРУГИГО. ПРЕЗУМПЦИЯТА ОТНОСНО СУБЕКТИВНИЯ ЕЛЕМЕНТ НА ВЛАДЕНИЕТО, Т. Е. НАМЕРЕНИЕТО ЗА СВОЕНЕ НА ВЕЩТА /ANIMUS/, Е ВЪВЕДЕНА В ПОЛЗА НА ВЛАДЕЛЕЦА И В СЛУЧАЙ НА ОТРИЧАНЕ НА ВЛАДЕЛЧЕСКОТО МУ КАЧЕСТВО ТЕЖЕСТТА ЗА ОБОРВАНЕТО Й ПАДА ВЪРХУ ЛИЦЕТО, КОЕТО ОСПОРВА ОСЪЩЕСТВЕНОТО ВЛАДЕНИЕ.

Чл. 108 от ЗС

Чл. 68, ал. 1 от ЗС

Чл. 69 от ЗС

Чл. 79 от ЗС

§ 1 от ЗИДЗДС

§ 17а от ЗПСК

Чл. 293, ал. 2 вр. с ал. 1 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 108 ОТ 29.03.2010 Г. ПО ГР. Д. № 296/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

СЪГЛАСНО ЧЛ. 79, АЛ. 1 ЗС ДАВНОСТНОТО ВЛАДЕНИЕ В ПОСОЧЕНИЯ СРОК ОТ ДЕСЕТ ГОДИНИ Е ОСНОВАНИЕ ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА ПРАВО НА СОБСТВЕНОСТ ВЪРХУ НЕДВИЖИМ ИМОТ, ДОКОЛКОТО НЕ Е НАЛИЦЕ ИЗРИЧНА ЗАКОНОВА ЗАБРАНА ЗА ТОВА. ПОДОБНИ ЗАБРАНИ СЪЩЕСТВУВАТ НАПР. В РАЗПОРЕДБИТЕ НА ЧЛ. 29, Т. 4

ЗСГ (ОТМ.), ЧЛ. 86 ЗС, ДО ИЗМЕНЕНИЕТО Й ПРЕЗ 1996 Г., КАКТО И § 1 ЗД НА ЗС, В СИЛА ОТ 1.06.2006 Г.

Чл. 79, ал. 1 ЗС
Чл. 86 ЗС
§ 1 ЗД на ЗС
Чл. 29, ал. 1, т. 4 ЗСГ (отм.)
Чл. 5, ал. 2 ЗВСОНИ
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 119 ОТ 15.03.2010 Г. ПО ГР. Д. № 303/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ВЪЗ ОСНОВА НА ПРИДОБИВНА ДАВНОСТ ПО СИЛАТА НА ЧЛ. 85 ЗС, МОЖЕ ДА СЕ ПРИДОБИЕ НЕ САМО СОБСТВЕНОСТ ВЪРХУ ДВИЖИМА ИЛИ НЕДВИЖИМА ВЕЩ, НО И ДРУГО ВЕЩНО ПРАВО ВЪРХУ НЕДВИЖИМ ИМОТ, КОЕТО ЗАВИСИ ОТ ПРЕДПРИЕТИТЕ ДЕЙСТВИЯ ВЪРХУ ДАДЕНАТА ВЕЩ.

Чл. 85 ЗС
Чл. 111 ЗС и
Чл. 79 ЗС
Чл. 136 ГПК (отм.)
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 124 ОТ 28.04.2010 Г. ПО ГР. Д. № 709/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ИМОТИТЕ, ИЗКЛЮЧЕНИ ОТ СТРОИТЕЛНАТА ЧАСТ НА НАСЕЛЕНИТЕ МЕСТА ВЪЗ ОСНОВА НА ТОВА ПОСТАНОВЛЕНИЕ ИЛИ ЗПИНМ, МОГАТ ДА БЪДАТ ВКЛЮЧЕНИ В БЛОКОВЕ НА ТКЗС, АКО СОБСТВЕНИЦИТЕ ИМАТ В НАСЕЛЕНОТО МЯСТО И ДРУГИ ИМОТИ, ДОСТАТЪЧНИ ЗА ТЕХНИТЕ И НА ЧЛЕНОВЕТЕ НА СЕМЕЙСТВАТА ИМ ЖИЛИЩНИ И СТОПАНСКИ НУЖДИ. С ИЗКЛЮЧВАНЕТО НА ИМОТА ОТ РЕГУЛАЦИЯ СЪЩИЯТ ГУБИ СВОЯТА ИНДИВИДУАЛНОСТ И СЕ ПРОМЕНЯ НЕГОВОТО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ ПО СИЛАТА НА ЧЛ. 7 И ЧЛ. 12 ОТ ПРИМЕРНИЯ УСТАВ НА ТКЗС, КАТО ТОЙ СЕ ПРЕВРЪЩА В СЕЛСКОСТОПАНСКИ, А ЧЛЕН-КООПЕРАТОРА ЗАГУБВА ПРАВОТО СИ НА СОБСТВЕНОСТ В РЕАЛНИ ГРАНИЦИ. ФАКТА, ЧЕ ВПОСЛЕДСТВИЕ ПРОЦЕСНИЯ ИМОТ Е ВКЛЮЧЕН В РЕГУЛАЦИОННИЯ ПЛАН ОТ 1978 Г., СЛЕД КАТО ВЕДНЪЖ Е БИЛ ИЗКЛЮЧЕН, НЕ СЪЗДАВА ПРАВА НА ПЪРВОНАЧАЛНИЯ СОБСТВЕНИК, НИТО МОЖЕ ДА БЪДЕ ПРЕДМЕТ НА РАЗПОРЕДИТЕЛНА СДЕЛКА МЕЖДУ НЕГО И ТРЕТО ЛИЦЕ. ТРЕТО ЛИЦЕ, В СЛУЧАЯ ОТВЕТНИЦИТЕ, НЕ МОГАТ ДА ПРИДОБИЯТ ИМОТА ПО ДАВНОСТ, ТЪЙ КАТО НЕ МОЖЕ ДА СЕ ВЛАДЕЕ И ПРИДОБИВА ПО ДАВНОСТ СОБСТВЕНОСТ, ВКЛЮЧЕНА В ДПФ. /АРГУМЕНТ ОТ ЧЛ. 86 ОТ ЗС (ОТМ.)/

Чл. 86 ЗС (отм.)
Чл. 5, ал. 2 ЗВСОНИ
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 127 ОТ 04.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 637/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ВЛАДЕНИЕТО НА ИМОТА МОЖЕ ДА СЕ ИЗРАЗЯВА В ТОВА, ЧЕ САМО ВЛАДЕЛЦИТЕ СА ГО ПОДДЪРЖАЛИ, ПОЛЗВАЛИ, ЗАПЛАЩАЛИ СА ДАНЪЦИТЕ ЗА НЕГО. ДЕКЛАРИРАНЕТО НА ИМОТА И ЗАПЛАЩАНЕТО НА ДАНЪЦИТЕ ЗА ЦЕЛИЯ ИМОТ СЪСТАВЛЯВА СЪЩО ОБЕКТИВИРАНЕ НА НАМЕРЕНИЕТО ДА СЕ СВОИ ИМОТА ЗА СЕБЕ СИ.

Чл. 79, ал. 1 ЗС
Чл. 57 ЗТСУ
Чл. 97, ал. 1 ГПК
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 128 ОТ 08.04.2010 Г. ПО ГР. Д. № 736/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

СЪСОБСТВЕНИКЪТ КОЙТО УПРАЖНЯВА ФАКТИЧЕСКАТА ВЛАСТ, ВЛАДЕЕ СВОЯТА ЧАСТ ОТ ИМОТА И СЕ ЯВЯВА ДЪРЖАТЕЛ НА ЧАСТИТЕ ОТ ИМОТ НА ОСТАНАЛИТЕ СЪСОБСТВЕНИЦИ.

Чл. 69 от ЗН
Чл. 79, ал. 1 от ЗС
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 184 ОТ 03.08.2011 Г. ПО ГР. Д. № 1051/2010 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

САМО ОНЕЗИ НАСЛЕДНИЦИ, КОИТО СА ЗАЯВИЛИ, ЧЕ ПРИСЪЕДИНЯВАТ СВОЕТО ВЛАДЕНИЕ КЪМ ВЛАДЕНИЕТО НА НАСЛЕДОДАТЕЛЯ И СЕ ПОЗОВАВАТ НА ИЗТЕКЛАТА ДАВНОСТ, ПРИДОБИВАТ ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ ВЪРХУ ИМОТА. В ТАЗИ ХИПОТЕЗА НЕ НАМИРА ПРИЛОЖЕНИЕ ПРАВИЛОТО, ЧЕ СЪНАСЛЕДНИКЪТ УПРАЖНЯВА ФАКТИЧЕСКАТА ВЛАСТ ВЪРХУ ИМОТА, ВЛАДЕЕЙКИ ПРИПАДАЩИТЕ МУ СЕ ПО НАСЛЕДСТВО ЧАСТИ И УПРАЖНЯВАЙКИ ДЪРЖАНЕ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ЧАСТИТЕ, ПРИПАДАЩИ СЕ НА ОСТАНАЛИТЕ НАСЛЕДНИЦИ, ТЪЙ КАТО ПО НАСЛЕДСТВО Е ПРИДОБИТО НЕ ПРАВО НА СОБСТВЕНОСТ, А САМО ЕДНО ФАКТИЧЕСКО СЪСТОЯНИЕ, ДАВАЩО ПРАВОТО-ВЛАДЕНИЕТО НА НАСЛЕДОДАТЕЛЯ ДА БЪДЕ ПРИСЪЕДИНЕНО, Т.Е. ПРОДЪЛЖЕНО И ТО САМО ОТ ОНЕЗИ НАСЛЕДНИЦИ, КОИТО УСТАНОВЯВАТ РЕАЛНО ФАКТИЧЕСКО ВЛАДЕНИЕ ВЪРХУ ЦЕЛИЯ ИМОТ.

Чл. 82 ЗС
Чл. 92 ЗС
Чл. 431, ал. 2 ГПК (отм.)
Чл. 109 ЗС
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 195 ОТ 28.06.2011 Г. ПО ГР. Д. № 86/2011 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

ТОГАВА, КОГАТО ИМОТЪТ Е СЪСОБСТВЕН И СЪСОБСТВЕНОСТТА Е ВЪЗНИКНАЛА ПО ПЪТЯ НА НАСЛЕДЯВАНЕТО, НАСЛЕДНИКЪТ, КОЙТО ДЪРЖИ ВЕЩТА, СЛЕДВА ДА ПРОТИВОПОСТАВИ НА ОСТАНАЛИТЕ НАМЕРЕНИЕТО СИ ДА ВЛАДЕЕ ВЕЩТА ЗА СЕБЕ СИ. ГОРНОТО СЕ НАЛАГА, ТЪЙ КАТО СЕ ПРЕДПОЛАГА, ЧЕ

СЪНАСЛЕДНИК, КОЙТО ДЪРЖИ ЦЯЛАТА СЪСОБСТВЕНА С ОСТАНАЛИТЕ НАСЛЕДНИЦИ ВЕЩ, ВЛАДЕЕ СВОЯТА НАСЛЕДСТВЕНА ЧАСТ ОТ ВЕЩТА, А ЗА ОСТАНАЛАТА СЕ ПРЕДПОЛАГА, ЧЕ Я ДЪРЖИ ЗА ТЯХ, УПРАЖНЯВАЙКИ ФАКТИЧЕСКАТА ВЛАСТ ВЪРХУ ЦЯЛАТА ВЕЩ. В ТОЗИ СЛУЧАЙ, ПРЕЗУМПЦИЯТА НА ЧЛ. 69 ОТ ЗС НЕ НАМИРА ПРИЛОЖЕНИЕ, КАТО НАМЕРЕНИЕТО ДА СЕ СВОИ ЦЕЛИЯ ИМОТ, КАКТО И ПРОТИВОПОСТАВЯНЕТО НА ТОВА НАМЕРЕНИЕ И НЕГОВОТО ДОВЕЖДАНЕ ДО ЗНАНИЕТО НА ОСТАНАЛИТЕ СЪСОБСТВЕНИЦИ, СЛЕДВА ДА СЕ УСТАНОВИ ПО БЕЗСПОРЕН НАЧИН В ПРОЦЕСА ОТ ЛИЦЕТО, КОЕТО ТВЪРДИ, ЧЕ Е ПРИДОБИЛО СОБСТВЕНОСТТА ВЪРХУ ЦЕЛИЯ ИМОТ, НА ОСНОВАНИЕ ПРИДОБИВНА ДАВНОСТ, СЪГЛАСНО ЧЛ. 79 ОТ ЗС.

ТРАЙНА Е СЪДЕБНАТА ПРАКТИКА, ЧЕ САМОТО ДЕКЛАРИРАНЕ НА СЪСОБСТВЕН ИМОТ, КАКТО И ЗАПЛАЩАНЕТО НА ДАНЪЦИТЕ, ДЪЛЖИМИ ЗА НЕГО, НЕ ПРЕДСТАВЛЯВА СВОЕНЕ НА ВЕЩТА, ПО СМИСЪЛА НА ЧЛ. 79 ОТ ЗС.

Чл. 79 от ЗС
Чл. 69 от ЗС
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 202 ОТ 11.05.2011 Г. ПО ГР. Д. № 388/2010 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

С РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ. 84 ОТ ЗАКОНА СА СОБСТВЕНОСТТА СЕ ПОСОЧВА, ЧЕ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ИНСТИТУТА ЗА ПРИДОБИВНАТА ДАВНОСТ СЕ ПРИЛАГАТ ЧАСТ ОТ РАЗПОРЕДБИТЕ, РЕГУЛИРАЩИ ПОГАСИТЕЛНАТА ДАВНОСТ В ЗАКОНА ЗА ЗАДЪЛЖЕНИЯТА И ДОГОВОРИТЕ, ВКЛЮЧИТЕЛНО ЧЛ. 120 ЗЗД, ПОСОЧВАЩ, ЧЕ ДАВНОСТТА НЕ СЕ ПРИЛАГА СЛУЖЕБНО. ПРИДОБИВАНЕТО ПО ДАВНОСТ МОЖЕ ДА БЪДЕ ЗАЯВЕНО В РАМКИТЕ НА ИСКОВ ПРОЦЕС ЗА СОБСТВЕНОСТ, ВКЛЮЧИТЕЛНО С ИСКОВАТА МОЛБА. В ТОЗИ СМИСЪЛ Е И ЦИТИРАНОТО РЕШЕНИЕ НА ВКС ОТ 1995 Г. В СЪЩОТО ВРЕМЕ ЗА ДА СЕ ПОЗОВЕШ НА ДАВНОСТ, ТЯ СЛЕДВА ДА Е НАЛИЧНА, Т.Е. ДА Е ИЗТЕКЪЛ ПРЕДВИДЕНИЯТ В ЧЛ. 79, АЛ. 1 ОТ ЗАКОНА ЗА СОБСТВЕНОСТТА СРОК ПРЕЗ КОЙТО ДА Е УПРАЖНЯВАНА ФАКТИЧЕСКА ВЛАСТ ВЪРХУ ИМОТА С НАМЕРЕНИЕ СОБСТВЕНОСТТА ДА БЪДЕ ПРИДОБИТА НА ТОВА ОСНОВАНИЕ.

Чл. 84 ЗС
Чл. 120 ЗЗД
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 212 ОТ 13.09.2011 Г. ПО ГР. Д. № 70/2010 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ОСНОВАНИЯТА ЗА ПРЕКЪСВАНЕ НА ПОГАСИТЕЛНАТА ДАВНОСТ, ПРИЛОЖИМИ СЪГЛАСНО ЧЛ. 84 ЗС И КЪМ ПРИДОБИВНАТА ДАВНОСТ, СА ИЗЧЕРПАТЕЛНО ПОСОЧЕНИ В ЗАКОНА И НЕ МОГАТ ДА СЕ ТЪЛКУВАТ РАЗШИРИТЕЛНО. СНАБДЯВАНЕТО НА ОЗЕМЛЕНОТО ЛИЦЕ С НОТАРИАЛЕН АКТ ЗА СОБСТВЕНОСТ НА ПРЕДОСТАВЕНИТЕ МУ ПО РЕДА НА ЗССНБ НЕДВИЖИМИ ИМОТИ, НЕ МОЖЕ ДА СЕ ОТНЕСЕ КЪМ НИТО ЕДНА ОТ ХИПОТЕЗИТЕ НА ЧЛ. 81 ЗС ИЛИ ЧЛ. 116 ЗЗД. ИЗДАДЕНИЯТ ДОКУМЕНТ ЗА СОБСТВЕНОСТ НА ИМЕТО НА ДАДЕНО ЛИЦЕ САМ ПО СЕБЕ СИ НЕ ВОДИ НИТО ДО ПРЕУСТАНОВЯВАНЕ НА ФАКТИЧЕСКАТА ВЛАСТ НА ВЛАДЕЛЕЦА ВЪРХУ ВЕЩТА, НИТО ИЗКЛЮЧВА НАМЕРЕНИЕТО МУ ДА ВЛАДЕЕ ЗА

СЕБЕ СИ. ПО АРГУМЕНТ ОТ ЧЛ. 116, Б. "А" ЗЗД МЕРОДАВНО ЗА ПРЕКЪСВАНЕ НА ПРИДОБИВНАТА ДАВНОСТ Е ПРИЗНАНИЕТО НА ВЛАДЕЛЕЦА, А НЕ СОБСТВЕНИКА НА ВЕЩТА. СНАБДЯВАНЕТО НА СОБСТВЕНИКА С НОТАРИАЛЕН АКТ НЕ Е СПОСОБ ЗА ЗАЩИТА НА ПРАВОТО МУ НА СОБСТВЕНОСТ. САМ ПО СЕБЕ СИ НОТАРИАЛНИЯТ АКТ НЕ МОЖЕ ДА ОТБЛЪСНЕ ВЛАДЕНИЕТО, КОЕТО ДРУГО ЛИЦЕ УПРАЖНЯВА ВЪРХУ ВЕЩТА, ДОРИ КОГАТО Е БИЛ ДОВЕДЕН ДО ЗНАНИЕТО МУ.

Чл. 84 ЗС
Чл. 116, б. "а" ЗЗД
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 216 ОТ 15.09.2011 Г. ПО ГР. Д. № 452/2010 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

УПРАЖНЯВАНЕТО НА ФАКТИЧЕСКА ВЛАСТ ОТ СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ НЕ Е ДОСТАТЪЧНО ЗА ПРИДОБИВАНЕТО НА СОБСТВЕНОСТТА ПО ДАВНОСТ. НЕОБХОДИМО Е ПРОМЯНАТА В ОСНОВАНИЕТО НА ВЛАДЕНИЕТО ДА НАМЕРИ ВЪНШНА ИЗЯВА И ДА СТАНЕ ИЗВЕСТНО НА ОСТАНАЛИТЕ СЪСОБСТВЕНИЦИ.

Чл. 79, ал. 1 ЗС
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 218 ОТ 30.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 664/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

ИЗТИЧАНЕТО СРОКА НА ПРИДОБИВНАТА ДАВНОСТ НЕ ВОДИ АВТОМАТИЧНО ДО ВЪЗНИКВАНЕ ПРАВО НА СОБСТВЕНОСТ В ПОЛЗА НА ВЛАДЕЛЕЦА НА НЕДВИЖИМИЯ ИМОТ, ТЪЙ КАТО ТЯ НЕ СЕ ПРИЛАГА СЛУЖЕБНО, А Е НЕОБХОДИМО ПОЗОВАВАНЕТО ОТ НЕГО НА ИЗТИЧАНЕТО И ЧРЕЗ ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ИСК ЗА СОБСТВЕНОСТ, ВЪЗРАЖЕНИЕ СРЕЩУ ПРЕДЯВЕН ИСК ИЛИ ЧРЕЗ СНАБДЯВАНЕ С НОТАРИАЛЕН АКТ ЗА СОБСТВЕНОСТ, ИЗДАДЕН ПО ОБСТОЯТЕЛСТВЕНА ПРОВЕРКА. ОРИГИНЕРНОТО ПРИДОБИВАНЕ Е СПОСОБ, КОЙТО НЕ ДЕЙСТВА АВТОМАТИЧНО, А НА НЕГО ПРАВОИМАЩИЯТ СЛЕДВА ДА СЕ ПОЗОВЕ ПО НЯКОЙ ОТ ИЗБРОЕНИТЕ НАЧИНИ.

Чл. 79, ал. 1 ЗС
Чл. 120 ЗЗД
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 246 ОТ 19.03.2010 Г. ПО ГР. Д. № 615/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

С РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ. 86 ЗС В РЕДАКЦИЯТА ОТ ИЗМ. С ДВ БР. 31 ОТ 17.04.1990 Г. Е УСТАНОВЕНА ЗАБРАНА ЗА ПРИДОБИВАНЕ ПО ДАВНОСТ НА ВЕЩ, КОЯТО Е ДЪРЖАВНА ИЛИ ОБЩИНСКА СОБСТВЕНОСТ. ТАЗИ ЗАБРАНА ПО ОТНОШЕНИЕ НА ЧАСТНАТА ДЪРЖАВНА И ОБЩИНСКА СОБСТВЕНОСТ ОТПАДА С ИЗМЕНЕНИЕТО НА НОРМАТА СЪС ЗД ЗС, ОБН. В ДВ БР. 33 ОТ 1996 Г. В СИЛА ОТ 01.06.1996 Г. С § 1 ОТ СЪЩИЯ ЗАКОН Е РАЗПОРЕДЕНО СПИРАНЕ НА ДАВНОСТТА ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА ДЪРЖАВНИ И ОБЩИНСКИ ИМОТИ ДО 31.12.2007 Г. С ИЗМЕНЕНИЕТО Н § 1 ОТ ДВ, БР. 105 ОТ 2006 Г., БР. 113 ОТ 2007 Г., БР. 109 ОТ 2008 Г., В

СИЛА ОТ 31.12.2008 Г.) РЕДАКЦИЯТА НА НОРМАТА ГЛАСИ, ЧЕ ДАВНОСТТА ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА ДЪРЖАВНИ И ОБЩИНСКИ ИМОТИ СПИРА ДА ТЕЧЕ ДО 31 ДЕКЕМВРИ 2011 Г.

Чл. 86 ЗС
Чл. 79, ал. 2 ЗС
Чл. 5 ЗВСНОИ
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 266 ОТ 29.06.2011 Г. ПО ГР. Д. № 1058/2010 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ОСНОВНОТО ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА ПРИДОБИВНА ДАВНОСТ СА ГЛАСНИТЕ ДОКАЗАТЕЛСТВА. ПРАВОМОЩИЕ НА СЪДЪТ ПО СЪЩЕСТВО Е ДА ПРЕЦЕНИ ДОСТОВЕРНОСТТА ИМ И ДА ФОРМИРА ВЪТРЕШНОТО СИ УБЕЖДЕНИЕ ВЪЗ ОСНОВА НА ТЯХ, НО ПРИ ТАЗИ ПРЕЦЕНКА СЛЕДВА ДА ИЗХОЖДА ОТ АНАЛИЗА НА ВСИЧКИ ДОКАЗАТЕЛСТВА, Т.Е. ПРЕЦЕНКАТА НА СВИДЕТЕЛСКИТЕ ПОКАЗАНИЯ СЛЕДВА ДА СЕ ИЗВЪРШВА В СЪВКУПНОСТ С ПИСМЕНИТЕ ДОКАЗАТЕЛСТВА И ЗАКЛЮЧЕНИЯТА НА ПРИЕТИТЕ ЕКСПЕРТИЗИ, КАТО СЕ ПОЛЗВАТ И ПРАВИЛАТА НА ЛОГИКАТА. ДАЛИ Е ОСНОВАТЕЛНО ПОЗОВАВАНЕ НА ПРИДОБИВНА ДАВНОСТ, Т.Е. ДАЛИ НЕДВИЖИМ ИМОТ Е ПРИДОБИТ ПО ДАВНОСТ, СЪДЪТ ПРЕЦЕНЯВА ПРИ КОМПЛЕКСНА ПРЕЦЕНКА НА ВСИЧКИ ДОКАЗАТЕЛСТВА ОТНОСНО ТОВА УПРАЖНЯВАНА ЛИ Е ФАКТИЧЕСКА ВЛАСТ ВЪРХУ ИМОТА И ДЕМОНСТРИРАНО ЛИ Е НАМЕРЕНИЕТО ЗА СВОЕНЕ.

Чл. 79 ЗС
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 277 ОТ 17.08.2011 Г. ПО ГР. Д. № 1067/2010 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ПОСТРОЕНАТА ПО ВРЕМЕ НА БРАКА ВЪРХУ НЕПРИНАДЛЕЖАЩ ИМ ТЕРЕН И ВЛАДЯНА ОТ ДВАТА СЪПРУЗИ СГРАДА, МОЖЕ ДА БЪДЕ ПРИДОБИТА ПО ДАВНОСТ ОТ ТЯХ И СЕ СЧИТА ЗА ОБЩО ТЯХНО ИМУЩЕСТВО, АКО Е ВЛАДЯНА ОТ ТЯХ В ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА ПОВЕЧЕ ОТ 10 ГОДИНИ ОТ ПОСТРОЯВАНЕТО Й БЕЗ ПРОТИВОПОСТАВЯНЕТО НА СОБСТВЕНИКА НА ЗЕМЯТА, КАТО Е ИРЕЛЕВАНТНО С ЧИИ СРЕДСТВА И ТРУД Е СТРОЕНА СГРАДАТА И КОЙ Е ПЛАЩАЛ ДАНЪЦИТЕ ЗА НЕЯ.

Чл. 79, ал. 1 ЗС
Чл. 63 ЗС
Чл. 92 ЗС
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 297 ОТ 21.06.2011 Г. ПО ГР. Д. № 294/2010 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

В ЗАКОНА НЯМА ОГРАНИЧЕНИЯ ОТНОСНО ВИДА НА ПРИДОБИВНАТА ДАВНОСТ, КОЯТО ТЕЧЕ СЛЕД ПРЕКЪСВАНЕТО И ПО ЧЛ. 5, АЛ. 2 ОТ ЗВСОНИ. ТОВА МОЖЕ ДА Е И КРАТКАТА ПЕТГОДИШНА ДАВНОСТ . ПРИ ЛИПСА НА СПЕЦИАЛНА УРЕДБА СЕ ПРИЛАГАТ ОБЩИТЕ ПРАВИЛА НА ЗС И ПО-СПЕЦИАЛНО НА ЧЛ. 70 ОТ ЗС.

КОГАТО ПРИОБРЕТАТЕЛЯТ НА ВЪЗСТАНОВЕН ПО РЕДА НА ЗСПЗЗ ЗЕМЕДЕЛСКИ ИМОТ ПРИДОБИВА ОТ НЕСОБСТВЕНИК /НАЙ-ЧЕСТО ОТ ПОЛЗВАТЕЛ, КОЙТО НЕ Е ИМАЛ ПРАВО ДА ИЗКУПИ ЗЕМЯТА ПО РЕДА НА § 4А И § 4Б ОТ ПЗР НА ЗСПЗЗ, НО СЪЩО И ОТ ЛИЦЕ, ЧИИТО ПРАВА СА ОТПАДНАЛИ ПО СИЛАТА НА ЧЛ. 10, АЛ. 13 ОТ ЗСПЗЗ/, НО БЕЗ ДА ЗНАЕ ТОВА, ВЛАДЕНИЕТО МУ Е ДОБРОСЪВЕСТНО, АКО Е ОСНОВАНО НА ВАЛИДНА СДЕЛКА. ТОВА ВЛАДЕНИЕ МОЖЕ ДА ДОВЕДЕ ДО ПРИДОБИВАНЕ НА СОБСТВЕНОСТТА С КРАТКАТА ПРИДОБИВНА ДАВНОСТ ПО ЧЛ. 79, АЛ. 2 ОТ ЗС.

Чл. 79, ал. 2 от ЗС
Чл. 70 от ЗС
Чл. 10, ал. 13 от ЗСПЗЗ
Чл. 5, ал. 2 от ЗВСОНИ
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 319 ОТ 14.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 477/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

С ЧЛ. 29 ОТ ЗД (ОТМ.) Е УСТАНОВЕНО, ЧЕ ЗА ПРИДОБИВАНЕТО ЧРЕЗ ДАВНОСТ НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ ВЪРХУ НЕДВИЖИМ ИМОТ И НА ДРУГИТЕ ВЕЩНИ ПРАВА Е НЕОБХОДИМО ДА СЕ ВЛАДЕЯТ ВЕЩИТЕ ДОБРОСЪВЕСТНО И НА ЮРИДИЧЕСКО ОСНОВАНИЕ В ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА 10 ГОДИНИ. ЧЛ. 30 ОТ ЗД (ОТМ.) УСТАНОВЯВА, ЧЕ ДОБРОСЪВЕСТНОСТТА НА ВЛАДЕЛЕЦА СЕ СЪСТОИ В УВЕРЕНОСТТА, ЧЕ ЛИЦЕТО ОТ КОЕТО Е ПОЛУЧИЛ ВЕЩТА, Е НЕИН СОБСТВЕНИК И Е МОГЪЛ ДА ПРЕХВЪРЛИ СОБСТВЕНОСТТА, А В ЧЛ. 32 ОТ ЗД (ОТМ.) Е ДЕФИНИРАНО ИЗИСКВАНЕТО ЗА "ЮРИДИЧЕСКО ОСНОВАНИЕ", КАТО ТАКОВА ОСНОВАНИЕ, КОЕТО ПО СИЛАТА НА ЗАКОНА МОЖЕ ДА ПОСЛУЖИ ЗА ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ ИЛИ НА ДРУГО ВЕЩНО ПРАВО. ТОВА ЮРИДИЧЕСКО ОСНОВАНИЕ СЛЕДВА ДА СЕ ДОКАЖЕ, ТО НЕ МОЖЕ ДА СЕ ПРЕДПОЛАГА /ЧЛ. 33 ЗД - ОТМ./

С РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ. 79, АЛ. 2 ЗС СЕ УСТАНОВЯВА, ЧЕ АКО ВЛАДЕНИЕТО Е ДОБРОСЪВЕСТНО-ПО СМ. НА ЧЛ. 70, АЛ. 1 ЗС - ТО ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ СЕ ПРИДОБИВА СЪС НЕПРЕКЪСНАТО ВЛАДЕНИЕ ОТ 5 ГОДИНИ.

ВЛИЗАНЕТО В СИЛА НА ЗС В СИЛА ОТ 17.12.1951 ГОДИНА, Е ОТМЕНЕН ЗАКОНА ЗА ДАВНОСТТА. В ПП НА ЗС ОТ 1951 ГОДИНА, ПО ОТНОШЕНИЕ НА ЗАПОЧНАЛИТЕ ДА ТЕКАТ ДАВНОСТНИ СРОКОВЕ СЕ ПРИЕМА, ЧЕ СЕ ПРИЛАГАТ РАЗПОРЕДБИТЕ НА НОВИЯ ЗАКОН /ЧЛ. 79, АЛ. 1 И АЛ. 2 ЗС/, ОСВЕН АКО ЗА ЗАВЪРШВАНЕ НА ДАВНОСТТА ПО СТАРИЯ ЗАКОН Е НЕОБХОДИМ ПО-ДЪЛЪГ СРОК ОТ ТОЗИ ПО НОВИЯ ЗАКОН.

Чл. 32 от ЗД (отм.)
Чл. 34 от ЗД (отм.)
Чл. 79, ал. 1 и ал. 2 ЗС
Чл. 14, ал. 4 ЗСПЗЗ
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 335 ОТ 28.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 660/2009 Г., Г. К., IV Г. О. НА ВКС

ПО СИЛАТА НА ЧЛ. 72, АЛ. 3 ОТ ЗС ПРАВО НА ЗАДЪРЖАНЕ НА ИМОТ ДО ЗАПЛАЩАНЕ НА ПОДОБРЕНИЯТА В НЕГО ИМА ДОБРОСЪВЕСТНИЯ МУ ВЛАДЕЛЕЦ, КОЙТО ГИ Е НАПРАВИЛ. ПО ИЗРИЧНАТА РАЗПОРЕДБА НА ЧЛ. 74, АЛ. 2 ОТ ЗС

ПРАВАТА И НА НЕДОБРОСЪВЕСТНИЯ ВЛАДЕЛЕЦ, НО САМО ВЪВ ВРЪЗКА С НАПРАВЕНИТЕ ОТ НЕГО ПОДОБРЕНИЯ ВЪРХУ ИМОТ СЪС ЗНАНИЕТО И НЕПРОТИВОПОСТАВЯНЕТО НА СОБСТВЕНИКА МУ, СЕ ПРИРАВНЯВАТ НА ПРАВАТА НА ДОБРОСЪВЕСТНИЯ ВЛАДЕЛЕЦ, ВКЛЮЧИТЕЛНО И ПРАВОТО НА ЗАДЪРЖАНЕ. ЗАДЪРЖАНЕТО КАТО ОБЕЗПЕЧЕНИЕ Е САМО ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ФАКТИЧЕСКА ВЛАСТ ВЪРХУ ИМОТ, СОБСТВЕНОСТ НА ДРУГО ЛИЦЕ, КОЙТО ИМОТ ЗАДЪРЖАЩИЯТ НЕ СЧИТА ЗА СВОЙ, НИТО ИМА НАМЕРЕНИЕ ДА МУ СТАНЕ СОБСТВЕНИК. ПРИ ЛИПСА НА НАМЕРЕНИЕ ЗА СВОЕНЕ ОСЪЩЕСТВЯВАНЕТО НА ПРАВО НА ЗАДЪРЖАНЕ НЕ Е ВЛАДЕНИЕ, НИТО МОЖЕ ДА СЕ ПРИРАВНИ НА ТАКОВА. С ОГЛЕД НА ТОВА ПО ОТНОШЕНИЕ НА ЗАДЪРЖАЩИЯ НЕ НАМИРА ПРИЛОЖЕНИЕ РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ. 73, АЛ. 1 ОТ ЗС, ТЪЙ КАТО ТЯ СЕ ОТНАСЯ САМО ДО НЕДОБРОСЪВЕСТНИЯ ВЛАДЕЛЕЦ. ДОБИВИТЕ, КОИТО ВЕЩТА Е ДАЛА ПРЕЗ ПЕРИОДА НА ЗАДЪРЖАНЕТО, ПРИНАДЛЕЖАТ НА СОБСТВЕНИКА Й ПО СИЛАТА НА ЧЛ. 93 ОТ ЗС. А ТЪЙ КАТО ПРАВОТО НА ЗАДЪРЖАНЕ НЕ ВКЛЮЧВА И ПРАВО НА ПОЛЗВАНЕ НА ВЕЩТА, ЗА ПОЛЗВАНЕ БЕЗ ОСНОВАНИЕ ЗАДЪРЖАЩИЯТ ДЪЛЖИ НА СОБСТВЕНИКА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ПО СИЛАТА НА ЧЛ. 59 ОТ ЗЗД.

Чл. 73, ал. 1 от ЗС
Чл. 72, ал. 3 от ЗС
Чл. 59 от ЗЗД
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 336 ОТ 05.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 699/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

КОГАТО ВЛАДЕНИЕТО НА ОТЧАСТИ ЧУЖД ИМОТ С НАМЕРЕНИЯ ЗА СВОЕНЕ Е ОСЪЩЕСТВЕНО ОТ ДВАМА СЪПРУЗИ, НО ЧАСТ ОТ ИМОТА Е ПРИНАДЛЕЖАЛА НА ЕДИНИЯ СЪПРУГ КАТО ПРИДОБИТА ПРЕДИ БРАКА ИЛИ НА ЛИЧНО ОСНОВАНИЕ / ДАРЕНИЕ, ЗАВЕЩАНИЕ /, ТО ИМОТЪТ СЕ ПРИДОБИВА НА ОСНОВАНИЕ ДАВНОСТНО ВЛАДЕНИЕ САМО ПО ОТНОШЕНИЕ НА ЧАСТТА, КОЯТО Е ПРИНАДЛЕЖАЛА НА ТРЕТОТО ЛИЦЕ, ДОКОЛКОТО СА УСТАНОВЕНИ ВСИЧКИ ЕЛЕМЕНТИ ОТ ФАКТИЧЕСКИЯ СЪСТАВ НА ЧЛ. 79, АЛ. 1 ЗС.

Чл. 79, ал. 1 ЗС
Чл. 13, ал. 1 СК от 1968 г.,
Чл. 19, ал. 1 СК от 1985 г.
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 336 ОТ 15.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 322/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ВЛАДЕНИЕТО НА КУПУВАЧА ПО ДОГОВОР ЗА ПРОДАЖБА НА ЧУЖДА ВЕЩ Е ДОБРОСЪВЕСТНО, ЗАЩОТО Е ПОЛУЧЕНО НА ПРАВНО ОСНОВАНИЕ - ДЕЙСТВИТЕЛНА СДЕЛКА.

Чл. 79, ал. 2 ЗС
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 355 ОТ 14.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 802/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

ИЗТИЧАНЕТО НА СРОКА НА ПРИДОБИВАНАТА ДАВНОСТ НЕ ВОДИ АВТОМАТИЧНО ДО ВЪЗНИКВАНЕ ПРАВО НА СОБСТВЕНОСТ В ПОЛЗА НА ВЛАДЕЛЕЦА НА НЕДВИЖИМ ИМОТ, ТЪЙ КАТО ТЯ НЕ СЕ ПРИЛАГА СЛУЖЕБНО. НЕОБХОДИМО Е ПОЗОВАВАНЕТО ОТ НЕГО-ВЛАДЕЛЕЦА НА ИЗТИЧАНЕТО И ЧРЕЗ ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ИСК ЗА СОБСТВЕНОСТ, ВЪЗРАЖЕНИЕ СРЕЩУ ПРЕДЯВЕН ТАКЪВ ИСК ИЛИ ЧРЕЗ СНАБДЯВАНЕТО С НОТАРИАЛЕН АКТ ЗА СОБСТВЕНОСТ, ИЗДАДЕН ПО ОБСТОЯТЕЛСТВЕНА ПРОВЕРКА НА ОСНОВАНИЕ ДАВНОСТНО ВЛАДЕНИЕ. ПОЗОВАВАНЕТО НА ПРИДОБИВНА ДАВНОСТ СЛЕД ИЗГУБВАНЕ НА ВЛАДЕНИЕТО ЗА ПОВЕЧЕ ОТ 6 МЕСЕЦА НЕ МОЖЕ ДА ПОЛЗВА ВЛАДЕЛЕЦА И НЕГОВИТЕ ПРАВОПРИЕМНИЦИ ПОРАДИ ПРЕКЪСВАНЕТО НА ДАВНОСТТА С ИЗГУБВАНЕ НА ВЛАДЕНИЕТО И ЮРИДИЧЕСКОТО ЗАЛИЧАВАНЕ С ОБРАТНА СИЛА НА ИЗТЕКЛИЯ ПЕРИОД НА ДАВНОСТНИЯ СРОК.

Чл. 79 ЗС
Чл. 81 ЗС
Чл. 69 ЗС
Чл. 120 ЗЗД
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 359 ОТ 21.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 1205/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

ПРАВОМОЩИЕ И ЗАДЪЛЖЕНИЕ Е НА РЕШАВАЩИЯ СЪД ДА ОПРЕДЕЛИ ТОЧНАТА ПРАВНА КВАЛИФИКАЦИЯ НА ИСКА, С ОГЛЕД ТВЪРДЕНИЯТА В ИСКОВАТА МОЛБА. АКО ПРЕТЕНЦИЯТА НА ИЩЕЦА Е ЗА ЗАПЛАЩАНЕ СТОЙНОСТТА НА ИЗВЪРШЕНИТЕ В РЕВАНДИКИРАНИЯ ОТ НЕГО ИМОТ ПОДОБРЕНИЯ, ПРИ ПОЛОЖЕНИЕ, ЧЕ НЕ Е УСТАНОВЕНО ПО ДЕЛОТО ДА ГИ Е ИЗВЪРШИЛ В КАЧЕСТВОТО МУ НА ДОБРОСЪВЕСТЕН ВЛАДЕЛЕЦ, ТО СЛЕДВА ДА СЕ РАЗГЛЕДА ИСКА ЗА ЗАПЛАЩАНЕТО ИМ КАТО НА ОБИКНОВЕН ПОДОБРИТЕЛ НА ЧУЖД ИМОТ, А НЕ ДА СЕ ОТХВЪРЛЯ ИСКА САМО НА ТОВА ОСНОВАНИЕ, ЧЕ Е КВАЛИФИЦИРАН ОТ ИЩЕЦА КАТО ТАКЪВ ПО ЧЛ. 72, АЛ. 1 ЗС. В СЛУЧАЙ, ЧЕ СЕ УСТАНОВИ, ЧЕ ПРИ ИЗВЪРШВАНЕТО ИМ ИЩЕЦЪТ НЕ Е БИЛ ДОБРОСЪВЕСТЕН, ТО ПРЕТЕНЦИЯТА МУ ЗА ЗАПЛАЩАНЕТО ИМ СЛЕДВА ДА СЕ РАЗГЛЕДА НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 74, АЛ. 1 ЗС, ТЪЙ КАТО ТВЪРДЕНИЯТА НА ИЩЕЦА ЗА КАЧЕСТВОТО МУ НА ДОБРОСЪВЕСТЕН ВЛАДЕЛЕЦ НЕ ОГРАНИЧАВАТ СЪДА ДА ДАДЕ ТЪРСЕНАТА ЗАЩИТА ЗА ПРИСЪЖДАНЕ НА СТОЙНОСТТА ИМ.

Чл. 72, ал. 1 ЗС
Чл. 74, ал. 1 ЗС
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 366 ОТ 24.10.2011 Г. ПО ГР. Д. № 1046/2010 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ЛИЦЕТО, КОЕТО ОСНОВАВА ВЛАДЕНИЕТО СИ НА НИЩОЖНА ДЕЛБА И НЕ Е НАЛИЦЕ ИЗКЛЮЧЕНИЕТО НА ЧЛ. 70, АЛ. 1, ПР.2 ОТ ЗС, Е НЕДОБРОСЪВЕСТЕН ВЛАДЕЛЕЦ. ПОГАСИТЕЛНАТА ДАВНОСТ ЗА ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ВЗЕМАНЕТО МУ ЗА ИЗВЪРШЕНИ ПОДОБРЕНИЯ В ИМОТА ЗАПОЧВА ДА ТЕЧЕ ОТ МОМЕНТА НА

ПРЕКЪСВАНЕ НА ВЛАДЕНИЕТО, ОТ ПРЕВРЪЩАНЕТО МУ В ДЪРЖАНЕ СЪС СЪГЛАСИЕ НА СОБСТВЕНИКА, ИЛИ В МОМЕНТА, В КОЙТО ТО БЪДЕ СМУТЕНО ОТ СОБСТВЕНИКА С ПРЕДЯВЯВАНЕТО НА ИСК ЗА СОБСТВЕНОСТ НА ИМОТА - В КОНКРЕТНИЯ СЛУЧАЙ - ОТ МОМЕНТА НА ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ИСКА ЗА ДЕЛБА.

Чл. 70, ал. 1, пр.2 от ЗС

Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 381 ОТ 25.10.2010 Г. ПО ГР. Д. № 37/2010 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

КОГАТО ФАКТИЧЕСКАТА ВЛАСТ Е ПРИДОБИТА НА ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, ТО УПРАЖНЯВАЩИЯТ СЕ ЯВЯВА ДЪРЖАТЕЛ И В ТОЗИ СЛУЧАЙ ПРЕЗУМПЦИЯТА НА ЧЛ. 69 ЗС Е ОПРОВЕРГАНА, А СЪОТВЕТНО В ТЕЖЕСТ НА ТОЗИ, КОЙТО СЕ ПОЗОВАВА НА ПРИДОБИВНА ДАВНОСТ ПО ЧЛ. 79, АЛ. 1 ЗС Е ДА УСТАНОВИ, ЧЕ ТАКАВА Е ЗАПОЧНАЛА ДА ТЕЧЕ ЧРЕЗ ЯВНА ПРОМЯНА НА ДЪРЖАНЕТО ВЪВ ВЛАДЕНИЕ. В ТОЗИ СЛУЧАЙ, ЗА ДА СЕ ПРИЕМЕ, ЧЕ Е НАЛИЦЕ ЗАВЛАДЯВАНЕ, Е НЕОБХОДИМО ПРОМЯНАТА В НАМЕРЕНИЕТО ФАКТИЧЕСКАТА ВЛАСТ ДА СЕ УПРАЖНЯВА ВМЕСТО ЗА ДРУГИГО ИЗКЛЮЧИТЕЛНО И САМО ЗА СЕБЕ СИ, ДА НАМЕРИ ВЪНШНА ПРОЯВА ЧРЕЗ ДЕЙСТВИЯ, КОИТО НЕДВУСМИСЛЕНО ДА ОТРИЧАТ ПРАВАТА НА ДОСЕГАШНИЯ СОБСТВЕНИК ИЛИ ВЛАДЕЛЕЦ, КОЕТО СЛЕДВА ОТ ИЗИСКВАНЕТО ВЛАДЕНИЕТО ДА НЕ Е УСТАНОВЕНО ПО СКРИТ НАЧИН, Т.Е. ЧРЕЗ ДЕЙСТВИЯ, КОИТО ДА СА МОГЛИ ДА СТАНАТ ДОСТОЯНИЕ НА СОБСТВЕНИКА, РЕСП. СЪСОБСТВЕНИКА. ПРИ ЛИПСА НА ТАКИВА ДЕЙСТВИЯ, ТО ПРОМЯНАТА В НАМЕРЕНИЕТО Е СКРИТА, А СЛЕДОВАТЕЛНО ВЛАДЕНИЕТО Е ОПОРОЧЕНО И НЕ НАСТЪПВАТ ПОСЛЕДИЦИТЕ ПО ЧЛ. 79, АЛ. 1 ЗС.

В ХИПОТЕЗАТА НА СЪПРИТЕЖАНИЕ НА ВЕЩНО ПРАВО Е НАЛИЦЕ РЕГЛАМЕНТАЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ ВЪВ ВРЪЗКА С УПРАВЛЕНИЕТО, ПОДДЪРЖАНЕТО И ПОЛЗВАНЕТО НА ОБЩАТА ВЕЩ - ЧЛ. 30 - ЧЛ. 32 ЗС. СЪГЛАСНО ЧЛ. 31, АЛ. 1 ЗС ВСЕКИ СЪСОБСТВЕНИК МОЖЕ ДА СИ СЛУЖИ С ОБЩАТА ВЕЩ, А СЛЕДОВАТЕЛНО ТОЗИ, КОЙТО ПОЛЗВА ВЕЩТА, Е ПРИДОБИЛ ФАКТИЧЕСКАТА ВЛАСТ НА ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, ПОРАДИ КОЕТО СЕ ЯВЯВА ДЪРЖАТЕЛ НА ПРАВАТА НА ОСТАНАЛИТЕ СЪСОБСТВЕНИЦИ, А СЪОТВЕТНО ЗА ДА ЗАПОЧНЕ ДА ТЕЧЕ В НЕГОВА ПОЛЗА ПРИДОБИВНА ДАВНОСТ Е НЕОБХОДИМО ДА ДЕМОНСТРИРА ПРОМЯНАТА В НАМЕРЕНИЕТО СИ ЧРЕЗ ДЕЙСТВИЯ, КОИТО ОТРИЧАТ ПРАВАТА ИМ.

Чл. 69 ЗС

Чл. 79, ал. 1 ЗС

Чл. 31, ал. 1 ЗС

Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 382 ОТ 24.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 323/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ЗА ДА СЕ ПРИЗНАЕ ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ НА ОСНОВАНИЕ ПРИДОБИВНА ДАВНОСТ, РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ. 79 ЗС ИЗИСКВА ПРЕТЕНДИРАЩИЯТ НЕСОБСТВЕНИК ДА Е УПРАЖНЯВАЛ ФАКТИЧЕСКА ВЛАСТ В ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА 10 /РЕСП. 5/ ГОДИНИ И ДЕМОНСТРИРАНЕ ПО ОТНОШЕНИЕ НА НЕВЛАДЕЕЩИЯ СОБСТВЕНИК ПОВЕДЕНИЕ, КОЕТО НЕСЪМНЕНО ДА СОЧИ, ЧЕ УПРАЖНЯВА

СОБСТВЕНИЧЕСКИТЕ ПРАВОМОЩИЯ ЗА СЕБЕ СИ. ЕЛЕМЕНТИТЕ НА ФАКТИЧЕСКИЯ СЪСТАВ НА ЧЛ. 79 ЗС СЛЕДВА ДА СЕ УСТАНОВЯТ ПО ДЕЛОТО ПРИ УСЛОВИЯТА НА ПЪЛНО И ГЛАВНО ДОКАЗВАНЕ.

Чл. 79, ал. 1 ЗС
Чл. 108 ЗС
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 411 ОТ 22.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 824/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

СЪГЛАСНО ЧЛ. 79, АЛ. 1 ЗС ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ ПО ДАВНОСТ ВЪРХУ НЕДВИЖИМ ИМОТ СЕ ПРИДОБИВА С НЕПРЕКЪСНАТО ВЛАДЕНИЕ В ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА 10 ГОДИНИ, КОЕТО В СЛУЧАЯ Е БЕЗСПОРНО КАКТО Е ПРИЕЛ И ВЪЗЗИВНИЯТ СЪД. СПОРЕД ЧЛ. 81 ЗС С ИЗГУБВАНЕ НА ВЛАДЕНИЕТО В ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА ПОВЕЧЕ ОТ 6 МЕСЕЦА ДАВНОСТТА СЕ ПРЕКЪСВА.

Чл. 79, ал. 1 ЗС
Чл. 81 ЗС
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 416 ОТ 09.08.2010 Г. ПО ГР. Д. № 953/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ СЕ ВЪЗЛАГА НА ИЩЕЦА, КОЙТО СЛЕДВАЛО ДА УСТАНОВИ, ЧЕ Е ПРИДОБИЛ ИМОТА НА ПЪРВИЧНО ОСНОВАНИЕ, ВКЛЮЧИТЕЛНО И ПРИ ПРИЛАГАНЕТО НА ЧЛ. 82 ОТ ЗС.

Чл. 79, ал. 1 ЗС
Чл. 86 ЗС
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 502 ОТ 17.11.2010 Г. ПО ГР. Д. № 953/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ ОТРЕЧЕНА ВЪЗМОЖНОСТТА НА СТРАДАЩО ОТ ПСИХИЧЕСКО ЗАБОЛЯВАНЕ ЛИЦЕ ДА ПРИДОБИЕ ПРАВО НА СОБСТВЕНОСТ ПОСРЕДСТВОМ ПРИДОБИВЕН СПОСОБ, КОЙТО НЕ ИЗИСКВА РАЗМЯНА НА ПРЕСТАЦИИ И ПОСТИГАНЕ НА СЪГЛАСИЕ, ДОКОЛКОТО РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ. 30 ЗЗД ПРЕДВИЖДА ВЪЗМОЖНОСТ ЗА УНИЩОЖАВАНЕ НА ДОГОВОР, СКЛЮЧЕН ОТ ЛИЦЕ, КОЕТО НЕ Е В СЪСТОЯНИЕ ДА РАЗБИРА СМИСЪЛА И ЗНАЧЕНИЕТО НА ПОСТЪПКИТЕ СИ И ДА ГИ РЪКОВОДИ. ЗАКОНЪТ ОБАЧЕ ПРЕДВИЖДА ВЪЗМОЖНОСТ ДА БЪДЕ НАПРАВЕНО ВЪЗРАЖЕНИЕ ЗА УНИЩОЖАЕМОСТ НА ТОВА ОСНОВАНИЕ САМО ПО ОТНОШЕНИЕ НА СДЕЛКА, НО НЕ И ПО ОТНОШЕНИЕ НА ДРУГО ПРАВНО ДЕЙСТВИЕ, КОЕТО ИМА ЗА ПОСЛЕДИЦА ПРИДОБИВАНЕ НА ПРАВА.

Чл. 79 ЗС
Чл. 82 ЗС
Чл. 1 ЗЛС
Чл. 3, 4 и 5 ЗЛС

Чл. 30 ЗЗД
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 520 ОТ 05.08.2010 Г. ПО ГР. Д. № 1070/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

КОГАТО Е ПРЕДЯВЕН ИСК ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА СОБСТВЕНОСТ, ВЪЗ ОСНОВА НА ДАВНОСТНО ВЛАДЕНИЕ, СЛЕДВА ДА СЕ ДОКАЖАТ СЛЕДНИТЕ ФАКТИ - ОСНОВАНИЕТО, НА КОЕТО СЕ УПРАЖНЯВА ФАКТИЧЕСКАТА ВЛАСТ, СРОКЪТ, В КОЙТО Е ВЛАДЯН ИМОТЪТ И НЕПРЕКЪСНАТОСТ И НЕОБЕЗПОКОЯВАНОСТ НА ВЛАДЕНИЕТО. КОГАТО ОСНОВАНИЕТО Е ВЪЗМЕЗДНО, НО Е ОПОРОЧЕНО ПОРАДИ ЛИПСА НА ФОРМА ИЛИ ФАКТА, ЧЕ ПРЕОБРЕТАТЕЛЯТ НЕ Е СОБСТВЕНИК, ЗАКОНОДАТЕЛЯТ Е ПРИЕЛ, ЧЕ ВЛАДЕЛЕЦЪТ Е ДОБРОСЪВЕСТЕН И Е ДОСТАТЪЧНО ДА СЕ ВЛАДЕЕ В ПЕТГОДИШЕН СРОК, ЗА ДА СТАНЕ СОБСТВЕНИК. В СЛУЧАИТЕ, КОГАТО ВЛАДЕНИЕТО НА ИМОТА Е ПРЕДАДЕНО ВЪЗ ОСНОВА НА ПРЕДВАРИТЕЛЕН ДОГОВОР, ЗАКОНОДАТЕЛЯТ Е ПРИРАВНИЛ ПОСЛЕДИЦИТЕ КАТО ПРИ ДОБРОСЪВЕСТНО ВЛАДЕНИЕ, НО Е ПРИЕЛ, ЧЕ ВЛАДЕНИЕТО СЛЕДВА ДА СЕ УПРАЖНЯВА В ДЕСЕТ ГОДИШЕН СРОК. КУПУВАЧЪТ ПО ПРЕДВАРИТЕЛЕН ДОГОВОР, КОЙТО Е ЗАПЛАТИЛ ЦЕНАТА, ВЛАДЕЕ ИМОТА НА ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, КОЕТО Е ГОДНО ДА ГО НАПРАВИ СОБСТВЕНИК, АКО УПРАЖНЯВА ФАКТИЧЕСКА ВЛАСТ ВЪРХУ ВЕЩТА НЕПРЕКЪСНАТО И НЕОБЕЗПОКОЯВАНО В ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА ДЕСЕТГОДИШЕН СРОК.
Чл. 77 ЗС и
Чл. 79 от ЗС
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 528 ОТ 11.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 1218/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ПРИЗНАНИЕТО НА ПРАВАТА НА СОБСТВЕНИКА ОТ ВЛАДЕЛЕЦА ПРЕКЪСВАТ УСТАНОВЕНОТО ОТ НЕГО ВЛАДЕНИЕ.

ИСКОВАТА ЗАЩИТА НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ ПРЕДПОЛАГА ПОСОЧВАНЕ НА ОСНОВАНИЕТО, НА КОЕТО СЕ ТВЪРДИ, ЧЕ ТО Е ПРИДОБИТО, ЗАЩОТО ТОВА ОЧЕРТАВА ПРЕДМЕТА НА СПОРА И НА ДОКАЗВАНЕ И Е ИЗРАЗ НА ДИСПОЗИТИВНОТО НАЧАЛО В ГРАЖДАНСКИЯ ПРОЦЕС. САМО В РАМКИТЕ НА ПОСОЧЕНОТО ПРИДОБИВНО ОСНОВАНИЕ МОЖЕ ДА СЕ ПРОИЗНЕСЕ СЪДЪТ, ЗАЩОТО ТОВА Е ПРЕДМЕТ НА ИСКА И САМО ПО НЕГО СЕ СЪЗДАВА СИЛА НА ПРЕСЪДЕНО НЕЩО С ДИСПОЗИТИВА НА РЕШЕНИЕТО. В ТОЗИ СМИСЪЛ НАСТОЯЩИЯТ СЪСТАВ ИЗЦЯЛО СПОДЕЛЯ МОТИВИТЕ, ИЗЛОЖЕНИ В ПРИЛОЖЕНОТО Р № 39/17.07.2004 Г. И Р № 1701/20.06.198 Г., С КОИТО ПОСЛЕДОВАТЕЛНО СЕ ПРИЕМА, ЧЕ ПО СВОЙ ПОЧИН, БЕЗ ИЗРИЧНО ЗАЯВЕНО ИЗМЕНЕНИЕ НА ИСКА, СЪДЪТ НЕ МОЖЕ ДА РАЗГЛЕДА ИСКА НА ДРУГО ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, ИЛИ НА НЕПРЕДЯВЕНО ОСНОВАНИЕ ЗА НИЩОЖНОСТ НА СДЕЛКА. ИЩЕЦЪТ МОЖЕ ДА ПОСОЧИ В ИСКОВАТА МОЛБА ПРИ УСЛОВИЯТА НА ЕВЕНТУАЛНОСТ И ДРУГО ОСНОВАНИЕ НА ПРЕТЕНЦИЯТА СИ, РЕСПЕКТИВНО И ДРУГ ПРИДОБИВЕН СПОСОБ ЗА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ ПО ПЕТИТОРЕН ИСК, ИЛИ ПО-КЪСНО ДА ПРЕДЯВИ ИСК НА ДРУГО ПРИДОБИВНО ОСНОВАНИЕ И ВЪВ ВТОРИЯ СЛУЧАЙ НЯМА ДА Е НАЛИЦЕ ОТВОД ЗА ПРИСЪДЕНО НЕЩО, ЗАЩОТО СИЛАТА НА ПРЕСЪДЕНО НЕЩО ОБХВАЩА САМО СТРАНИТЕ, ПРЕДМЕТА НА СПОРА И

ПРЕДЯВЕНОТО ОСНОВАНИЕ НА ТЪРСЕНАТА ЗАЩИТА.

Чл. 84 от ЗС
Чл. 113 и сл. от ЗЗД
Чл. 537, ал. 2 от ГПК
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 532 ОТ 25.05.2011 Г. ПО ГР. Д. № 532/2010 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ВЪЗМОЖНО Е ПРИДОБИВАНЕ НА ИДЕАЛНА ЧАСТ ОТ НЕДВИЖИМ ИМОТ В РАМКИТЕ НА ОБЕМА НА ВЛАДЯНАТА РЕАЛНА ЧАСТ ОТ ЖИЛИЩЕН ИМОТ ЩОМ ОБЕКТА НА ВЛАДЕНИЕ НЕ ОТГОВАРЯ НА ИЗИСКВАНИЯТА ЗА САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ НА СОБСТВЕНОСТ. И В ТОЗИ СЛУЧАЙ СЛЕДВА ДА СЕ ДОКАЖАТ ЕЛЕМЕНТИТЕ НА ВЛАДЕНИЕ - УПРАЖНЯВАНЕТО НА ФАКТИЧЕСКА ВЛАСТ ВЪРХУ СЪОТВЕТНА РЕАЛНА ЧАСТ, НАМЕРЕНИЕТО ЗА ПРИДОБИВАНЕ В СОБСТВЕНОСТ НА ТАЗИ ЧАСТ И НЕВЪЗМОЖНОСТТА ТЯ ДА СЕ ОБОСОБИ КАТО САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ НА СОБСТВЕНОСТ. ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ ПРИ ДОКАЗВАНЕ НА ФАКТИЧЕСКИЯ СЪСТАВ НА ПРИДОБИВНАТА ДАВНОСТ СЕ ПРИДОБИВА В ОБЕМ НА СЪОТНОШЕНИЕТО МЕЖДУ РЕАЛНО ВЛАДЯНАТА ЧАСТ И ЦЕЛИЯ ИМОТ.

Чл. 84 от ЗС
§ 155 от ППЗПИНМ и
§ 290 и сл. от ППЗПИНМ
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 566 ОТ 21.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 1053/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

КОГАТО ЕДИН ОТ НАСЛЕДНИЦИТЕ УПРАЖНЯВА ФАКТИЧЕСКА ВЛАСТ ВЪРХУ ОСТАВЕН В НАСЛЕДСТВО ИМОТ, ТОЙ Е ВЛАДЕЛЕЦ САМО НА ПРИТЕЖАВАНАТА ОТ НЕГО ПО НАСЛЕДСТВО ИДЕАЛНА ЧАСТ ОТ ИМОТА И ДЪРЖАТЕЛ НА ИДЕАЛНИТЕ ЧАСТИ НА ОСТАНАЛИТЕ СЪНАСЛЕДНИЦИ. ЗА ДА СЕ ПРИЕМЕ, ЧЕ ТОЗИ НАСЛЕДНИК Е УСТАНОВИЛ ВЛАДЕНИЕ И ВЪРХУ ПРИТЕЖАВАНИТЕ ОТ ДРУГИТЕ НАСЛЕДНИЦИ ИДЕАЛНИ ЧАСТИ ОТ ИМОТА, НЕ Е ДОСТАТЪЧНО ТОЙ ДА Е УПРАЖНЯВАЛ ФАКТИЧЕСКА ВЛАСТ ВЪРХУ ЦЕЛИЯ НАСЛЕДСТВЕН ИМОТ ПОВЕЧЕ ОТ 10 Г. НЕОБЕЗПОКОЯВАНО ОТ НИКОГО, А Е НЕОБХОДИМО ОСВЕН ТОВА ДА Е ОТБЛЪСНАЛ ВЛАДЕНИЕТО НА ОСТАНАЛИТЕ НАСЛЕДНИЦИ, КАТО Е МАНИФЕСТИРАЛ ЯСНО ПРЕД ТЯХ НАМЕРЕНИЕ СИ ДА ВЛАДЕЕ ЦЕЛИЯ НАСЛЕДСТВЕН ИМОТ САМО ЗА СЕБЕ СИ. САМО В ТОЗИ СЛУЧАЙ СЛЕД ИЗТИЧАНЕ НА 10 Г. ОТ МОМЕНТА, В КОЙТО Е ОТБЛЪСНАЛ ВЛАДЕНИЕТО НА ОСТАНАЛИТЕ НАСЛЕДНИЦИ, ВЛАДЕЕЩИЯТ НАСЛЕДНИК МОЖЕ ДА ПРИДОБИЕ ПО ДАВНОСТ И ТЕХНИТЕ ИДЕАЛНИ ЧАСТИ.

Чл. 79 ЗС
Чл. 108 от ЗС
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 569 ОТ 27.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 693/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

РАЗПОРЕДБИТЕ НА ЧЛ. 72 - 74 ЗС РЕГУЛИРАТ ПРАВООТНОШЕНИЯТА, ПОРОДЕНИ ОТ НЕОСНОВАТЕЛНОТО ОБОГАТЯВАНЕ НА СОБСТВЕНИКА С ПОДОБРЕНИЯТА, ИЗВЪРШЕНИ ОТ ВЛАДЕЛЕЦА НА ВЕЩТА. ТЕ НЕ СЕ ОТНАСЯТ ДО ЛИЦА, КОИТО НЕ УПРАЖНЯВАТ ВЛАДЕНИЕ.

Чл. 72 ЗС -
Чл. 74 ЗС
Постановление № 6 от 1974 г.
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 571 ОТ 14.10.2008 Г. ПО Т. Д. № 313/2008 Г., Т. К., I Т. О. НА ВКС

СЪГЛАСНО ППВС № 6/74 Г., ПРАВО НА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ЗА ИЗВЪРШЕНИ ПОДОБРЕНИЯ В ЧУЖД ИМОТ ПО ЧЛ. 72 И ЧЛ. 74 ЗС ИМА САМО ВЛАДЕЛЕЦЪТ, А НЕ И ДЪРЖАТЕЛЯТ - Т. 1. ПОДОБРЕНИЕ НА ЕДИН ИМОТ Е НАЛИЦЕ, КОГАТО ВЛОЖЕНИТЕ ТРУД, СРЕДСТВА И МАТЕРИАЛИ СА ДОВЕЛИ ДО УВЕЛИЧАВАНЕ НА СТОЙНОСТТА МУ, КАТО УВЕЛИЧЕНИЕТО СЕ ЗАПЛАЩА, ДОКОЛКОТО СЪЩЕСТВУВА КЪМ ДЕНЯ НА ПОСТАНОВЯВАНЕ НА РЕШЕНИЕТО ЗА ЗАПЛАЩАНЕТО МУ - Т. 6 ППВС № 6/74 Г.

СЪГЛАСНО ППВС № 1/79 Г., КОГАТО ДЪРЖАТЕЛ ПОДОБРИ ЧУЖД ИМОТ, ТОГАВА ОБЕДНЕЛИЯТ РАЗПОЛАГА С ИСКА ПО ЧЛ. 59 ЗЗД. В ТОЗИ СЛУЧАЙ ОБЕДНЯВАНЕТО Е НАЛИЦЕ НЕ САМО ПРИ УВЕЛИЧЕНИЕ НА ИМУЩЕСТВОТО НА ЕДНО ЛИЦЕ, НО И КОГАТО СА МУ СПЕСТЕНИ СРЕДСТВА ЗА СМЕТКА НА ИМУЩЕСТВОТО НА ДРУГО ЛИЦЕ.

Чл. 72 ЗС и
Чл. 74 ЗС
Чл. 59 ЗЗД
ППВС № 6/74 г. и
ППВС № 1/79 г.
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 596 ОТ 30.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 1534/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ДОРИ СНАБДЯВАНЕТО НА ОТВЕТНИКА С НОТАРИАЛЕН АКТ ЗА СОБСТВЕНОСТ ВЪЗ ОСНОВА НА ОБСТОЯТЕЛСТВЕНА ПРОВЕРКА ДА ПРЕДСТАВЛЯВА ДЕЙСТВИЕ, С КОЕТО Е ИЗРАЗЕНА ПРОМЯНАТА НА НАМЕРЕНИЕТО НА ОТВЕТНИКА ДА ПРЕВЪРНЕ ДЪРЖАНЕТО НА ИДЕАЛНИТЕ ЧАСТИ НА ИЩЦИТЕ ВЪВ ВЛАДЕНИЕ ЗА СЕБЕ СИ, ОТВЕТНИКЪТ НОСИ ТЕЖЕСТТА ДА ДОКАЖЕ ПЪЛНО И ГЛАВНО, ЧЕ Е ДОВЕЛ ПРОМЯНАТА НА НАМЕРЕНИЕТО СИ ДО ЗНАНИЕТО НА ИЩЦИТЕ, КАКТО ИЗИСКВА УСТАНОВЕНАТА ПРАКТИКА, КОЕТО ОЗНАЧАВА ДА ДОКАЖЕ, ЧЕ Е ВРЪЧИЛ ПРЕПИС ОТ АКТА НА ИЩЦИТЕ ИЛИ ГИ Е УВЕДОМИЛ ЗА НЕГО И ЗАПОЗНАЛ СЪС СЪДЪРЖАНИЕТО МУ.

САМОТО ВПИСВАНЕ НЕ ОЗНАЧАВА, ЧЕ АКТЪТ Е ДОВЕДЕН ДО ЗНАНИЕТО НА ОСТАНАЛИТЕ СЪСОБСТВЕНИЦИ, НЕЗАВИСИМОСТ ОТ ПУБЛИЧНОСТТА НА КНИГИТЕ ПО ВПИСВАНИЯТА. ТАКА Е ЗАЩОТО НЕ СЪЩЕСТВУВА ЗАДЪЛЖЕНИЕ ЗА СОБСТВЕНИЦИТЕ ДА СЛЕДЯТ ЗА СЪДЪРЖАНИЕТО НА КНИГИТЕ ЗА ВПИСВАНИЯ, НИТО УСТАНОВЕНА ОТ ЗАКОНА ПРЕЗУМПЦИЯ, ЧЕ СА ЗАПОЗНАТИ С НЕГО.

УРЕДЕНОТО В ЧЛ. 113 ЗС ДЕЙСТВИЕ НА ВПИСВАНЕТО НЕ ПРЕДВИЖДА ПОДОБНИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ И ПРЕЗУМПЦИЯ. ПРЕДВИДЕНИТЕ ОТ ЗАКОНА ПОСЛЕДИЦИ ОТ ВПИСВАНИЯТА СА НЕБЛАГОПРИЯТНИ ПОСЛЕДИЦИ ЗА ПРЕОБРЕТАТЕЛИТЕ, КОИТО ВПИШАТ ПО-КЪСНО ОТ ДРУГИ ПРЕОБРЕТАТЕЛИ НА ЕДИН И СЪЩИ ПРАВОДАТЕЛ ПОДЛЕЖАЩИ НА ВПИСВАНЕ АКТОВЕ. СЛЕДОВАТЕЛНО РАЗПОРЕДБАТА НЕ ПРЕДВИЖДА ЗАДЪЛЖЕНИЯ И ПОСЛЕДИЦИ ЗА ЛИЦАТА, КОИТО НЕ ВЪЗНАМЕРЯВАТ (ТЕПЪРВА) ДА ПРИДОБИВАТ ПРАВА.

Чл. 69 ЗС
Чл. 113 ЗС
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 740 ОТ 26.10.2010 Г. ПО ГР. Д. № 1935/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ЗА ДА СЕ УСТАНОВИ ВЛАДЕНИЕ ВЪРХУ ДАДЕН ИМОТ ОТ ЕДИН ОТ НАСЛЕДНИЦИТЕ, Е НЕОБХОДИМО ТОЗИ НАСЛЕДНИК ДА Е УПРАЖНЯВАЛ ФАКТИЧЕСКА ВЛАСТ ВЪРХУ НАСЛЕДСТВЕНИЯ ИМОТ ЗА ПЕРИОД ПОВЕЧЕ ОТ 10 ГОДИНИ СЛЕД СМЪРТТА НА НАСЛЕДОДАТЕЛЯ И ДА Е ИЗВЪРШИЛ ДЕЙСТВИЯ, С КОИТО ПО БЕЗСПОРЕН НАЧИН ДА Е ДОВЕЛ ДО ЗНАНИЕТО НА ОСТАНАЛИТЕ НАСЛЕДНИЦИ НАМЕРЕНИЕТО СИ ДА СВОИ ИМОТА.

Чл. 79, ал. 1 от ЗС
Чл. 13 от СК от 1968 г. (отм.) и
Чл. 103 от СК от 1968 г. (отм.)
Чл. 5 и сл. ЗН
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 794 ОТ 12.11.2009 Г. ПО ГР. Д. № 2686/2008 Г., Г. К., III Г. О. НА ВКС

КОНСТИТУЦИОННАТА РАЗПОРЕДБА НЕ ЗАСЯГА И НЕ ИЗКЛЮЧВА ПРИЛАГАНЕТО НА ИНСТИТУТА НА ПРИДОБИВНАТА ДАВНОСТ, КАТО УСТАНОВЕНО В ЗАКОНА ОСНОВАНИЕ ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА СОБСТВЕНОСТ - ЧЛ. 77 ОТ ЗС, ВР. ЧЛ. 17, АЛ. 1 ОТ КОНСТИТУЦИЯТА.

Чл. 77 от ЗС, вр.
Чл. 17, ал. 1 от Конституцията
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 958 ОТ 15.12.2009 Г. ПО ГР. Д. № 2246/2008 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

СЪГЛАСНО ЧЛ. 82 ОТ ЗАКОНА ЗА СОБСТВЕНОСТТА, ВЛАДЕЛЕЦЪТ МОЖЕ ДА ПРИСЪЕДИНИ КЪМ СВОЕТО ВЛАДЕНИЕ И ВЛАДЕНИЕТО НА ПРАВОДАТЕЛЯ СИ. СЛЕДОВАТЕЛНО, ЗА ДА Е ДОПУСТИМО ПРИСЪЕДИНЯВАНЕ НА ВЛАДЕНИЕТО, СЛЕДВА ДА Е НАЛИЦЕ ПРАВОПРИЕМСТВО МЕЖДУ ПРЕДИШНИЯ И НАСТОЯЩИЯ ВЛАДЕЛЕЦ НА ИМОТА. ТОВА ПРАВОПРИЕМСТВО МОЖЕ ДА Е УНИВЕРСАЛНО /НАПРИМЕР ПРИ НАСЛЕДЯВАНЕ/ ИЛИ ЧАСТНО /НАПРИМЕР В СЛУЧАИТЕ НА ПРОДАЖБА, ДАРЕНИЕ НА

ИМОТА ИЛИ ДРУГИ ДЕРИВАТИВНИ СПОСОБИ ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА СОБСТВЕНОСТТА/. ВЪВ ВТОРИЯ СЛУЧАЙ, ЗА ДА МОЖЕ ЧАСТНИЯТ ПРАВОПРИЕМНИК ДА ПРИСЪЕДИНИ ВЛАДЕНИЕТО НА ПРАВОДАТЕЛЯ СИ, САМОТО ПРАВОПРИЕМСТВО СЛЕДВА ДА Е ДЕЙСТВИТЕЛНО /ТОЕСТ, ДОГОВОРЪТ ЗА ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ИМОТА СЛЕДВА ДА Е ДЕЙСТВИТЕЛЕН, ВКЛЮЧИТЕЛНО И ДА Е СКЛЮЧЕН В ПРЕДВИДЕНАТА В ЗАКОНА ФОРМА ЗА ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ НА ДОГОВОРА/. ПРИ НЕФОРМАЛНА ПРИЖИВНА ДЕЛБА НА НАСЛЕДСТВЕНИ НЕДВИЖИМИ ИМОТИ, НЕ Е НАЛИЦЕ ЧАСТНО ПРАВОПРИЕМСТВО, ТЪЙ КАТО ДЕЛБАТА Е НИЩОЖНА ПОРАДИ НЕСПАЗВАНЕ НА ПРЕДВИДЕНАТА В ЗАКОНА ФОРМА ЗА ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ НА ДЕЛБА НА НЕДВИЖИМИ ИМОТИ.

Чл. 79 от ЗС
Чл. 82 от ЗС
Чл. 290 ГПК

ПРЕРАБОТВАНЕ И ПРИСЪЕДИНЯВАНЕ

РЕШЕНИЕ № 14 ОТ 04.02.2011 Г. ПО ГР. Д. № 1286/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

ОТ СЪЩЕСТВЕНО ЗНАЧЕНИЕ Е ДАЛИ КЪМ МОМЕНТА НА ВЛИЗАНЕ В СИЛА НА ЗАКОНА СЪЩЕСТВУВАТ ОСНОВИТЕ И ОГРАЖДАЩИТЕ СТЕНИ НА ОТЧУЖДЕНИЯ ОБЕКТ, КАКТО И ДАЛИ ВСЛЕДСТВИЕ ОТ ИЗВЪРШЕНО ПРИСТРОЯВАНЕ И НАДСТРОЯВАНЕ СЪЩИЯТ НЕ Е РЕАЛНО ПРИСЪЕДИНЕН КЪМ НОВОИЗГРАДЕН ОБЕКТ ПО ПРАВИЛОТО НА ЧЛ. 97 ЗС И ДАЛИ В ПОСЛЕДНИЯ СЛУЧАЙ ОТДЕЛЯНЕТО НА СЪЩЕСТВУВАЩАТА ПРЕДИ ОТЧУЖДАВАНЕТО ЧАСТ ОТ ОБЕКТА МОЖЕ ДА БЪДЕ ИЗВЪРШЕНО БЕЗ СЪЩЕСТВЕНО ПОВРЕЖДАНЕ НА НОВОИЗГРАДЕНИЯ ОБЕКТ. ИЗВЪРШЕНАТА СЛЕД ОТЧУЖДАВАНЕТО ПОДМЯНА НА ВЪТРЕШНИТЕ СТЕНИ ПРЕДСТАВЛЯВА ВЪТРЕШНО ПРЕУСТРОЙСТВО, КОЕТО НЕ ВОДИ ДО ВЪЗНИКВАНЕ НА НОВ ОБЕКТ НА ПРАВО НА СОБСТВЕНОСТ, РАЗЛИЧЕН ОТ ОТЧУЖДЕНИЯ, АКО ОГРАЖДАЩИТЕ СТЕНИ СА ЗАПАЗЕНИ. ПОДМЯНАТА НА ЧАСТ ОТ ПОДОВИТЕ КОНСТРУКЦИИ И ПОКРИВНАТА КОНСТРУКЦИЯ НЕ ОБУСЛАВЯ ИЗВОД ЗА ВЪЗНИКВАНЕ НА НОВ ОБЕКТ, А СОЧИ САМО НА УКРЕПВАНЕ НА ВЕЧЕ СЪЩЕСТВУВАЩИЯ С ЦЕЛ НЕГОВОТО ЗАПАЗВАНЕ И ВЪЗМОЖНОСТ ДА ПО-НАТАТЪШНА ЕКСПЛОАТАЦИЯ.

Чл. 97 ЗС
Чл. 290 ГПК -
Чл. 293 ГПК
ЗНЧИМП

РЕШЕНИЕ № 707 ОТ 25.10.2010 Г. ПО ГР. Д. № 48/2010 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

СЪГЛАСНО ЧЛ. 98 ОТ ЗС ПРИНАДЛЕЖНОСТТА СЛЕДВА СОБСТВЕНОСТТА НА ВЕЩТА, КОЯТО ОБСЛУЖВА. КОГАТО КЪМ НЯКОЛКО ЕТАЖНА СГРАДА Е ИЗГРАДЕНА ПРИСТРОЙКА, КОЯТО ПО АРХИТЕКТУРЕН ПРОЕКТ Е ПРЕДВИДЕНА БЕЗ САМОСТОЯТЕЛЕН ВХОД, А С ВХОД ОТ КЪМ ПЪРВИЯ ЕТАЖ НА СГРАДАТА, ТО ТАЗИ ПРИСТРОЙКА НЕ Е САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ НА СОБСТВЕНОСТ, А ПРИНАДЛЕЖНОСТ КЪМ ЕТАЖА, КОЙТО ОБСЛУЖВА- В СЛУЧАЯ КЪМ ПЪРВИЯ ЕТАЖ ОТ СГРАДАТА.

ПОРАДИ ТОВА И СЪГЛАСНО ЧЛ. 97 И ЧЛ. 98 ОТ ЗС ТАЗИ ПРИСТРОЙКА Е СОБСТВЕНОСТ НА СОБСТВЕНИКА НА ПЪРВИЯ ЕТАЖ.

Чл. 97 от ЗС и
Чл. 98 от ЗС
Чл. 4 от ЗВСВНОИ
Чл. 290 ГПК

ПРИРАЩЕНИЯ

РЕШЕНИЕ № 42 ОТ 13.08.2010 Г. ПО ГР. Д. № 121/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

СОБСТВЕНИКЪТ НА ТЕРЕНА Е СОБСТВЕНИК И НА ВСИЧКО, ИЗГРАДЕНО ВЪРХУ НЕГО.

Чл. 92 ЗС
Чл. 108 ЗС
Чл. 2, ал. 3 ЗОС (отм.)

РЕШЕНИЕ № 227 ОТ 21.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 50/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

ЖСК Е САМОСТОЯТЕЛНО ЮРИДИЧЕСКО ЛИЦЕ И КАТО ТАКОВА Е НОСИТЕЛ НА ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ, ВКЛЮЧИТЕЛНО И НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ. ИМЕННО ЖСК, СЛЕД ЗАВЪРШВАНЕ НА СТРОЕЖА НА СГРАДАТА ИЗГРАДЕНА ВЪРХУ СОБСТВЕН ТЕРЕН ИЛИ ПО СИЛАТА НА УРЕДЕНА СУПЕРФИЦИЯ, СТАВА НЕИН СОБСТВЕНИК. ОТДЕЛНИТЕ ЧЛЕНОВЕ СТАВАТ СОБСТВЕНИЦИ НА ОТРЕДЕНИТЕ ИМ ОБЕКТИ СЛЕД СНАБДЯВАНЕТО ИМ С НОТАРИАЛНИ АКТОВЕ.

Чл. 92 ЗС
Чл. 2, ал. 2 ЗВСОНИ
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 331 ОТ 27.04.2010 Г. ПО ГР. Д. № 4043/2008 Г., Г. К., III Г. О. НА ВКС

СТОПАНСКАТА ПОСТРОЙКА ПО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕТО СИ ПРЕДСТАВЛЯВА ВТОРОСТЕПЕННА СГРАДА, КОЯТО НЯМА САМОСТОЯТЕЛНО СЪЩЕСТВУВАНЕ, ДОКОЛКОТО ЛИПСВАТ НАДЛЕЖНИ СТРОИТЕЛНИ КНИЖА, ОТ КОИТО ДА СЕ НАПРАВИ ИЗВОД ЗА ОБОСОБЯВАНЕТО Й КАТО САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ. СОБСТВЕНИКЪТ НА ЗЕМЯТА Е СОБСТВЕНИК И НА ПОСТРОЙКИТЕ И НАСАЖДЕНИЯТА ВЪРХУ НЕЯ, АКО НЕ Е УГОВОРЕНО ДРУГО (ЧЛ. 92 ОТ ЗС). СЛЕДОВАТЕЛНО, ИМА ПРАВНА ВЪЗМОЖНОСТ ДА СЕ ОБОРИ УСТАНОВЕНОТО ОТ ЗАКОНА ПРЕДПОЛОЖЕНИЕ, ЧЕ ПОСТРОЕНОТО ПРИНАДЛЕЖИ НА ЛИЦЕ РАЗЛИЧНО ОТ СОБСТВЕНИЦИТЕ НА ЗЕМЯТА, НО САМО ПРИ УСЛОВИЕ, ЧЕ СГРАДАТА НЯМА ОБСЛУЖВАЩ, ПОМОЩЕН ХАРАКТЕР.

Чл. 92 от ЗС
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 529 ОТ 09.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 1129/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ЩОМ ПРОДАВАЧЪТ НЕ Е ИЗКЛЮЧИЛ ИЗРИЧНО ОТ ПРОДАЖБА ВЕЩИ (ПОДОБРЕНИЯТА), КОИТО СЕ НАМИРАТ В МЯСТОТО, ТО КУПУВАЧЪТ ПРИДОБИВА ВСИЧКО, КОЕТО СЕ НАМИРА В МЯСТОТО.

ЗАПАЗВАНЕТО НА СОБСТВЕНОСТТА ВЪРХУ СГРАДАТА, ОТДЕЛНО ОТ МЯСТОТО, ТРЯБВА ДА БЪДЕ ИЗРИЧНО УГОВОРЕНО В НОТАРИАЛНИЯ АКТ, ЗА ДА СЕ СМЯТА ОБОРЕНА ПРЕЗУМПЦИЯТА ПО ЧЛ. 92 ЗС.

КОГАТО СЪС СДЕЛКА СЕ ПРЕХВЪРЛЯ ЗЕМЯ, БЕЗ ДА СЕ ИЗКЛЮЧАТ ИЗРИЧНО ПОДОБРЕНИЯТА И СГРАДИТЕ, НАМИРАЩИ СЕ ВЪРХУ НЕЯ, СЧИТА СЕ, ЧЕ И ТЕ СА ПРЕХВЪРЛЕНИ, МАКАР ДА НЕ СЕ СОЧАТ В ДОГОВОРА. ВЪВ ВСИЧКИ СЛУЧАИ ОБАЧЕ ДЕЙСТВИТЕЛНАТА ВОЛЯ НА СТРАНИТЕ СЛЕДВА ДА СЕ ИЗВЛИЧА ЧРЕЗ ТЪЛКУВАНЕ НА ОТРАЗЕНОТО В НОТАРИАЛНИЯ АКТ ПО РЕДА НА ЧЛ. 20 ЗЗД.

Чл. 92 ЗС
Чл. 20 ЗЗД
Чл. 108 ЗС
Чл. 290 ГПК

ЗАЩИТА НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ

РЕШЕНИЕ № 46 ОТ 26.05.2011 Г. ПО ГР. Д. № 438/2010 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ИСКЪТ С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 109 ОТ ЗС ПРЕДОСТАВЯ ПРАВНА ЗАЩИТА НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ ИЛИ НА ОГРАНИЧЕНО ВЕЩНО ПРАВО СРЕЩУ ВСЯКО ПРЯКО ИЛИ КОСВЕНО НЕОСНОВАТЕЛНО ВЪЗДЕЙСТВИЕ, ПОСЕГАТЕЛСТВО ИЛИ ВРЕДНО ОТРАЖЕНИЕ НАД ОБЕКТА НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ. ТО МОЖЕ И ДА НЕ НАКЪРНЯВА ВЛАДЕНИЕТО, НО САМО ДА ОГРАНИЧАВА, СМУЩАВА И ПРЕЧИ НА ДОПУСТИМОТО ПЪЛНОЦЕННО ПОЛЗВАНЕ НА ВЕЩТА СПОРЕД НЕЙНОТО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ ИЛИ ДА СЪЗДАВА ОПАСНОСТ ОТ ТАКОВА ВЪЗДЕЙСТВИЕ. АКО ИЗТОЧНИК НА ТОВА НЕПРАВОМЕРНО ВЪЗДЕЙСТВИЕ Е СТРОЕЖ В СЪСЕДЕН ИМОТ ИЛИ НЕПОСРЕДСТВЕНО НА ГРАНИЦАТА НА ИМОТА - СОБСТВЕНОСТ НА ИЩЕЦА ПО ИСКА С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 109 ОТ ЗС, ЗАИНТЕРЕСОВАНИЯТ СОБСТВЕНИК МОЖЕ ДА ИСКА ПРЕМАХВАНЕТО НА ТОЗИ СТРОЕЖ. САМ ПО СЕБЕ СИ ВЕЩНОПРАВНИЯТ И ГРАДОУСТРОЙСТВЕН СТАТУТ НА НАМИРАЩА СЕ В СЪСЕДЕН ИМОТ ИЛИ НА ГРАНИЦАТА НА ИМОТА ПОСТРОЙКА НЕ МОЖЕ ДА ОБУСЛОВИ ИЗВОД ЗА ОСНОВАТЕЛНОСТ НА ИСК ПО ЧЛ. 109 ОТ ЗС, ТЪЙ КАТО НЕ ТОЗИ СТАТУТ НА ПОСТРОЙКАТА ПРЕЧИ НА СОБСТВЕНИКА НА СЪСЕДЕН ИМОТ ДА УПРАЖНЯВА В ПЪЛЕН ОБЕМ ПРАВОТО СИ НА СОБСТВЕНОСТ. СТАТУТЪТ НА ПОСТРОЙКАТА ИМА ЗНАЧЕНИЕ САМО В ХИПОТЕЗАТА, КОГАТО ПОСТРОЕНОТО ПРЕЧИ НА УПРАЖНЯВАНЕТО НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ ВЪРХУ СЪСЕДЕН ИМОТ.

Чл. 109 ЗС

РЕШЕНИЕ № 86 ОТ 07.04.2010 Г. ПО ГР. Д. № 110/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

В НАСТОЯЩЕТО ПРОИЗВОДСТВО, С ОГЛЕД КАЧЕСТВОТО СИ НА ОТВЕТНИК ПО ПРЕДЯВЕНИ СРЕЩУ НЕГО ИСКОВЕ, КАСАТОРЪТ СЕ БРАНИ ПРОТИВ АКТИВНАТА

МАТЕРИАЛНА ЛЕГИТИМАЦИЯ НА ИЩЦИТЕ, КАТО ПОДДЪРЖАНОТО ОТ НЕГО ПРАВОИЗКЛЮЧВАЩО ВЪЗРАЖЕНИЕ Е ДОПУСТИМО С ОГЛЕД ФАКТА, ЧЕ СЪЩИЯТ СЕ НАМИРА В СПОРНИЯ ИМОТ. БЕЗ ЗНАЧЕНИЕ Е ОБСТОЯТЕЛСТВОТО, ЧЕ ТАЗИ ФАКТИЧЕСКА ВЛАСТ Е БЕЗ ОСНОВАНИЕ, С ОГЛЕД ЛИПСАТА НА ПЪРВАТА ОТ ПРЕДВИДЕНИТЕ В ЧЛ. 108 ЗС КУМУЛАТИВНО ПРЕДВИДЕНИ ПРЕДПОСТАВКИ - ИЩЕЦЪТ ДА Е СОБСТВЕНИК. С ОГЛЕД ДАННИТЕ ЗА ПОДПИСВАНЕ НА ДОГОВОРА ЗА ПРОДАЖБА НА ОБЩИНСКИЯ ИМОТ ОТ ЛИЦЕ, КОЕТО НЕ Е ИМАЛО КАЧЕСТВОТО НА КМЕТ НА ОБЩИНАТА, ТО И ИЩЦИТЕ НЕ МОГАТ ДА СЕ ЛЕГИТИМИРАТ КАТО СОБСТВЕНИЦИ, С ОГЛЕД ЛИПСАТА НА ВЕЩНОПРЕХВЪРЛИТЕЛНО ДЕЙСТВИЕ НА ДОГОВОРА, А ОТТУК И НА ПОСЛЕДВАЩИТЕ ПРЕХВЪРЛИТЕЛНИ СДЕЛКИ. ПРИ ПРЕДЯВЕН ИСК ПО ЧЛ. 108 ЗС СЪЩИТЕ ИМАТ ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ ДА УСТАНОВЯТ ТВЪРДЯНОТО ОТ ТЯХ ПРАВО НА СОБСТВЕНОСТ, КОЕТО В СЛУЧАЯ НЕ Е ДОКАЗАНО, ПОРАДИ КОЕТО И ПРИ ЛИПСА НА ТАЗИ ПРЕДПОСТАВКА РЕВАНДИКАЦИОННИЯТ ИМ ИСК И ОБУСЛОВЕНИЯ ОТ НЕГО ИСК ЗА ЗАПЛАЩАНЕ НА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ЗА ПОЛЗУВАНЕТО НА ИМОТА СА НЕОСНОВАТЕЛНИ.

Чл. 108 ЗС

Чл. 59 ЗЗД

РЕШЕНИЕ № 127 ОТ 12.05.2011 Г. ПО ГР. Д. № 484/2010 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

САМ ПО СЕБЕ СИ ВЕЩНОПРАВНИЯТ И ГРАДОУСТРОЙСТВЕНИЯТ СТАТУТ НА ЕДНА ПОСТРОЙКА НЕ МОЖЕ ДА ОБУСЛОВИ ИЗВОД ЗА ОСНОВАТЕЛНОСТ НА ПРЕДЯВЕНА ПО РЕДА НА ЧЛ. 109 ЗС ПРЕТЕНЦИЯ, ТЪЙ КАТО НЕ ТОЗИ СТАТУТ НА ПОСТРОЙКАТА ПРЕЧИ НА СОБСТВЕНИКА НА СЪСЕДЕН ИМОТ ДА УПРАЖНЯВА В ПЪЛЕН ОБЕМ ПРАВОТО СИ НА СОБСТВЕНОСТ. СТАТУТЪТ НА ПОСТРОЙКАТА ОБАЧЕ ИМА ЗНАЧЕНИЕ В ХИПОТЕЗА, ПРИ КОЯТО ПОСТРОЕНОТО ПРЕЧИ ЗА УПРАЖНЯВАНЕТО НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ ВЪРХУ СЪСЕДНИЯ ИМОТ, КАТО ОТ СЪЩЕСТВЕНО ЗНАЧЕНИЕ Е ГРАДОУСТРОЙСТВЕНИЯТ СТАТУТ НА ПОСТРОЕНОТО КЪМ МОМЕНТА НА ПРЕДЯВЯВАНЕТО НА ИСКА. СГРАДА, КОЯТО НЯМА ТРАЕН ГРАДОУСТРОЙСТВЕН СТАТУТ ПО ДЕЙСТВУВАЩИЯ ПУП СЪГЛАСНО § 50 ПЗР З. (ОТМ.) И § 17, АЛ. 2 ПЗР ЗУТ И КОЯТО ЗАСЯГА ПРАВАТА НА СОБСТВЕНИКА НА СЪСЕДЕН ИМОТ, ПОДЛЕЖИ НА ПРЕМАХВАНЕ ПО РЕДА НА ЧЛ. 109 ЗС, ДОРИ АКО КЪМ МОМЕНТА НА ПОСТРОЯВАНЕТО Й Е ОТГОВАРЯЛА НА ВСИЧКИ ЗАКОНОВИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА СТРОИТЕЛСТВО И НЕ ПРЕДСТАВЛЯВА НЕЗАКОНЕН СТРОЕЖ.

Чл. 109 ЗС

Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 143 ОТ 31.05.2011 Г. ПО ГР. Д. № 89/2011 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

ЗА СТОПАНСКАТА ОПРАВДАНОСТ НА ДАДЕНО ДЕЙСТВИЕ СЛЕДВА ДА СЪДИ ПО СЪОТНОШЕНИЕТО НА ПОЛЗИТЕ И ВРЕДИТЕ, КОИТО ТО ПРИЧИНЯВА. ТО БИ БИЛО СТОПАНСКИ ОПРАВДАНО, АКО РАЗХОДИТЕ И УСИЛИЯТА ПО ОСЪЩЕСТВЯВАНЕТО МУ, КАКТО И ВРЕДИТЕ, КОИТО НАНАСЯ, СА ПО-МАЛКИ В СРАВНЕНИЕ С ОЧАКВАНИЯ ПОЛОЖИТЕЛЕН ЕФЕКТ ОТ НЕГО. ПРЕЗ ПРИЗМАТА НА ГОРНОТО НАСТОЯЩИЯТ СЪСТАВ НАМИРА, ЧЕ ПРЕЦЕНКАТА ДАЛИ Е СТОПАНСКИ НЕОПРАВДАНО

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО НА ПРЕДИШНОТО ПОЛОЖЕНИЕ НА ПРЕУСТРОЕН МАГАЗИН СЛЕДВА ДА СЕ ИЗВЪРШИ ВЪЗ ОСНОВА НА КОНКРЕТНИ КРИТЕРИИ КАТО: А/ СТОЙНОСТ И СЛОЖНОСТ НА ТОВА ПРЕУСТРОЙСТВО - АКО Е СВЪРЗАНО С ВИСОКИ РАЗХОДИ, ПРЕДВИД СТОЙНОСТТА НА МАГАЗИНИТЕ И БЪДЕЩОТО ИМ ПОЛЗВАНЕ, ТО БИ БИЛО СТОПАНСКИ НЕОПРАВДАНО; Б/ ЗАСЯГАНЕ НА ЧУЖДИ ПРАВА - АКО ПРЕУСТРОЙСТВОТО СЪЗДАВА СЪЩЕСТВЕНИ НЕУДОБСТВА И НАКЪРНЯВА СЪСЕДНИ ИМОТИ, ТАКА ЧЕ ДА НЕ МОГАТ ДА СЕ ПОЛЗВАТ ПО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ, ТОГАВА ТО СЪЩО Е СТОПАНСКИ НЕОПРАВДАНО.

Чл. 108 ЗС

Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 132 ОТ 30.03.2010 Г. ПО ГР. Д. № 66/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

С ОСЪДИТЕЛНИЯ НЕГАТОРЕН ИСК ПО ЧЛ. 109 ЗС СЕ БРАНИ ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ СРЕЩУ ВСЯКО НЕОСНОВАТЕЛНО ДЕЙСТВИЕ ИЛИ БЕЗДЕЙСТВИЕ, ЗАСЯГАЩО ВЕЩТА, ОБЕКТ НА ВЕЩНОТО ПРАВО.

Чл. 109 ЗС

Чл. 295, ал. 2 от ГПК

Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 139 ОТ 25.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 457/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

САМИЯ ФАКТ НА ИЗГРАЖДАНЕ НА НЕЗАКОННА ПОСТРОЙКА НЕ ДАВА ОСНОВАНИЕ ДА СЕ ИСКА ПРЕМАХВАНЕТО Й, ОСВЕН АКО СЪЗДАДЕНОТО СЪСТОЯНИЕ НАРУШАВА ЧУЖДИ ПРАВА.

ИСКЪТ ПО ЧЛ. 109 ЗС ДАВА ПРАВНА ЗАЩИТА СРЕЩУ НЕПРАВОМЕРНИТЕ ДЕЙСТВИЯ НА ТРЕТИ ЛИЦА, С КОИТО СЕ СЪЗДАВАТ ПРЕЧКИ ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ПРАВОМОЩИЯТА НА СОБСТВЕНИКА НЕОБЕЗПОКОЯВАНО И В ПЪЛЕН ОБЕМ СПОРЕД ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕТО НА ВЕЩТА. В ОБСТОЯТЕЛСТВЕНАТА ЧАСТ НА ИСКОВАТА МОЛБА ИЩЕЦЪТ, ПРЕДЯВИЛ НЕГАТОРНИЯ ИСК СЛЕДВА ДА ПОСОЧИ КАКВИ СА ИЗВЪРШЕНИТЕ ОТ ОТВЕТНИКА ДЕЙСТВИЯ, С КАКВО ТЕ СМУЩАВАТ НЕГОВОТО ПРАВО НА СОБСТВЕНОСТ И В РАМКИТЕ НА ТОВА ОСНОВАНИЕ, КАКТО И НА ФОРМУЛИРАНИЯ ПЕТИТУМ СЪДЪТ Е ДЛЪЖЕН ДА ДАДЕ ЗАЩИТА НА СПОРНОТО ПРАВО. ОТ ДРУГА СТРАНА ЗАЩИТАТА НА СОБСТВЕНОСТТА ПО РЕДА НА ЧЛ. 109 ЗС СЛЕДВА ДА СЪОТВЕТСТВА НА НАРУШЕНИЕТО И ДА СЕ ОГРАНИЧАВА С ИСКАНЕ ЗА ПРЕУСТАНОВЯВАНЕ САМО НА ОНЕЗИ ДЕЙСТВИЯ ИЛИ СЪСТОЯНИЯ, В КОИТО СЕ СЪСТОИ НЕПРАВОМЕРНОТО ВЪЗДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ ВЕЩНОТО ПРАВО НА ИЩЕЦА, БЕЗ ДА ГИ НАДХВЪРЛЯ.

Чл. 109 ЗС

Чл. 42, ал. 3 ЗУТ

Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 149 ОТ 13.04.2010 Г. ПО ГР. Д. № 3830/2008 Г., Г. К., III Г. О. НА ВКС

ИСКЪТ С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 109 ЗС СЛУЖИ ЗА ЗАЩИТА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ СРЕЩУ НЕОСНОВАТЕЛНО ВЪЗДЕЙСТВИЕ И ПОСЕГАТЕЛСТВА ВЪРХУ ОБЕКТА НА СОБСТВЕНОСТ. ОТ ХАРАКТЕРА НА ИСКА СЛЕДВА, ЧЕ ВСЯКО УВРЕЖДАЩО ВЪЗДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ ИМОТА НА ИЩЕЦА МОЖЕ ДА БЪДЕ ПРЕДМЕТ НА ПРЕДВИДЕНАТА ПЕТИТОРНА ЗАЩИТА, Т. Е. ВСЯКО ВЪЗДЕЙСТВИЕ, КОЕТО ПРОТИВОРЕЧИ НА УСТАНОВЕНИЯ ПРАВЕН РЕЖИМ НА ПОЛЗУВАНЕ НА ИМОТИТЕ ПО ТОЗИ НАЧИН, НАКЪРНЯВА ЧУЖДИТЕ ПРАВА.

Чл. 109 от ЗС

Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 150 ОТ 25.05.2011 Г. ПО ГР. Д. № 551/2010 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

НЕ ВСЯКО ВЪЗДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ ИМОТ МОЖЕ ДА ОБОСНОВЕ ОСНОВАТЕЛНОСТ НА ПРЕДЯВЕН ПО РЕДА НА ЧЛ. 109 ЗС ИСК, А САМО ОНОВА ВЪЗДЕЙСТВИЕ, КОЕТО ЗАСЯГА НЕОСНОВАТЕЛНО ОБЕКТА, ПРИНАДЛЕЖАЩ НА ПРЕДЯВИЛОТО ИСКА ЛИЦЕ И ПОСРЕДСТВОМ КОЕТО ОБЕКТИВНО СЕ СЪЗДАВАТ ПРЕЧКИ ЗА УСТАНОВЕНИЯ ПРАВЕН РЕЖИМ НА ПОЛЗУВАНЕ НА ИМОТА И ПО ТОЗИ НАЧИН СЕ НАКЪРНЯВАТ ПРАВАТА НА СОБСТВЕНИКА И СЕ СЪЗДАВАТ ПРЕЧКИ ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ ДА БЪДЕ УПРАЖНЯВАНО В ПЪЛЕН ОБЕМ.

ПРЕЧКИТЕ ЗА ПОЛЗУВАНЕТО НА ИМОТА СЪЩО СЛЕДВА ДА СА ОБЕКТИВНИ, Т.Е. САМОТО ИМ ЕСТЕСТВО ДА ПРЕПЯТСТВУВА ВЪЗМОЖНОСТТА ЗА ПОЛЗУВАНЕ НА ИМОТА И ТО ЧРЕЗ ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ САМИЯ ИМОТ, ПРИ КОЕТО СЪЩИЯТ ДА НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ ПОЛЗУВАН СПОРЕД НЕГОВОТО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ, Т.Е. ОТ СЪЩЕСТВЕНО ЗНАЧЕНИЕ Е ЕСТЕСТВОТО НА ПРАВОТО, КОЕТО Е ПРЕДМЕТ НА ЗАЩИТА. ДЕЙСТВИЯТА НА ТРЕТИ ЛИЦА, КОИТО СЪЗДАВАТ ПСИХИЧЕСКИ ДИСКОМФОРТ, АКО СА ИЗВЪРШЕНИ В НАРУШЕНИЕ НА УСТАНОВЕНА ОТ НОРМАТИВЕН АКТ ЗАБРАНА, СОЧАТ НА НАРУШАВАНЕ НА ДРУГ ВИД ПРАВО, РАЗЛИЧНО ОТ ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ ВЪРХУ НЕДВИЖИМ ИМОТ ОСОБЕНО АКО ПРЕДСТАВЛЯВАТ ПО ЕСТЕСТВОТО СИ АДМИНИСТРАТИВНА ДЕЙНОСТ.

Чл. 109 ЗС

Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 172 ОТ 26.02.2010 Г. ПО ГР. Д. № 156/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

СЛЕД ПРЕКРАТЯВАНЕТО НА БРАКА СЪПРУЗИТЕ СА СЪСОБСТВЕНИЦИ И ПО ИСК ПО ЧЛ. 108 ОТ ЗС, ПРЕДЯВЕН ОТ БИВШ СЪПРУГ ПРОТИВ ЕООД, ЧИЙТО ЕДИНСТВЕН СОБСТВЕНИК НА КАПИТАЛА И УПРАВИТЕЛ Е ДРУГИЯТ СЪПРУГ, ПРИТЕЖАВАЩ ИДЕАЛНА ЧАСТ ОТ МАГАЗИНА, НЕ МОЖЕ ДА СЕ ИСКА РЕВАНДИКАЦИЯ НА ЦЯЛАТА ВЕЩ, КАКТО ОТ ТРЕТО ЛИЦЕ ДОРИ ТОЙ ДА ГО ПОЛЗВА ЧРЕЗ ПРИТЕЖАВАНОТО ЕООД. МОЖЕ ДА СЕ РЕВАНДИКИРА САМО НА ПРИТЕЖАВАНАТА ОТ ИЩЕЦА ЧАСТ.

ДОПУСНАТОТО ОБЕЗПЕЧЕНИЕ НА БЪДЕЩ ИСК ЧРЕЗ ОТНЕМАНЕ ФАКТИЧЕСКАТА ВЛАСТ ВЪРХУ ВЕЩТА ОТ ОТВЕТНИКА НЕ ОЗНАЧАВА ЛИПСА НА ТРЕТАТА ПРЕДПОСТАВКА ЗА УВАЖАВАНЕ НА ИСКА ПО ЧЛ. 108 ОТ ЗС.

ЗАКОНОДАТЕЛЯТ, УРЕЖДАЙКИ В ЧЛ. 22, АЛ. 1 ОТ СК (ОТМ.) ВЪЗМОЖНОСТТА ВСЕКИ ОТ СЪПРУЗИТЕ ДА ПОЛЗВА И ДА УПРАВЛЯВА ОБЩАТА ВЕЩ - СЪПРУЖЕСКА

ОБЩНОСТ И ОТЧИТАЙКИ СПЕЦИФИКАТА НА ОТНОШЕНИЯТА МЕЖДУ СЪПРУЗИТЕ, НЕ Е ПРЕДВИДИЛ ВЪЗМОЖНОСТ ЗА ТЪРСЕНЕ НА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ОТ ЛИШЕНИЯ ОТ ПОЛЗВАНЕ НА ВЕЩТА - СЪПРУЖЕСКА ОБЩНОСТ ОТ ДРУГИЯ СЪПРУГ ДО ПРЕКРАТЯВАНЕТО НА СИО.

Чл. 108 ЗС
Чл. 321 ГПК (отм.)
Чл. 22, ал. 1 от СК (отм.)
Чл. 59 от ЗЗД
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 173 ОТ 07.04.2010 Г. ПО ГР. Д. № 527/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

СЛЕД ВЛИЗАНЕ В СИЛА НА ЗАКОНА ЗА КАДАСТЪРА И ИМОТНИЯ РЕГИСТЪР СЕ ИЗРАБОТВАТ КАДАСТРАЛНИ КАРТИ И КАДАСТРАЛЕН РЕГИСТЪР, КОИТО СЪГЛАСНО ЧЛ. 2 ОТ ЗАКОНА ИМАТ ЧИСТО ИНФОРМАТИВНО ЗНАЧЕНИЕ, НО ГРЕШКИТЕ В КОЙТО, КОГАТО СА СВЪРЗАНИ СЪС СПОР ЗА МАТЕРИАЛНО ПРАВО, СЕ ОТСТРАНЯВАТ ПО РЕДА НА ЧЛ. 53, АЛ. 2 СЛЕД РЕШАВАНЕТО НА СПОРА ПО СЪДЕБЕН РЕД. СЛЕДОВАТЕЛНО ОТРАЗЯВАНЕТО НА ДАДЕН ИМОТ В КАДАСТРАЛНИЯ ПЛАН ИЛИ В КАДАСТРАЛНАТА КАРТА НЯМАТ ПРЯКО ДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ ДЕЙСТВИТЕЛНО ПРИТЕЖАВАНИТЕ ВЕЩНИ ПРАВА И НЕ СЪСТАВЛЯВАТ ПРЕЧКА ЗА ТЯХНАТА ЗАЩИТА ПО СЪДЕБЕН РЕД.

Чл. 108 от ЗС
Чл. 53 от ЗКИР
Чл. 32, ал. 1, т. 2 от ЗТСУ (отм.)
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 179 ОТ 09.03.2010 Г. ПО ГР. Д. № 219/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

НЯМА ЗАКОНОВА ПРЕЧКА ЕДИН ЕТАЖЕН СОБСТВЕНИК ДА ПРЕДЯВИ СРЕЩУ ДРУГ ЕТАЖЕН СОБСТВЕНИК ИСК ПО ЧЛ. 109 ЗС И ДА ИСКА ОТ НЕГО ДА ПРЕКРАТИ НЕОСНОВАТЕЛНИТЕ ДЕЙСТВИЯ С КОИТО МУ ПРЕЧИ ДА УПРАЖНИ ПРАВОТО СИ НА СОБСТВЕНОСТ ВЪРХУ ОБЩИТЕ ЧАСТИ НА СГРАДАТА. ПРЕДЯВЯВАНЕТО НА ИСКА Е ДЕЙСТВИЕ ПО ОБИКНОВЕНО УПРАВЛЕНИЕ И НЕ Е НУЖНО СЪГЛАСИЕ НА ОСТАНАЛИТЕ СОБСТВЕНИЦИ ЗА ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ИСКА.

Чл. 108 от ЗС
Чл. 109 от ЗС
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 201 ОТ 11.05.2011 Г. ПО ГР. Д. № 449/2010 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ДОПУСТИМ Е УСТАНОВИТЕЛЕН ИСК ЗА СОБСТВЕНОСТ, КОГАТО ИЩЕЦЪТ НЕ ВЛАДЕЕ ВЕЩТА, ВЪПРЕКИ, ЧЕ МОЖЕ ДА ПОЛУЧИ ПО-ПЪЛНА ЗАЩИТА ЧРЕЗ ПРЕДЯВЯВАНЕ НА РЕВАНДИКАЦИОННИЯ ИСК.

Чл. 108 ЗС

Чл. 124 ГПК
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 215 ОТ 26.05.2011 Г. ПО ГР. Д. № 874/2010 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ПАСИВНО ЛЕГИТИМИРАН ПО НЕГАТОРНИЯ ИСК ПРИ СЪЗДАВАНЕ НА НЕОСНОВАТЕЛНО СЪСТОЯНИЕ, КОЕТО Е ПРЕЧКА ЗА УПРАЖНЯВАНЕ ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ, Е КАКТО СОБСТВЕНИКЪТ НА ИМОТА, ВЪЗЛОЖИЛ РАБОТАТА, ПРИ КОЯТО Е СЪЗДАДЕНО ТОВА СЪСТОЯНИЕ, ЧИЕТО ПОВЕДЕНИЕ НЕ Е НЕОБХОДИМО ДА Е ВИНОВНО, ТАКА И ПРЕКИЯ ИЗВЪРШИТЕЛ, АКО СЕ Е ОТКЛОНИЛ ОТ ВЪЗЛОЖЕНОТО, ИЛИ АКО Е ДЕЙСТВАЛ БЕЗ ВЪЗЛАГАНЕ.

ОБЕЗЩЕТЕНИЕТО ЗА НЕПОЗВОЛЕНО УВРЕЖДАНЕ ВКЛЮЧВА ВСИЧКИ ВРЕДИ, КОИТО СА ПРЯКА И НЕПОСРЕДСТВЕНА ПОСЛЕДИЦА ОТ УВРЕЖДАНЕТО. ТАКЪВ ХАРАКТЕР ИМАТ НЕ САМО ВРЕДИТЕ, ИЗРАЗЯВАЩИ СЕ В НАМАЛЕНИЕ ИМУЩЕСТВОТО НА ПОСТРАДАЛИЯ, НО И ТЕЗИ, КОИТО СЕ ИЗРАЗЯВАТ В ТОВА, ЧЕ В РЕЗУЛТАТ ОТ УВРЕЖДАНЕТО, УВРЕДЕНИЯ НЕ Е МОГЪЛ ДА РЕАЛИЗИРА РЕАЛНИ ДОХОДИ. ВЪЗМОЖНОСТТА ДА СЕ РЕАЛИЗИРА ЗЕМЕДЕЛСКА ПРОДУКЦИЯ ОТ НИВА, КОЯТО В РЕЗУЛТАТ НА НЕОСНОВАТЕЛНИ ДЕЙСТВИЕ - ЗАСИПВАНЕ СЪС ЗЕМНА МАСА С ВИСОЧИНА 3-4 М. СОЧИ НА РЕАЛНО НАСТЪПИЛА ВРЕДА ЗА СОБСТВЕНИКА В РЕЗУЛТАТ НА УВРЕЖДАНЕТО, ОСОБЕНО КАТО СЕ ИМА ПРЕДВИД, ЧЕ ПРЕДИ УВРЕЖДАНЕТО ТЯ Е БИЛА ОБРАБОТВАНА И ОТ НЕЯ Е РЕАЛИЗИРАНА ПРОДУКЦИЯ.

Чл. 109 от ЗС
Чл. 45 и сл. от ЗЗД
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 226 ОТ 28.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 347/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ЗАСЕГНАТИЯТ СОБСТВЕНИК НЕ Е ЛИШЕН ОТ ЗАЩИТАТА ПО ЧЛ. 109 ЗС И В СЛУЧАИТЕ, КОГАТО АДМИНИСТРАТИВНИЯТ АКТ Е ЗАКОНОСЪОБРАЗЕН И ВАЛИДЕН, НО ЗАСЯГА ПРАВА НА ТРЕТИ ЛИЦА, КОИТО АДМИНИСТРАЦИЯТА НЕ Е МОГЛА ДА СЪОБРАЗИ ПРИ ИЗДАВАНЕ НА АКТА.

Чл. 109 ЗС
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 266 ОТ 10.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 365/2010 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

САМОТО НАЛИЧИЕ НА ТРЪБОПРОВОД ИЛИ ДРУГА ИНСТАЛАЦИЯ, НЕЗАВИСИМО ОТ ТОВА, ДАЛИ Е ИЗГРАДЕН ЗАКОННО, ПРЕДВИД СПАЗВАНЕТО НА ТЕХНИЧЕСКИТЕ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ТОВА, НЕ Е ОСНОВАНИЕ, ГОДНО ДА СЕ ПРИЕМЕ ЗА НАЛИЧИЕ НА ТАКОВА ОГРАНИЧЕНИЕ. НЕЗАКОННОСТТА НА ИЗГРАЖДАНЕТО СЛЕДВА ДА СЕ ЦЕНИ ЕДИНСТВЕНО И ДОТОЛКОВА, ДОКОЛКОТО ДАВА ОСНОВАНИЕ ДА СЕ ПРИЕМЕ, ЧЕ ОГРАНИЧЕНИЕТО Е НЕОСНОВАТЕЛНО ИЛИ ПРОТИВОПРАВНО, НО САМО КОГАТО Е НАЛИЦЕ ОГРАНИЧАВАНЕ НА ПРАВАТА НА СОБСТВЕНИКА НА ВЕЩТА. КОГАТО ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ ВЪРХУ ВЕЩТА Е ПРИДОБИТО ПРИ ВЕЧЕ

ИЗГРАДЕНА ИНСТАЛАЦИЯ, ОТ СЪЩЕСТВЕНО ЗНАЧЕНИЕ Е НАЛИЧИЕТО НА ОБСТОЯТЕЛСТВА, КОИТО ДА ВОДЯТ ДО ИЗВОД ЗА ПРЕЧКИ ДА СЕ ОСЪЩЕСТВЯВАТ ПРАВАТА НА СОБСТВЕНИКА В ПЪЛЕН ОБЕМ ОТ САМОТО НАЛИЧИЕ НА ВЕЧЕ ИЗГРАДЕНАТА ИНСТАЛАЦИЯ, А НЕ ОТ ФАКТА НА НЕЙНОТО ИЗГРАЖДАНЕ.

Чл. 109 от ЗС

Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 273 ОТ 26.04.2010 Г. ПО ГР. Д. № 102/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ОСНОВАТЕЛНОСТТА НА ПЕТИТОРНИТЕ ИСКОВЕ Е ПОСТАВЕНА В ЗАВИСИМОСТ ОТ УСТАНОВЯВАНЕТО НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ НА ИЩЦИТЕ И ПРАВНОТО ОСНОВАНИЕ НА КОЕТО ОТВЕТНИЦИТЕ ОСЪЩЕСТВЯВАТ ФАКТИЧЕСКАТА ВЛАСТ ВЪРХУ СПОРНИЯ ТЕРЕН. ИЩЦИТЕ СЛЕДВА ПРИ УСЛОВИЯТА НА ПЪЛНОТО И ГЛАВНО ДОКАЗВАНЕ ДА УСТАНОВЯТ ПРАВОТО СИ НА СОБСТВЕНОСТ, КАТО СЪДА Е ДЛЪЖЕН ДА ИЗВЪРШИ ПРОВЕРКА ПО ТОЗИ ЕЛЕМЕНТ ОТ ФАКТИЧЕСКИЯТ СЪСТАВ. ОТ КАЗАНОТО СЛЕДВА, ЧЕ РАМКИРАНЕТО НА СПОРА СЕ ОПРЕДЕЛЯ ОТ ЗАКОНОВОТО СЪДЪРЖАНИЕ НА ПРЕТЕНДИРАНОТО ПРАВООТНОШЕНИЕ, А НЕ ОТ ЖЕЛАНИЕТО НА СТРАНИТЕ И ЗАТОВА СЪДЪТ Е БИЛ ЗАДЪЛЖЕН И КОМПЕТЕНТЕН ДА СЕ ПРОИЗНЕСЕ ПО ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ НА ИЩЦИТЕ ВЪРХУ ЦЕЛИЯ УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ ИМЕННО ЗАЩОТО ПРЕТЕНЦИЯТА КАСАЕ ЧАСТ ОТ НЕГО.

Чл. 108 ЗС

Чл. 109 ЗС

Чл. 45 ЗЗД

Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 299 ОТ 15.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 500/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

ПРИ НАЛИЧИЕ НА ПОСТИГНАТО МЕЖДУ СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ СЪГЛАСИЕ ЗА РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ПОЛЗУВАНЕТО НА ДВОРНОТО МЯСТО НЕОСНОВАТЕЛНИ ПО СМИСЪЛА НА ЧЛ. 109 ЗС СА ОНЕЗИ ДЕЙСТВИЯ НА НЯКОЙ ОТ СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ, ПОСРЕДСТВОМ КОИТО СЪЩИЯТ ОСЪЩЕСТВЯВА ПОЛЗУВАНЕ НА ДВОРНОТО МЯСТО ПО НАЧИН, РАЗЛИЧЕН ОТ УГОВОРЕНИЯ. СЪСОБСТВЕНИКЪТ ИМА ПРАВОТО ДА ПОЛЗУВА СЪОТВЕТНАТА ЧАСТ ОТ ДВОРНОТО МЯСТО В РАМКИТЕ НА ПРИТЕЖАВАНИЯ ДЯЛ ОТ СЪСОБСТВЕНОСТТА И СЪОБРАЗНО ПОСТИГНАТОТО СЪГЛАСИЕ ЗА РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ПОЛЗУВАНЕТО. В ТОЗИ СЛУЧАЙ САМО ДЕЙСТВИЯ, КОИТО МУ ПРЕЧАТ ДА УПРАЖНЯВА ПРАВАТА СИ В ТОЗИ ОБЕМ МОГАТ ДА БЪДАТ ПРЕУСТАНОВЕНИ ПО РЕДА НА ЧЛ. 109 ЗС.

Чл. 109 ЗС

Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 333 ОТ 01.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 152/2009 Г., Г. К., III Г. О. НА ВКС

ПРАВОТО ДА СЕ ПРИДОБИЕ СОБСТВЕНОСТ ВЪРХУ ДЪРЖАВНА ИЛИ ОБЩИНСКА ЗЕМЯ, СЪОТВЕТСТВАЩА НА ПРИТЕЖАВАНИТЕ ИДЕАЛНИ ЧАСТИ ОТ

ПРИДОБИТОТО ПРАВО НА СТРОЕЖ, ПРОИЗТИЧА ОТ РАЗПОРЕДБАТА НА § 27, АЛ. 2 ОТ ПЗР НА ЗС, ВЪВ ВРЪЗКА С ПМС № 235 ОТ 19.09.1996 Г. ЦЕЛТА НА РАЗПОРЕДБАТА НА § 1 ОТ ПЗР НА ПМС 235/1996 Г. Е ДА СЕ ДАДЕ ВЪЗМОЖНОСТ НОСИТЕЛИТЕ НА ОГРАНИЧЕНОТО ВЕЩНО ПРАВО ДА ПРИДОБИЯТ И СЪОТВЕТНИТЕ ИДЕАЛНИ ЧАСТИ ОТ ЗЕМЯТА КАТО ПРИНАДЛЕЖНОСТ НА ГЛАВНАТА ВЕЩ КОЯТО ПРИТЕЖАВАТ ПРИ УСЛОВИЯТА НА ЧЛ. 38 ОТ ЗС. ИЗКУПУВАНЕТО НА ЗЕМЯТА Е СЛОЖЕН ФАКТИЧЕСКИ СЪСТАВ, КОЙТО ВКЛЮЧВА АДМИНИСТРАТИВЕН АКТ, ПРИ ИЗДАВАНЕТО НА КОЙТО АДМИНИСТРАТИВНИЯТ ОРГАН ДЕЙСТВА ПРИ УСЛОВИЯТА НА ОБВЪРЗАНА КОМПЕТЕНТНОСТ И ДОГОВОР. ТОВА ПРАВО Е ВКЛЮЧЕНО В ПАТРИМОНИУМА НА ТИТУЛЯРИТЕ НА ПРАВО НА СТРОЕЖ ИЛИ ТЕХНИТЕ НАСЛЕДНИЦИ, КАКТО И РОДНИНИТЕ ИМ ПО ПРАВА ЛИНИЯ, НА КОИТО Е ПРЕХВЪРЛЕНО ПРАВОТО НА СТРОЕЖ.

§ 27, ал. 2 от ПЗР на ЗС
ПМС № 235 от 19.09.1996 г.
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 345 ОТ 25.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 1497/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

В СГРАДИ ПОД РЕЖИМ НА ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ, ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ ВЪРХУ КОНКРЕТЕН ОБОСОБЕН ОБЕКТ Е НЕРАЗРИВНО СВЪРЗАНО СЪС СЪПРИТЕЖАНИЕТО НА ОБЩИТЕ ЧАСТИ НА СГРАДАТА, ОСИГУРЯВАЩИ САМОСТОЯТЕЛНОТО СЪЩЕСТВУВАНЕ НА ОТДЕЛНИТЕ ОБЕКТИ В ЕДИННАТА ПОСТРОЙКА. ОБЩИТЕ ЧАСТИ СЕ ПОЛЗВАТ САМО ПО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ, КОЕТО СЕ ОПРЕДЕЛЯ ОТ ЕСТЕСТВОТО ИМ ИЛИ СПОРЕД РЕШЕНИЕ НА ОБЩОТО СЪБРАНИЕ И ПО НАЧИН, КОЙТО ДА ОСИГУРЯВА ПОЛЗВАНЕТО НА ОТДЕЛНИТЕ ОБЕКТИ И ПОДДЪРЖАНЕТО И ЗАПАЗВАНЕТО НА СГРАДАТА. ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕТО НА ОБЩА ЧАСТ МОЖЕ ДА БЪДЕ ПРОМЕНЕНО САМО СЪС СЪГЛАСИЕТО НА ВСИЧКИ ЕТАЖНИ СОБСТВЕНИЦИ. САМО АКО ТАКОВА СЪГЛАСИЕ Е БИЛО ДАДЕНО, ПОСЛЕДВАЩ ПРИОБРЕТАТЕЛ НА ОБЕКТ В ЕТАЖНАТА СОБСТВЕНОСТ Е ДЛЪЖЕН ДА СЕ СЪОБРАЗИ С ВЕЧЕ ИЗВЪРШЕНОТО ПРЕУСТРОЙСТВО ИЛИ ПРОМЕНЕНО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ. СЛЕДОВАТЕЛНО, АКО ЕТАЖЕН СОБСТВЕНИК ПРЕУСТРОИ ОБЩА ЧАСТ ИЛИ Я ПОЛЗВА НЕ СПОРЕД НЕЙНОТО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ, БЕЗ СЪГЛАСИЕТО НА ОСТАНАЛИТЕ ЕТАЖНИ СОБСТВЕНИЦИ, ТОЙ НАКЪРНЯВА ПРАВОТО ИМ ДА ПОЛЗВАТ ТАЗИ ОБЩА ЧАСТ ПО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕТО Й И СЪЩИТЕ МОГАТ ДА ИСКАТ ПРЕУСТАНОВЯВАНЕ НА ДЕЙСТВИЯТА ИЛИ ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ФАКТИЧЕСКОТО ПОЛОЖЕНИЕ ЧРЕЗ ИСК ПО ЧЛ. 109 ЗС.

Чл. 109 от ЗС
Чл. 42 ЗС и
Чл. 5 ПУРНЕС
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 346 ОТ 07.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 286/2010 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

ТРАЙНО УСТАНОВЕНАТА СЪДЕБНА ПРАКТИКА ПРИЕМА, ЧЕ Е НЕДОПУСТИМ ТАКЪВ ИСК ОТНОСНО УРЕГУЛИРАНИТЕ ПОЗЕМЛЕНИ ИМОТИ, ЗАЩОТО

ОЧЕРТАНИЯТА НА ИМОТИТЕ ПРИ ТЯХ СЕ ОПРЕДЕЛЯТ ПО АДМИНИСТРАТИВЕН РЕД С ПРИЕМАНЕТО НА ПЛАНА И СЛЕД ВЛИЗАНЕТО МУ В СИЛА НЕ МОЖЕ ДА ИМА СПОР ЗА ТОЧНОТО МЕСТОПОЛОЖЕНИЕ НА ГРАНИЦАТА. ДОКОЛКОТО СПОРЪТ ЗА ГРАНИЦИ НА ИМОТИ В РЕГУЛАЦИЯ Е СВЪРЗАН СЪС СПОР ЗА СОБСТВЕНОСТ, ТО НА РАЗПОЛОЖЕНИЕ НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ Е ДРУГ ИСК - ТОЗИ ПО ЧЛ. 53, АЛ. 2 ЗКИР, КОЙТО ИМА ЗА ПРЕДМЕТ УСТАНОВЯВАНЕ НА ПРАВО НА СОБСТВЕНОСТ, НО КЪМ МИНАЛ МОМЕНТ - КЪМ ВЛИЗАНЕ В СИЛА НА РЕГУЛАЦИОННИЯ ПЛАН.

Чл. 109а ЗС
Чл. 53, ал. 2 ЗКИР
§ 4к, ал. 4 ПЗР на ЗСПЗЗ
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 378 ОТ 28.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 148/2009 Г., ПО Г. К., IV Г. О. НА ВКС

РЕВАНДИКАЦИЯТА Е ИСК НА НЕВЛАДЕЕЩИЯ СОБСТВЕНИК СРЕЩУ ВЛАДЕЕЩИЯ НЕСОБСТВЕНИК И ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ НА ИЩЕЦА Е ПРЕДМЕТ НА ДЕЛОТО (БЕЗ ЗНАЧЕНИЕ В КОЯ ЧАСТ НА РЕШЕНИЕТО СЪДЪТ СЕ Е ПРОИЗНЕСЪЛ ПО НЕГО), ПРЕДМЕТ НА ДЕЛОТО Е И ФАКТЪТ НА ВЛАДЕНИЕТО. В ДИСПОЗИТИВА НА РЕШЕНИЕТО СИ СЪДЪТ ДЪЛЖИ ПРОИЗНАСЯНЕ КАКТО ПО ОТНОШЕНИЕ УСТАНОВИТЕЛНАТА ЧАСТ НА ИСКА - ПРИЗНАВАНЕ ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ НА ИЩЕЦА, ТАКА И В ОСЪДИТЕЛНАТА МУ ЧАСТ ЗА ПРЕДАВАНЕ ВЛАДЕНИЕТО НА ВЕЩТА ОТ ВЛАДЕЕЩИЯ НЕСОБСТВЕНИК. КАКТО ВЕЧЕ ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД СЕ Е ПРОИЗНЕСЪЛ В МНОЖЕСТВО РЕШЕНИЯ, В Т.Ч. И С ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 91 ОТ 01.10.1974 Г. ПО ГР. Д. № 63/1974 Г. НА ОСГК НА ВС, ПРЕДЯВЯВАНЕТО НА ИСКА ЗА СОБСТВЕНОСТ ПО ЧЛ. 108 ЗС Е ДЕЙСТВИЕ НА ОБИКНОВЕНО УПРАВЛЕНИЕ И МОЖЕ ДА СЕ ИЗВЪРШИ ОТ ВСЕКИ ОТ СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ. КОГАТО ИСКЪТ ЗА РЕВАНДИКАЦИЯ Е ПРЕДЯВЕН ОТ СЪСОБСТВЕНИК В ТОВА МУ КАЧЕСТВО И СЪДЪТ В ДИСПОЗИТИВА НА РЕШЕНИЕТО СИ НЕ СЕ Е ПРОИЗНЕСЪЛ В УСТАНОВИТЕЛНАТА ЧАСТ НА ИСКА, ПОСТАНОВЯВАЙКИ САМО ОСЪДИТЕЛЕН ДИСПОЗИТИВ, С КОЙТО ВЛАДЕЕЩИЯ НЕСОБСТВЕНИК Е ОСЪДЕН ДА ПРЕДАДЕ ВЛАДЕНИЕТО НА ИЩЕЦА СЪСОБСТВЕНИК НА ВЕЩТА, ОБХВАТА НА СИЛАТА НА ПРЕСЪДЕНО НЕЩО НЕ МОЖЕ ДА СЕ ТЪЛКУВА РАЗШИРИТЕЛНО - С РЕШЕНИЕТО СИ СЪДЪТ Е ПРИЗНАЛ ЗА УСТАНОВЕНО, ЧЕ ИЩЕЦЪТ ПРИТЕЖАВА ВЕЩНИ ПРАВА ВЪРХУ РЕВАНДИКИРАНАТА ВЕЩ В КАЧЕСТВОТО НА СЪСОБСТВЕНИК; УСТАНОВИЛ Е СЪЩЕСТВУВАНЕТО НА ТВЪРДЯНОТО ОТ ИЩЕЦА СПОРНО МАТЕРИАЛНО ПРАВО, ЧЕ КЪМ ОПРЕДЕЛЕНИЯ МОМЕНТ ОТВЕТНИКЪТ ВЛАДЕЕ ВЕЩТА БЕЗ ОСНОВАНИЕ, ПОРАДИ КОЕТО ДЪЛЖИ ВРЪЩАНЕТО И НА ИЩЕЦА В КАЧЕСТВОТО МУ НА НЕИН СЪСОБСТВЕНИК.

Чл. 108 от ЗС
Чл. 220 ГПК (отм.)
Чл. 30, ал. 3 ЗС
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 401 ОТ 21.07.2009 Г. ПО ГР. Д. № 2770/2008 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

ЦЕЛТА НА НЕГАТОРНИЯ ИСК Е ДА ДАДЕ ЗАЩИТА НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ СРЕЩУ ВСЯКО ПРЯКО ИЛИ КОСВЕНО НЕОСНОВАТЕЛНО ВЪЗДЕЙСТВИЕ, ПОСЕГАТЕЛСТВО ИЛИ ВРЕДНО ОТРАЖЕНИЕ НАД ОБЕКТА НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ, КОЕТО ПРЕЧИ НА ДОПУСТИМОТО ПЪЛНОЦЕННО ПОЛЗВАНЕ НА ВЕЩТА СПОРЕД НЕЙНОТО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ. ТАКОВА НЕОСНОВАТЕЛНО ВЪЗДЕЙСТВИЕ Е И ПОСТРОЯВАНЕТО НА СГРАДА ОТ ТРЕТО ЛИЦЕ, ПОПАДАЩА В ИМОТА НА ИЩЕЦА. БЕЗ ПРАВНО ЗНАЧЕНИЕ Е ДАЛИ СГРАДАТА Е ПОСТРОЕНА БЕЗ СТРОИТЕЛНИ КНИЖА, В ОТКЛОНЕНИЕ ОТ НАЛИЧНИТЕ СТРОИТЕЛНИ КНИЖА ИЛИ ПРИ СЪОБРАЗЯВАНЕ СЪС СТРОИТЕЛНИ КНИЖА, КОИТО ПРОТИВОРЕЧАТ НА СТРОИТЕЛНИТЕ ПРАВИЛА И НОРМИ.

УДОСТОВЕРЕНИЕТО ЗА ТЪРПИМОСТ ПО § 16 ОТ ПЗР НА ЗУТ УСТАНОВЯВА САМО БЛАГОУСТРОЙСТВЕНАТА ДОПУСТИМОСТ НА СТРОЕЖА В СЪОТВЕТНИЯ МУ ВИД ОТ ГЛЕДИЩЕ НА ОБЩЕСТВЕНИЯ ИНТЕРЕС. КОГАТО ОБАЧЕ ТАКЪВ СТРОЕЖ ЗАСЯГА ПРАВАТА НА ТРЕТИ ЛИЦА, СЪЩИТЕ МОГАТ ДА ПРЕТЕНДИРАТ НЕГОВОТО ПРЕМАХВАНЕ ПО РЕДА НА ЧЛ. 109 ОТ ЗС.

Чл. 109 от ЗС
§ 16 от ПЗР на ЗУТ
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 408 ОТ 28.05.2010 Г. ПО ГР. Д. № 52/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ СЕ ОПРЕДЕЛЯ КАТО АБСОЛЮТНО ВЕЩНО ПРАВО, ПО СИЛАТА НА КОЕТО ЕДНО ЛИЦЕ МОЖЕ ДА ИСКА ОТ ВСИЧКИ ОСТАНАЛИ ДА СЕ ВЪЗДЪРЖАТ ОТ КАКВИТО И ДА Е ДЕЙСТВИЯ ВЪРХУ ВЕЩТА. НЕЗАВИСИМО ОТ ТОВА КАК ТОЧНО ЩЕ СЕ ДЕФИНИРА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ, ТО ВИНАГИ СЕ СВЪРЗВА С КОНКРЕТНА ВЕЩ. ЗАТОВА ПРЕДМЕТ НА ИСКА ЗА СОБСТВЕНОСТ МОЖЕ ДА БЪДЕ САМО ВЕЩ, КОЯТО СЪЩЕСТВУВА КЪМ МОМЕНТА НА ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ИСКОВАТА МОЛБА. БЪДЕЩА ВЕЩ, КОЯТО ОЩЕ НЕ Е ВЪЗНИКНАЛА, МОЖЕ ДА БЪДЕ ПРЕДМЕТ НА ВАЛИДНА СДЕЛКА, АКО ПРОДАВАЧЪТ ОЧАКВА ПРАВОМЕРНО ДА Я ПОЛУЧИ. ТАКАВА БЪДЕЩА ВЕЩ ОБАЧЕ НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ ПРЕДМЕТ НА СЪДЕБНА ЗАЩИТА, ТЪЙ КАТО ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ ВЪРХУ НЕЯ ВСЕ ОЩЕ НЕ Е ВЪЗНИКНАЛО И АКО ТАКЪВ ИСК БЪДЕ ПРЕДЯВЕН, ТОЙ ЩЕ Е ПРЕЖДЕВРЕМЕННО ЗАВЕДЕН И ЗАТОВА НЕДОПУСТИМ. НЕДОПУСТИМО Е СЪЩО ТАКА СЪС СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ ПО ЧЛ. 108 ОТ ЗС ДА СЕ ОБОСОБЯВА ВЕЩТА, КОЯТО Е ПРЕДМЕТ НА СЪДЕБНА ЗАЩИТА. СЪДЪТ МОЖЕ ДА ОБОСОБЯВА НОВИ ВЕЩИ САМО В ДЕЛБЕНО ПРОИЗВОДСТВО, ПРИ СПАЗВАНЕ НА ИЗИСКВАНИЯТА НА ЧЛ. 201 - ЧЛ. 204 ОТ ЗУТ, ЧЛ. 7, АЛ. 3 И 4 ОТ ЗСПЗЗ И ЧЛ. 54, АЛ. 3 ОТ ЗКИР, НО НЕ И ПРИ РАЗРЕШАВАНЕ НА СПОРОВЕ ЗА СОБСТВЕНОСТ.

Чл. 108 от ЗС
Чл. 201 от ЗУТ -
Чл. 204 от ЗУТ
Чл. 7, ал. 3 и 4 от ЗСПЗЗ
Чл. 54, ал. 3 от ЗКИР
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 493 ОТ 24.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 719/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ТЪЙ КАТО ИСКЪТ ПО ЧЛ. 109 ОТ ЗС Е ЗА ЗАЩИТА НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ, ТОЗИ ИСК Е ОСНОВАТЕЛЕН, САМО КОГАТО ПРИ ИЗГРАЖДАНЕТО НА НЕЗАКОНЕН СТРОЕЖ В СЪСЕДЕН ИМОТ СЕ ПРЕЧИ НА ПЪЛНОЦЕННОТО УПРАЖНЯВАНЕ НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ НА СОБСТВЕНИКА. НЕЗАКОННИЯТ СТРОЕЖ НЕ СЪЗДАВА ТАКИВА ПРЕЧКИ ЗА СОБСТВЕНИКА НА СЪСЕДНИЯ ИМОТ, КОГАТО ТОЗИ СТРОЕЖ Е ИЗГРАДЕН САМО БЕЗ СТРОИТЕЛНО ИЛИ ДРУГО ПРЕДВИДЕНО В ЗАКОНА РАЗРЕШЕНИЕ, НО В СЪОТВЕТСТВИЕ С УСТАНОВЕНИТЕ С БЛАГОУСТРОЙСТВЕНИТЕ ЗАКОНИ СТРОИТЕЛНИ ПРАВИЛА И НОРМИ. НЕЗАКОННИЯТ СТРОЕЖ БЕЗСПОРНО СЪЗДАВА ПРЕЧКИ ЗА СОБСТВЕНИКА НА СЪСЕДЕН ИМОТ В СЛУЧАИТЕ, КОГАТО ПРИ ИЗГРАЖДАНЕТО МУ СА НАРУШЕНИЕ ТАКИВА СТРОИТЕЛНИ ПРАВИЛА И НОРМИ, КОИТО СА УСТАНОВЕНИ ЕДИНСТВЕНО С ОГЛЕД ОСИГУРЯВАНЕТО НА ВЪЗМОЖНОСТ ЗА ПОЛЗВАНЕ НА СЪСЕДНИЯ ИМОТ ПО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ /НАПРИМЕР ПРИ НАРУШАВАНЕ НА ПРАВИЛАТА ЗА ОТСТОЯНИЕ НА НЕЗАКОННО ИЗГРАДЕНАТА СГРАДА ДО СЪСЕДНИЯ ИМОТ, СОБСТВЕНОСТ НА ИЩЕЦА ПО ИСКА С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 109 ОТ ЗС, БЕЗСПОРНО СЕ НАРУШАВА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНИКА НА ТОЗИ СЪСЕДЕН ИМОТ ДА ПОЛЗВА ПО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ ЧАСТТА ОТ ДВОРНОТО СИ МЯСТО, ГРАНИЧЕЩА С ТАЗИ НА ОТВЕТНИКА ПО ИСКА, ИЛИ ПРИ НАРУШЕНИЕ НА САНИТАРНО-ХИГИЕННИ ИЗИСКВАНИЯ, КОИТО СА УСТАНОВЕНИ С ЦЕЛ ОПАЗВАНЕ ЗДРАВЕТО НА ВСИЧКИ ЖИВУЩИ В ОПРЕДЕЛЕНО НАСЕЛЕНО МЯСТО ИЛИ ЧАСТ ОТ НЕГО, НАРУШЕНИЕТО НА ТЕЗИ НОРМИ БЕЗСПОРНО ВОДИ ДО НЕВЪЗМОЖНОСТ СОБСТВЕНИКА НА СЪСЕДНИЯ ИМОТ ДА ЖИВЕЕ В ИМОТА СИ ИЛИ ДА ГО ПОЛЗВА, БЕЗ ДА ИЗЛАГА ЖИВОТА И ЗДРАВЕТО СИ НА ОПАСНОСТ/. В ТЕЗИ СЛУЧАИ САМОТО НАРУШЕНИЕ НА ТАКИВА СТРОИТЕЛНИ И САНИТАРНО-ХИГИЕННИ НОРМИ ПРЕДПОЛАГА ОГРАНИЧАВАНЕ ПРАВАТА НА СОБСТВЕНИКА НА СЪСЕДНИЯ ИМОТ ДА ПОЛЗВА СВОЯ ИМОТ ПЪЛНОЦЕННО И ПО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ, ПОРАДИ КОЕТО В ТОЗИ СЛУЧАЙ ИЩЕЦЪТ ПО ИСКА С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 109 ОТ ЗС НЕ Е НУЖНО ДА ДОКАЗВА С КАКВО ЕДИН ТАКЪВ НЕЗАКОНЕН СТРОЕЖ МУ ПРЕЧИ. ВЪВ ВСИЧКИ ОСТАНАЛИ СЛУЧАИ, ОБАЧЕ, КОГАТО НЕЗАКОННИЯТ СТРОЕЖ Е ИЗГРАДЕН В НАРУШЕНИЕ НА ДРУГИ СТРОИТЕЛНИ ПРАВИЛА И НОРМИ, РАЗЛИЧНИ ОТ ГОРЕПОСОЧЕНИТЕ, ИЩЕЦЪТ ПО ИСКА С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 109 ОТ ЗС СЛЕДВА ДА ДОКАЖЕ С КАКВО КОНКРЕТНО НЕЗАКОННИЯТ СТРОЕЖ МУ ПРЕЧИ ДА ОСЪЩЕСТВЯВА ПЪЛНОЦЕННО ПРАВОТО СИ НА СОБСТВЕНОСТ.

Чл. 109 от ЗС
Чл. 206 от ЗБНМ
§ 16 от ПР на ЗУТ
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 496 ОТ 13.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 1011/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ИЗСЛЕДВАНЕ ПРЕДПОСТАВКИТЕ ЗА ОСНОВАТЕЛНОСТТА НА РЕВАНДИКАЦИОНЕН ИСК.

Чл. 108 ЗС
Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 772 ОТ 05.11.2010 Г. ПО ГР. Д. № 1894/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ИЗЛАГАНЕТО НА ТВЪРДЕНИЯ В ИСКОВАТА МОЛБА, ЧЕ ОТВЕТНИКЪТ ОСПОРВА ПРАВАТА НА ИЩЦИТЕ НЕ Е УСЛОВИЕ ЗА ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ИСКА ПО ЧЛ. 108 ЗС, ТЪЙ КАТО СОБСТВЕНИКЪТ ПОНАЧАЛО МОЖЕ ДА ТЪРСИ СВОЯТА ВЕЩ ОТ ВСЯКО ЛИЦЕ, В КОЯТО ТЯ СЕ НАМИРА И КОЕТО ОТКАЗВА ДА МУ Я ПРЕДАДЕ.

Чл. 108 ЗС

Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 782 ОТ 05.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 946/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

СОБСТВЕНИКЪТ НА ТЕРЕНА Е СОБСТВЕНИК И НА ПРОСТРАНСТВОТО НАД НЕГО И НАВЛИЗАНЕТО В ТОВА ПРОСТРАНСТВО НА СТРЕХАТА НА СЪСЕДА САМО ПО СЕБЕ СИ СЪСТАВЛЯВА ДОСТАТЪЧНО ОСНОВАНИЕ ДА СЕ ПРИЕМЕ, ЧЕ Е НАЛИЦЕ НЕОСНОВАТЕЛНО ДЕЙСТВИЕ ПО СМИСЪЛА НА ЧЛ. 109 ОТ ЗС, ПРЕЧЕЩО НА СОБСТВЕНИКА, КОЕТО ТОЙ НЕ Е ДЛЪЖЕН ДА ТЪРПИ НЕЗАВИСИМО ОТ ТОВА ДАЛИ ЩЕ ЗАСТРОЯВА ИМОТА СИ И КАК. ТОВА Е НАВЛИЗАНЕ В ЧУЖД ИМОТ БЕЗ СЪГЛАСИЕТО НА СОБСТВЕНИКА МУ И ВИНАГИ СЪСТАВЛЯВА НЕОСНОВАТЕЛНО ДЕЙСТВИЕ, ОСВЕН АКО ТОЙ НЕ Е ДАЛ ИЗРИЧНО СЪГЛАСИЕ ЗА ТОВА.

Чл. 109 от ЗС

Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 793 ОТ 12.11.2009 Г. ПО ГР. Д. № 2532/2008 Г., Г. К., III Г. О. НА ВКС

ИЗСЛЕДВАНЕ ПРЕДПОСТАВКИТЕ ЗА ОСНОВАТЕЛНОСТТА НА ИСКА ПО ЧЛ. 108 ЗС

Чл. 108 от ЗС

Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 873 ОТ 17.12.2010 Г. ПО ГР. Д. № 175/2010 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ЦЕЛТА НА НЕГАТОРНИЯ ИСК Е ДА ДАДЕ ЗАЩИТА НА ВСЯКО ПРЯКО, ИЛИ КОСВЕНО ПОСЕГАТЕЛСТВО, ИЛИ ВРЕДНО ВЪЗДЕЙСТВИЕ, ИЛИ ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ ОБЕКТА НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ С ОГЛЕД НЕГОВОТО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ. КОГАТО ВРЕДНОТО ВЪЗДЕЙСТВИЕ СЕ ОСЪЩЕСТВЯВА ЧРЕЗ ИЗГРАЖДАНЕ НА ПОСТРОЙКА, ИЛИ НА ЕЛЕМЕНТИ ОТ НЕЯ В ОТКЛОНЕНИЕ НА СТРОИТЕЛНИТЕ ПРАВИЛА И НОРМИ Е БЕЗ ЗНАЧЕНИЕ ДАЛИ ТОВА Е СТАНАЛО БЕЗ, ИЛИ СЪС СТРОИТЕЛНИ КНИЖА, ИЛИ В ОТКЛОНЕНИЕ ОТ ПРЕДВИДЕНОТО В ТЯХ. В ТОЗИ СЛУЧАЙ В ИСКОВОТО ПРОИЗВОДСТВО ПО ПРЕДЯВЕНИЯ ИСК ПО ЧЛ. 109 ОТ ЗС СЕ ПРЕЦЕНЯВА СПАЗВАНЕТО НА ТЕХНИЧЕСКИТЕ ИЗИСКВАНИЯ ПРИ ИЗГРАЖДАНЕ НА СТРОЕЖА.

Чл. 109 от ЗС

Чл. 183 от ЗУТ
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 1019 ОТ 21.01.2010 Г. ПО ГР. Д. № 235/2008 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

КОРИДОРЪТ В СГРАДА - ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ ПО ПРАВИЛОТО НА ЧЛ. 38, АЛ. 1 ОТ ЗС Е ОБЩА ЧАСТ ПО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ. ЗАКОНОДАТЕЛЯТ В НОРМАТА НА ЧЛ. 38, ААЛ. 2 ОТ ЗС ДОПУСКА ОБЩИТЕ ЧАСТИ ПО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ НА БЪДАТ ОБОСОБЕНИ ЗА ПОЛЗВАНЕ САМО ОТ НЯКОЙ ОТ ЕТАЖНИТЕ СОБСТВЕНИЦИ ПО ОБЩО СЪГЛАСИЕ НА ЕТАЖНИТЕ СОБСТВЕНИЦИ. ЗАКОНЪТ НЕ ИЗИСКВА СПЕЦИАЛНА ФОРМА ЗА ТОВА СЪГЛАСИЕ.

ТОВА СЪГЛАСИЕ, КВАЛИФИЦИРАНО КАТО ТАКОВА ПО ЧЛ. 38, АЛ. 2 ОТ ЗС ИЗКЛЮЧВА НЕОСНОВАТЕЛНОСТТА НА ПОДДЪРЖАНОТО ОТ ОТВЕТНИКА ФАКТИЧЕСКО СЪСТОЯНИЕ. ПАСИВНО ЛЕГИТИМИРАН ПО ИСКА ПО ЧЛ. 109 ОТ ЗС Е ТОЗИ, КОЙТО ИЗВЪРШВА, ИЛИ ПОДДЪРЖА НЕОСНОВАТЕЛНО ДЕЙСТВИЕ КЪМ ОСТАНАЛИТЕ СЪСОБСТВЕНИЦИ, ИЛИ СОБСТВЕНИЦИ. КОГАТО ЛИПСВА ПРОТИВОПРАВНОСТ, ИСКЪТ ПО ЧЛ. 109 ОТ ЗС ДАВАЩ ЗАЩИТА НА СОБСТВЕНИКА /РЕСП. СЪСОБСТВЕНИКА/ САМО СРЕЩУ ВСЯКО НЕОСНОВАТЕЛНО ДЕЙСТВИЕ Е НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕПРАВИЛНО УВАЖЕН ОТ ВЪЗЗИВНИЯ СЪД.

Чл. 109 от ЗС
Чл. 38, ал. 1 от ЗС
Чл. 290 ГПК

ВПИСВАНИЯ

РЕШЕНИЕ № 220 ОТ 30.03.2011 Г. ПО Т. Д. № 895/2009 Г., Т. К., II Т. О. НА ВКС

ПРИДОБИТОТО В РЕЗУЛТАТ НА ИЗВЪРШЕНАТА ПРОДАЖБА ПРАВО НА СОБСТВЕНОСТ ОТ ТРЕТО НА НАСТОЯЩИЯ ПРАВЕН СПОР ЛИЦЕ, КАТО ПРЕДХОЖДАЩО ПО ВРЕМЕ ВПИСВАНЕТО НА ИСКОВАТА МОЛБА ПО ИСКА ПО ЧЛ. 19, АЛ. 3 ЗЗД Е ПРОТИВОПОСТАВИМО НА ИЩЕЦА И ОБСТОЯТЕЛСТВОТО, ЧЕ КЪМ МОМЕНТА НА ПОСТАНОВЯВАНЕ СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ, ОТВЕТНИКЪТ НЕ Е СОБСТВЕНИК НА ИМОТА ПРЕДМЕТ НА ПРЕДВАРИТЕЛНИЯ ДОГОВОР СКЛЮЧЕН МЕЖДУ СТРАНИТЕ, САМО ПО СЕБЕ СИ Е ДОСТАТЪЧНО, ЗА ДА СЕ ОТРЕЧЕ НАЛИЧЕ НА ПРЕДПОСТАВКИТЕ, ИМПЕРАТИВНО ПРЕДВИДЕНИ В ЗАКОНА ЗА ОБЯВЯВАНЕТО МУ ЗА ОКОНЧАТЕЛЕН - АРГ. ОТ ЧЛ. 298, АЛ. 1 ГПК (ОТМ.).

Чл. 114, б. "б", ал. 2 ЗС
Чл. 19, ал. 3 ЗЗД
Чл. 298, ал. 1 ГПК (отм.)
Чл. 290 ГПК

РЕШЕНИЕ № 413 ОТ 29.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 900/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

ОТ ПОВЕДЕНИЕТО НА ИЩЕЦА ЗАВИСИ ДАЛИ И ОТ КОЙ МОМЕНТ ЩЕ СЕ ПРОЯВИ ДЕЙСТВИЕТО НА ВПИСВАНЕТО. АКО ИСКОВАТА МОЛБА Е ВПИСАНА ТОЙ

ЩЕ СЕ ПОЛЗВА ОТ ЕФЕКТА НА ВПИСВАНЕТО ОТ МОМЕНТА НА ИЗВЪРШВАНЕТО МУ. АКО ИСКОВАТА МОЛБА НЕ Е ВПИСАНА, НО Е ВПИСАНО РЕШЕНИЕТО ПО НЕЯ, ИЩЕЦЪТ ЩЕ СЕ ПОЛЗВА ОТ ЕФЕКТА НА ВПИСВАНЕТО ОТ МОМЕНТА НА ВПИСВАНЕ НА РЕШЕНИЕТО. ПРАВНОТО ПОЛОЖЕНИЕ Е ИДЕНТИЧНО, КОГАТО ИСКОВАТА МОЛБА Е БИЛА ВПИСАНА, НО ПОСТАНОВЕНОТО ПО НЕЯ РЕШЕНИЕ Е ПРЕДСТАВЕНО ЗА ВПИСВАНЕ СЛЕД ИЗТИЧАНЕТО НА ШЕСТМЕСЕЧНИЯ СРОК ОТ ВЛИЗАНЕТО МУ В СИЛА - ЧЛ. 115, АЛ. 5 ЗС. ПОСТАНОВЕНОТО РЕШЕНИЕ ПО ДЕЛОТО НЯМА НИКОГА ДА СТАНЕ ПРОТИВОПОСТАВИМО НА ТРЕТИ ЛИЦА, АКО НЕ БЪДЕ ПРЕДСТАВЕНО ЗА ВПИСВАНЕ, МАКАР И ИСКОВАТА МОЛБА ДА Е БИЛА ВПИСАНА.

Чл. 115, ал. 5 ЗС

Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 491 ОТ 07.07.2010 Г. ПО ГР. Д. № 1348/2009 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

СЪГЛАСНО ЧЛ. 114, АЛ. 1, Б. "А" ЗС, ВПИСВАТ СЕ ИСКОВИ МОЛБИ С КОИТО СЕ ИСКА РАЗВАЛЯНЕ, УНИЩОЖАВАНЕ, ОТМЕНЯВАНЕ ИЛИ ПРИЗНАВАНЕ НИЩОЖНОСТТА НА АКТОВЕ, ПОДЛЕЖАЩИ НА ВПИСВАНЕ ПО ЧЛ. 112 ЗС. ВПИСВАНЕТО НА ИСКОВИ МОЛБИ ЗА НИЩОЖНОСТ ИЛИ УНИЩОЖАВАНЕ НА АКТОВЕ ПОДЛЕЖАЩИ НА ВПИСВАНЕ ИМА САМО ОПОВЕСТИТЕЛНО ДЕЙСТВИЕ. ДОРИ ИСКОВАТА МОЛБА ДА НЕ БЪДЕ ВПИСАНА, ПРИ УВАЖАВАНЕ НА ИСКА ОТПАДАТ С ОБРАТНА СИЛА НЕ САМО ПРАВАТА НА ПРИОБРЕТАТЕЛЯ ПО АТАКУВАНАТА СДЕЛКА, НО И ПОСЛЕДВАЩИТЕ ПРИОБРЕТАТЕЛИ. САМО В ИЗРИЧНО ПОСОЧЕНИ СЛУЧАИ АКО АКТЪТ, ОТ КОЙТО ЧЕРПИ ПРАВА ПОСЛЕДВАЩИЯТ ПРИОБРЕТАТЕЛ Е ВПИСАН ПРЕДИ ВПИСВАНЕ НА ИСКОВАТА МОЛБА НА ПЪРВИЯ ОТЧУЖДИТЕЛ, ОБРАТНОТО ДЕЙСТВИЕ НА УНИЩОЖАВАНЕТО ЩЕ СЕ ОГРАНИЧИ САМО В ОТНОШЕНИЯТА МЕЖДУ СТРАНИТЕ ПО УНИЩОЖАЕМАТА СДЕЛКА, БЕЗ ДА ЗАСЕГНЕ ПРАВАТА НА ТРЕТИТЕ ЛИЦА ПОСЛЕДВАЩИ ПРИОБРЕТАТЕЛИ. ТАКОВА ОПОВЕСТИТЕЛНО-ЗАЩИТНО ДЕЙСТВИЕ ИМА ВПИСВАНЕТО НА ИСКОВИ МОЛБИ ПО ЧЛ. 33 ЗЗД, НО НЕ И ПО ЧЛ. 31 ЗЗД.

Чл. 112 ЗС

Чл. 114, ал. 1, б. "а" ЗС

Чл. 108 ЗС

Чл. 31 ЗЗД

Чл. 33 ЗЗД

Чл. 290 от ГПК

РЕШЕНИЕ № 631 ОТ 23.11.2009 Г. ПО ГР. Д. № 247/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

РЕГЛАМЕНТИРАНОТО В ГЛАВА XI ОТ ЗАКОНА ЗА СОБСТВЕНОСТТА ВПИСВАНЕ НА ОПРЕДЕЛЕНА КАТЕГОРИЯ АКТОВЕ ПО ПРИНЦИП ИМА ОПОВЕСТИТЕЛНО ДЕЙСТВИЕ, ОСВЕН АКО САМИЯ ЗАКОН НЕ МУ ПРИДАВА И ЗАЩИТНО ИЛИ КОНСТИТУТИВНО ДЕЙСТВИЕ. БЕЗ ПРАВНО ЗНАЧЕНИЕ БИ БИЛО ВПИСВАНЕТО НА АКТ, ЗА КОЙТО ЗАКОНА НЕ ПРЕДВИЖДА ИЗИСКВАНЕ НА ВПИСВАНЕ. СПОРЕД ЧЛ. 112, Б. "А" ОТ ЗС ВЪВ ВРЪЗКА С ЧЛ. 4, Б. "А" ОТ ПРАВИЛНИКА ЗА ВПИСВАНИЯТА В РЕДАКЦИЯТА ИМ СЛЕД ИЗМЕНЕНИЯТА, ИЗВЪРШЕНИ С ПЗР НА

ЗАКОНА ЗА КАДАСТЪРА И ИМОТНИЯ РЕГИСТЪР /В СИЛА ОТ 1.01.2001 Г./ НА ВПИСВАНЕ ПОДЛЕЖАТ АКТОВЕТЕ, С КОИТО СЕ ПРИЗНАВАТ ВЕЩНИ ПРАВА, ВКЛЮЧИТЕЛНО КОНСТАТИВНИТЕ НОТАРИАЛНИ АКТОВЕ, А ПО СИЛАТА НА ЧЛ. 114, Б. "В" ОТ ЗС ВЪВ ВРЪЗКА С ЧЛ. 11, Б. "В" ОТ ПВ СЕ ВПИСВАТ СЪОТВЕТНО И ИСКОВИТЕ МОЛБИ, КОИТО ЦЕЛЯТ ЗАМЕСТВАНЕ НА АКТ ЗА ПРИЗНАВАНЕ НА ВЕЩНИ ПРАВА. В ТАЗИ ХИПОТЕЗА Е ПРЕДВИДЕНО ОПОВЕСТИТЕЛНО-ЗАЩИТНО ДЕЙСТВИЕ НА ВПИСВАНЕТО, КАТО ПРИДОБИТИТЕ ОТ ТРЕТИ ЛИЦА ВЕЩНИ ПРАВА СЛЕД ВПИСВАНЕТО НЕ МОГАТ ДА СЕ ПРОТИВОПОСТАВЯТ НА ИЩЕЦА. ТРЕТИ ЛИЦА ПО СМИСЪЛА НА ПОСОЧЕНАТА РАЗПОРЕДБА СА ОБАЧЕ САМО ТЕЗИ, КОИТО ИЗВЛИЧАТ ПРАВАТА СИ ОТ СЪЩИЯ ПРАВОДАТЕЛ. ПРИОБРЕТАТЕЛЯТ НА ПРАВА ОТ ОТВЕТНИК ПО ВПИСАНА ИСКОВА МОЛБА, ЧИИТО ПРАВА СА ОТРЕЧЕНИ ЧРЕЗ УВАЖАВАНЕ НА ИСКА, НЕ Е ТРЕТО ЛИЦЕ ПО СМИСЪЛА НА ЗАКОНА. СЪЩИЯТ СЕ ЯВЯВА ЧАСТЕН ПРАВОПРИЕМНИК НА СПОРНОТО ПРАВО И АКО Е ПРИДОБИЛ ПРАВАТА СИ В ХОДА НА ВИСЯЩИЯ ПРОЦЕС Е ОБВЪРЗАН ОТ СИЛАТА НА ПРЕСЪДЕНО НЕЩО НА ПОСТАНОВЕНОТО СРЕЩУ ПРАВОДАТЕЛЯ МУ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ, СЪГЛАСНО ЧЛ. 121, АЛ. 3 ОТ ГПК (ОТМ.). РЕВАНДИКИРАЙКИ НЕДВИЖИМ ИМОТ СРЕЩУ ПРАВОПРИЕМНИКА, ИЩЦИТЕ МОГАТ ДА СЕ ПОЗОВАТ НА УСТАНОВЕНОТО СЪС СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ ПРОТИВ ПРАВОДАТЕЛЯ ТЯХНО ПРАВО НА СОБСТВЕНОСТ И НЕ Е НЕОБХОДИМО ПОВТОРНО ДА ДОКАЗВАТ ПРИДОБИВНОТО СИ ОСНОВАНИЕ.

Чл. 112, б. "а" от ЗС
Чл. 114, б. "в" от ЗС във връзка с
Чл. 11, б. "в" от ПВ
Чл. 4, б. "а" от ПВ
Чл. 290 ГПК